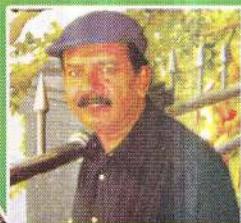
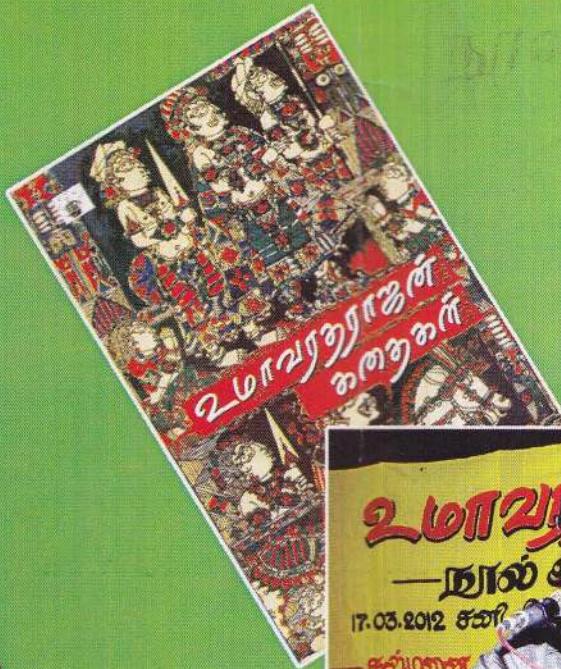

வெள்வகை

கிளட்சயம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

க.நிருஞ்ணபிள்ளை (சந்தியூரான்)

இவைங்கையிலி ரூந்து வெளிவரும்
குறை - இவைங்கைய - பண்ணயாட்டுப் பல்கலைக்கழகத்துத்
குறை - இவைங்கைய - பண்ணயாட்டுப் பல்கலைக்கழகத்துத்

திருமண சேவை

தேடல் உள் நாட்டிலா? வெளிநாட்டிலா?
கனக்கியலாளரா? பொறியியலாளரா? வைத்தியரா?
வெறு தொழிலாளரா?

எந்நாடாக இருந்தாலும், எத்தொழிலாக இருந்தாலும்
சபைமான சுயதூரிவு முறையில் தெரிவு செய்திட
குரும்பசிட்டியூர், மாயை வெல் அழுதனீ!

விவரங்களுக்கு:

தீங்கள், புதன், வெள்ளி, மாலை 4:30 - 7:30 மணிக்கு உள்ளேயோ,
சனி, வாயிறு நன்பகல் 11:00 - 2:00 மணிக்கு உள்ளேயோ
சர்வதேச - சகலருக்குமான, முத்த - புகழ் புத்த,
"தனிமனித நிறுவனம்", திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர்
வேல் அழுதனைத் தொடர்புகொண்டு விசாரித்தறிக!

தொலைபேசி
011 4873929 / 011 2360488 / 011 2360694

சந்திப்பு
முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை
முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு
எதிராக, நிலப்பக்கம், 33ஆம் ஒழுங்கை வழி)
55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு - 06
வாட்க்கையாளர் புதிய வரவுகளின் முக்கிய விவரங்களை வேல் அழுதனீன்
அதுவும் நோய் தொலைபேசி ஊடாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இல்தியீர் இல்லங்கு இலக்கியீர் இல்லை

செங்கந்தி

தேந்றம் 30.01.2008

52

சித்திரை 2012(தி.வ.ஆண்டு-2043)

வது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

செங்கந்தி ரோன்

தொ.பேசி/T.P - 065-2227876
077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-
senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்படூகன் குரைன்

தொலைபேசி/T.P - 0777492861
மின்னஞ்சல்/E.mail -
croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கந்தி ரோன்
திரு.த.கோபாலகிருஸ்னன்
19, மேல்மாடித் தெரு,
மட்டக்களப்பு,
இலங்கை.

Contact :

Senkathiron
T.Gopalakrishnan
19, Upstair Road,
Batticaloa,
Sri Lanka.

1 | ஸ்ரீலங்கா நாட்டு முறைப்

- ◆ ஆசிரியர் பக்கம் 02
- ◆ அதிதிப்பக்கம் 03
- ◆ கதிர்முகம் 05
- ◆ இணையற்ற சுபரான விண்மீன் வாழ்க (கவிதை) - அக்கரைச்சக்தி 10
- ◆ அவள்போட்ட சபதம் (சிறுகதை) - ரவிப்ரியா 13
- ◆ வலிமையால் வரலாறு படைத்தவர்களின் உருவச்சிலை திறப்புவிழா 19
- ◆ உள்ளூர் பால்பாவனையை அதிகரிக்கும் நோக்குடனான முன்றாவது கண் குழுவினரின் தெருவெளி அரங்கச் செயற்பாடு - ஒர அறிமுகக்குறிப்பு - பராஜிதலகன் 22
- ◆ அறிமுகம் 25
- ◆ புதிய குரியன் (மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை) - கலாபுதௌம் அ.மு.பாறாக 27
- ◆ புறக்கணிப்பு (கவிதை) - மன்னார் அமுதன் 33
- ◆ சமிக்ஞை (குறுங்கதை) - வேல்அமுதன் 35
- ◆ வாழ்க்கைத்தடம் - 02 - அன்புமனி 36
- ◆ மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள் பட்டியல் - IV 42
- ◆ சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 33 - பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம் 43
- ◆ விசுவாமித்திர பக்கம் 45
- ◆ அளவை - காசிதூந்தன் கதை 51
- ◆ கதைகூறும் குறள் - 30- கோத்திரன் 52
- ◆ மீண்டும் ஒரு காதல் கதை -14 (தொடர் நாவல்) - யோகா.யோகேந்திரன் 60
- ◆ விளாசல் வீரக்குட்டி 64

ஆசிரியர் பக்கம்

அவுஸ்திரேவிய தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கத்தின் 12வது தமிழ் எழுத்தாளர் விழா மே 13, 2012 அன்று மெல்போனில் சங்கத்தலைவர் பாடுமீன் கூ.சீரிகந்தராசா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறவுள்ளது.

சிறீ கந்தராசா அவர்கள் மட்டக் களப்பு கருவாஞ்சிக்குடியைச் சேர்ந்தவர். சட்டத்துறவியான இவர் 1980களில் மட்டக் களப்பு பிரஜைகள் குழுவின் தீவிரசெயற்பாட்டாளர். சமூக சீர்திருத்த நாடகங்களை எழுதி இயக்கி நிதித்து மாவட்ட கலாசார பேரவை மட்டத்தில் சிறந்த நிதிகர், இயக்குநர் பரிசுகளைப் பெற்றவர். ‘நந்ததிச் சுவடுகள்’ எனும் நாடகத் தொகுப்பு நூலின் ஆசிரியர். கருவாஞ்சிக்குடி சைவமகாசபைச் செயலாளர். பட்டிருப்புத் தொகுதி கலைஞர் ஒன்றியத் தலைவர். ஏட்டுப்பிரதிகளில் இருந்த காவியங்களை அச்சில் வெளிக் கொணர்ந்தவர். (டி.எம்) ‘கண்ணகி ஊர்கற்று காவியம்’. கவிஞர். எழுத்தாளர். அகில் இலங்கை இந்துமாமன்றப் போட்டிக்குப் பொறுப்பாகவிருந்து செயற்பட்டவர்.

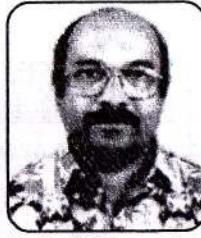
1991 இல் அவுஸ்திரேவியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். சொந்த மண்ணையும் மக்களையும் மறந்துவிடாமல் அங்கும் தமிழ்மொழி - கலை - இலக்கியம் - பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் பங்களித்து வருபவர். இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம், ஈழத்துமிழ்ச் சங்கம், அவுஸ்திரேவிய தமிழ் அகதிகள் தமிழ்ச்சங்கம் (தலைவர்), விக்ரர்சி தமிழ்ச்சங்கம் (தலைவர்), ‘வானமுதம்’ தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவையைத் தொடங்கி (2005) அதன் தலைமை அறிவிப்பாளர், அனைத்துலக தமிழ் ஆய்வு மன்றம் அவுஸ்திரேவியா (பொதுச் செயலாளர்), ‘தமிழோசை’, ‘தமிழருவி’ ஆகிய சஞ்சிகைகளின் பிரதான படைப்பாளி, ‘அக்கினிக் குஞ்சு’ எனும் இணைய சஞ்சிகையின் கெளரவ ஆசிரியர், ‘தமிழ் உலகம்’ இருமொழிப் பத்திரிகையின் முகாமைத்துவ ஆசிரியர், ‘மனதைக்கவரும் மட்டக்களப்பு நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்’ - ‘தமிழரின் பெருமையும் தமிழரின் உரிமையும்’ - ‘ஒர் ஆஸ்திரேவிய ஈழத் தமிழரின் இந்தியப் பயணம்’ - ‘சங்ககாலமும் சங்க இலக்கியங்களும்’ ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர். ‘நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம்’ எனும் ஒலிச்சித்திர ஒலிப்பேழையின் ஆசிரியர். சென்றவருடம் மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற கண்ணகி இலக்கிய விழாவின் தொடக்கவிழா அன்று (18.06.2011) இது வெளியிடப்பட்டது. 1992 இலிருந்து தமிழ்மாணவர்களுக்கான பேசு மற்றும் எழுத்துப் போட்டிகளை முத்தமிழ்விழா வைத்து நடாத்தி வருபவர்.

இவ்வாறு பரந்த கலை இலக்கியச் சமூகச் செயற்பாட்டாளரான இவர் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதும் இவரின் தலைமையில் மேற்படி விழா அவுஸ்திரேவியாவில் இவ்வருடம் நடைபெறவதும் எது மண்ணுக்கு மேலும் பெருமை சேர்க்கிறது. இலங்கையின் மட்டக்களப்பு மாநிலத்திலிருந்து வெளிவரும் ‘செங்கதீர்’ இவரைப்பாராட்டி விழா சிறப்புறவும் வாழ்த்துகிறது. - செங்கதீரான் -

அன்பானவர்களே!

உங்களால் இயற்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்கி “செங்கதீர்” என் வறவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவங்கள்.

- ஆசிரியர் -

அதிதிப்பக்கம்

‘செங்கதீர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி, கவிஞர் சந்தியுரான் அவர்களாவார்.

முழுப்பெயர்: கணபதிப்பிள்ளை கிருஸ்னபிள்ளை

பிறந்த திதி: 15.08.1937

மட்டக்களப்பு சந்திவெளியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, கூத்து ஆகிய துறைகளில் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவர் சிறந்த சொற்பொழிவாளருமாவார்.

ஆரம்பக்கல்வி:-

- ◆ மட்சந்திவெளி மெ.மி.த.க பாடசாலை
- ◆ மட்சித்தாண்டி இ.கி.மி பாடசாலை
- ◆ மட்சவந்தாறுமுலை மத்திய கல்லூரி
- ◆ மட்சிவானந்தா வித்தியாலயம்

கல்வித்தகைமை:-

- ◆ சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரம் (SSC)
- ◆ பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்
- ◆ அதிபர் தரம்-I
- ◆ Dip.in.English (ஆங்கில டிப்ளோமா , கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்
- ◆ கரடியனாறு கிருஷிய பாடசாலையில் ஒரு வருடப்பயிற்சி.

37 வருடங்கள் ஆசிரியர் - அதிபராகத் திகழ்ந்த இவர் தனது சேவைக் காலத்திலேயே ஆகக் கிளக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார். தினசரி, வார வெளியீடுகள், சஞ்சிகைகள், வாணைலி போன்றவற்றிற்கு இவர் எழுதிய கவிதைகள் ஊடாகவும், 1993ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை கவிதைப் போட்டியிலும் 1994ம் ஆண்டு சர்வதேச ஆசிரியர் தினக் கவிதைப் போட்டியிலும் கோறைளைப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையின் முத்தமிழ் விழாக் கவிதைப் போட்டியிலும் வெற்றி பெற்றமையூடாகவும் இவரின் கவிதாற்றல் வெளிப்பட்டது. கோறைளைப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றமையூடாகவும், 1993ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை கட்டுரைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றமையூடாகவும் முறையே இவரது சிறுகதை மற்றும் கட்டுரை ஆக் கத் திறனை அறியிக் கிடக்கிறது. வார வெளியீடுகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் நிறையச் சிறுகதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார்.

பொதுச் சேவைகள்:-

- ◆ மட்டுமாவட்ட இணக்கக் கூடியின் உதவிச் செயலாளர்
- ◆ சமாதான நீதவான்
- ◆ மட்டுமிழ்ச் சங்க செயற்குழு உறுப்பினர்
- ◆ புலவர்மணி பெரியதும்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்ற செயற்குழு உறுப்பினர்.

பாராட்டுக்களும் விருதுகளும்:-

- ◆ பாடசாலைக் காலத்தில் கவிதை, நாடகம், பேச்சுப் போட்டிகளில் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றுக் கொண்டதை.
- ◆ மட்டுமாவட்ட கலாசாரப் பேரவையும் மாவட்ட தமிழ்க்கலா மன்றமும் நடாத்திய கவிதை, சிறுகதைப் போட்டிகளில் விருது வழங்கி பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிக்கப்பட்டது.
- ◆ மட்டுமிழ்ச் சங்கம் கலாசாலை முத்தமிழ் மன்றம் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பெற்றி பெற்று பாராட்டி கெளரவிக்கப்பட்டதை.
- ◆ மட்டுமேற்கொறளைப்பற்று, மட்டுமேற்கொறளைத் தெற்கு கலாசாரப் பேரவைகள் நடாத்திய கவிதை கட்டுரை கலை இலக்கிய போட்டிகளில் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றவர்.
- ◆ மட்டுமிழ்ச் சங்கம் கலாசாலை முத்தமிழ் மன்றம் 'செந்தமிழ்த் திலகம்' எனும் பட்டமளித்து பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிக்கப்பட்டவர்.
- ◆ 1872ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1985 ஆண்டு வரை இருந்து வந்த மட்டும் சந்திவெளி மெ.மி.த.க பாடசாலையைச் சித்தி விநாயகர் வித்தியாலயம் எனும் பெயர் குட்டி பாடசாலையைத் தரம் உயர்த்தியதன் மூலம் கல்வித் தினைக்களத்தினாலும் பொதுமக்களாலும் பாராட்டிக் கெளரவிக்கப்பட்டதை.
- ◆ மட்டும் சந்திவெளி சித்தி விநாயகர் வித்தியாலயத்தில் ம் ஆண்டு தொடக்கம் O/L வரை வைத்து சேவையாற்றியதை இட்டு கல்வித் தினைக்களம் பாராட்டி தராதரப் பத்திரம் வழங்கியமை.
- ◆ 1996 இல் மட்டும் சந்திவெளி சித்திவிநாயகர் வித்தியாலத்திலும் பொது மக்களும் இனைந்து ஓய்வு நாள் பாரிய பிரியாவிடை வழங்கி பாராட்டி கெளரவிக்கப்பட்டதை.
- ◆ 2007 - மட்டுமிழ்ச் சங்கம் கலாசாலை 'கலைச் செல்வி' வைர விழா மலர் வெளியீடின்போது பாராட்டிக் கெளவிக்கப்பட்டவர்.
- ◆ கலாழிஷனம் - 2009.

வெளியீடுகள்:

1. 'தேரேறும் பிள்ளையார்' - சந்திவெளி பிள்ளையார் பற்றிய பாடல்
2. 'எனது கவிதைகள்' (சிறிய நூல்)
3. தற்போது 'சந்திவெளிக்கிராமத்தின் வாழ்வும் வரலாறும்' எனும் ஆக்கத்தை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்.

கதிர்முகம்

‘உமா வரதராஜன் சிறுகதைகள்’

நூல் அறிமுகம்

இடம்: கல்முனை கிறிஸ்த இல்ல மண்டபம்.
காலம் - 17.03.2012

டாக்டர் திருமதி புஷ்பலதா லோகநாதனின் [கவிஞர் மலரா] வரவேற்புரையிலிருந்து....

எனது ஊரின் (பாண்டிருப்பு) ஒர் அடையாளமாக உமாவரதராஜனைச் சொல்வதில் நான் பெருமையடைகின்றேன். அவருடைய கதைகளைப் படிக்கும் போது நீதிமன்றக் காட்சிகள் ஏனோ என் நூபகத்துக்கு வந்து விடும். ‘உண்மை. உண்மையைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை’ என வாக்கு மூலம் அளிக்கத் தயாராகும் ஒருவராகவே அவர் எனக்குத் தோன்றுவார். அவர் தன் எழுத்தால் ஈழத்தில், தமிழ்நாட்டில் ஏன் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு எங்கும் வாசகர் வட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார். இது அவருடைய பாசாங்கு, போலித்தனம் அற்ற எழுத்துக்குக் கிடைத்த வெற்றி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

திருமதி. கமலாம் பிகை லோகிதராஜாவின் (கல்முனை கலை இலக்கிய நண்பர்கள் அமைப்பின் தலைவரி, ஒய்வுபெற்ற உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்) தலைமை உரையிலிருந்து...

தனது ஆற்றல் மிக்க எழுத்துக்களால் தமிழ் மொழியின் வீச்சை இந்தப் பிரதேசத்தில் வெளிச்சத்துக்குக் கொணர்ந்தவர் உமாவரதராஜன் என்றால் மிகக்காது. இவர் 1956 கார்த்திகை 19 இல் பிறந்தவர். இவருடைய தந்தையின் பெயர் உடையப்பா மாணிக்கம். இவற்றின் முதல் எழுத்துகளைத் தன் பெயரின் முன்னால் சேர்த்து உமாவரதராஜன் ஆனார். 1973 பெரவரி மாத 'தீபம்' இதழில் பிரபல எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனின் 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்' நாவலுக்கு விமர்சனம் எழுதியதன் மூலம் எழுத்துகளுக்கு இவர் வந்தார். அப்போது இவர் பதினேழு வயதையுடைய ஒரு மாணவன். 1974இல் கல்முனை உவெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலையில் கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் 'காலரதம்' என்ற கையெழுத்து இலக்கிய இதழை ஆரம்பித்தார். பின்னர் இது அச்சு வடிவில் இரண்டு இதழ்கள் வெளிவந்தன. முதல் இதழில் இவருடைய முதல் சிறுகதையான 'அந்தப் பார்வை அப்படித்தான் இருக்கும்' வெளியானது. இதன் பின் இவர் எழுதிய சிறுகதைகள் அலை, கால், கீற்று, வீரகேசரி, கணையாழி, இந்தியா டூடே, சுபமங்கள், பெமினா ஆகிய உள்நாட்டு, தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின. 1986 இல் வெளியான 'உள்மன்யாத்திரை' என்ற இவருடைய சிறுகதைத் தொகுதி பரவலான கவனத்தைப் பெற்று இவருக்குப் பெருமை

சேர்த்தது. புனைவுக்கும், நிஜமான அனுபவங்களுக்கும் இடையிலான வெளியைக் குறைத்து புதியதொரு போக்கை வெளிப்படுத்திய கவனர்யமான கதைகளை அந்தத் தொகுதி கொண்டிருந்தது. 1982 இல் ‘புது மோடிகள்’ அமைப்புக்காக இயக்கி, மேடையேறிய ‘மணிக்கூட்டு மனிதர்கள்’ நாடகம் பலருடைய புருவங்களையும் உயர்த்திப் பார்க்க வைத்தது.

1986 - 1989 காலப் பகுதியில் இவர் ஆசிரியராக இருந்த ‘வியூகம்’ சிற்றிதழின் நான்கு இதழ்கள் வெளியாகின.

இதன் பின்னர் வெளியான ‘களம்’ இதழின் இணையாசிரியாக ‘அன்றனி பால்ராஜ்’ என்ற பெயரில் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

1994 இல் இவருடைய ‘உள்ளன யாத்திரை’ சிறுகதைத் தொகுதி வடகிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா விருதினைப் பெற்றது. 1995 இல் இந்தசமய, கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு ‘தமிழ்மணி’ விருதினை வழங்கிக் கொரவித்தது. இவருடைய கதைகள் ஆங்கிலம், ஜெர்மன், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ‘அரசனின் வருகை’ என்ற இவருடைய புகழ் பெற்ற கதை ‘Advent of a King’ என்ற பெயரில் டெலியிலிருந்து வெளியாகும் little magazine இலக்கிய இதழிலும், ஜெர்மன் மொழியில் ‘literature today’ இலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ‘கள்ளிச் சொட்டு’ என்ற கதை ‘Ratology’ என்ற பெயரில் ‘Lankan Mosaic’ ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புத் தொகுப்பிலும், ‘எலியம்’ என்ற கதை ‘பீரு புராணய’ என்ற தலைப்பில் ‘அசல் வசியோ அபி’ என்ற சிங்கள மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதியிலும் உள்ளன. இந்திய சாகித்திய அகடமி வெளியீடான் ‘அயலகத் தமிழ் இலக்கியம்’ தொகுப்பில் இவருடைய ‘மாலைகூட்டுகள்’ இடம் பெற்றுள்ளது. இவருடைய கட்டுரைகள் ஈழத்தின் சிற்றிதழ்களிலும், தமிழ்நாட்டின் காலச்சுவடு இதழிலும் இணைய சஞ்சிகைகளிலும் வெளியாகி இருக்கின்றன. இவருடனான குறிப்பிடத்தக்க நேர்காணல்கள் முன்றாவது மனிதன், ஈஸ்டேர்ன் டைம்ஸ், குழுதம் - தீராநதி, பூவரசி, தினகரன், தினக்குரல் ஆகியவற்றில் வெளியாகி உள்ளன.

சிறுகதை, கவிதை நாடகம், நாவல், பத்தி எழுத்து, கட்டுரை, விமர்சனம், நேர்காணல், சஞ்சிகை எனப் பல்துறைகளில் பரிசுயம் கொண்ட உமாவரதராஜன் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளரும் ஆவார். அவர் பங்கு கொண்ட தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளான சங்கமம், ஊர்கோலம், அழியாத கோலங்கள் ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

2010 இல் வெளியான ‘முன்றாம் சிலுவை’ என்ற இவருடைய சர்ச்சைக்குரிய நாவல் பரவலாக எதிர்ப்புகளையும், அங்கீராங்களையும் எதிர் கொண்டன. ஆனால் நாவலின் வசீகரமான எழுத்து இவருக்கு பெயர் பெற்றுத் தந்தது.

இங்கு அறிமுகமாகும் ‘உமாவரதராஜன் கதைகள்’ 2012 சென்னையின் மாபெரும் புத்தகக் கண்காட்சியில் முன்னணி எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் முன்னிலையில் வெளியானது. அதே கண்காட்சியில் தமிழ்நாட்டின் முக்கிய எழுத்தாளர்களான ‘காலச் சுவடு’ இதழாசிரியர் தேவிபாரதிபின் ‘நிழலின் தனிமை’ நாவலையும், பத்திரிகையாளர் உமா ஷக்தியின் ‘திரைவழிப் பயணம்’ கட்டுரைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டு வைத்து உரையாற்றினார். இது அவருக்கும், அவருடைய ஊருக்கும் பெருமை சேர்க்கும் விஷயங்களாகக் கருதுகின்றேன்.

கலாசார உத்தியோகத்தரும் ‘மறுகா’ சிற்றிதழின் ஆசிரியரும், படைப்பாளியுமான த.மலர் சுசெல்வன் உரையிலிருந்து.....

உமாவரதராஜன் ஒர் என்னல் மன்னன். படைப்பின் செயற்பாட்டை தீவிரமான ஒன்றென்று கருதி இயங்குபவர்.

‘குர்யா’ மக்ஸிர் மேம்பாட்டு அணைப்பின் செயற்பாட்டாளர்களில் ஒருவரும், ஆசிரியையும், கவிஞருமான உருத்திரா..... 1990 இல் ஒன்பதாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது உமாவின் கதைகள் அடங்கிய ‘உள்ளன யாத்திரை’ தொகுதியைப் படித்தேன். ‘இதெல்லாம் என்ன ஊத்தைக் கதைகள், இவர்கள் எல்லாம் ஏன் எழுதுகிறார்கள்’ என அப்போது நினைத்தேன். ஆனால் உலக அனுபவமும், பரந்துபட்ட வாசிப்பும் இன்று என்னை உமாவின் கதைகளோடு நெருக்கமாக்கி இருக்கின்றன.

வழக்குரைஞரும், தீவிர வாசகரும், கவிஞருமான அலரி அவர்களின் உரையிலிருந்து....

உமாவரதராஜன் தன் தனித் தன்மையால் இப்போதும் கவனிக்கப்படத் தக்க ஒர் எழுத்தாளராக இருப்பதைக் காண்கிறோம். சம்பவங்களின் சித்தரிப்பு, பாத்திரவாரப்பு போன்ற அம்சங்களால் அகவெளி ஒன்றை அவர் தரிசிக்கச் செய்கின்றார்.

அருட் சகோதரர், முனைவர். எஸ்.ஏ.ஐ. மத்திய அவர்களின் அறிமுக உரையிலிருந்து....

உமாவரதராஜனின் கதைகள் தன்னையும், தூழலையும் சுற்றி வந்தாலும் அவை பொதுமை காணப்பட்ட உலக இலக்கியத்தின் அங்கங்களே. இவரின் எழுத்துகள் கூரியவை. வசனங்கள் ஆவேசம். உள்ளடக்கம் புத்தம் புதிய உவமைகள் கொண்டவை. நுனிப்புல் மேய்பவர்களுக்கு கதையின் கருத்துகள் சொற்களின் ஆழம் புரியாது. எதையும் எதிர்க்க வேண்டும் என்ற மன்பாங்கு கொண்டவர்கள் நம்மவர்களில் இருக்கிறார்கள். ஜெயகாந்தனின் ‘ரிஷி மூலம்’ கதை ராஜாராம் பாத்திரத்தின் மூலம் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற கிரேக்க ஈடுபெக்ஸ் காம்ப்ளெக்ஸ் வெளிப்படுவதைப் போல உமாவரதராஜனின் கதைகளிலும் பூதகமாக வெளிப்படும் சிறப்பம்சங்கள் ஏராளம்.

முத்த எழுத்தாளர் எஸ்.எல்.எம். இரணிபாவின் உரையிலிருந்து...

கலை என்பது பெரிய சிருஷ்டி. அது உமாவுக்குக் கை வந்திருக்கிறது. உரியவர் களால் உரியவருக்கு உரியனேரத்தில் வழங்கப்படும் விருதுக்கு எப்போதும் பெருமை இருக்கிறது. இன்று அந்தப் பெருமைக்கு நிகரான ஒரு நிகழ்வில் அவனைச் சந்திப்பதில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி.

கவிஞர் அனார் அவர்களின் உரையிலிருந்து.... உமாவரதராஜன் அவர்களின் சிறுகதை உலகம்... தனித்துவமானது! வேறுபட்டிருப்பது! அவர் பின்பற்றுகின்ற கலைவும்... மொழி இயல்பு... காட்சியூத்தல்... சொல்முறை அனைத்தும் ஆண்மொவின் கண்ணாடி முன் நம்மைக் கொண்டு நிறுத்தப்படவே. அத்தனை அசாதாரணமான படைப்பு மனம்... படைப்புவெளி... அவருக்கு வாய்த்திருக்கிறது. அவர் கேள்வி கேட்பதெல்லாம் அவரிடம்தான். அவருடைய உள்ளத்தின் உலுக்கலில் இருந்துதான் கதைகள் இரத்தமும் சதையுமாக வந்து விழுகின்றன.

தென் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும், விமர்சகருமான கலாநிதி றீஸ் அப்துல்லாவும் உமாவரதராஜன் சிறுகதை என்ற வடிவத்தினை மிகக் கச்சிதமாகக் கையாண்ட ஈழத்தவர்களுள் ஒருவர். சிறுகதை என்பது ஒரு வகையான கவிதைதான். அது கூறப்படாதவற்றால் கட்டப்பட்டது என்பர். உண்மையில் உமாவரதராஜன் இந்த அம்சங்களை எல்லாம் உள்வாங்கி வடிவமும், கலைத்துவமும் மிகக் கதைகளை எழுதிப் புகழ் பெற்றவர். பெரும்பாலும் அவருடைய கதைகளில் பிரதானமாக இருப்பவை சிறப்பான வர்ணனையும், கிண்டல் தொனியும், கலைத்துவமான சித்தரிப்புந்தான் என தமிழ்நாட்டின் முக்கிய விமர்சகர் வேதசகாயகுமார் கூறுகின்றார்.

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரும், எழுத்தாளருமான எம்.கே.எம். மன்குர் அவர்களின் உரையிலிருந்து.... பெண்களை எள்ளி நகையாடி உமா எழுதுவதாக ஒருவர் இங்கே குறிப்பிட்டார். ஆண்களை எள்ளி நகையாடி எழுத வேண்டாம் என அவர் ஒரு போதும் சொன்னதில்லையே. தாராளமாக எது வேண்டுமானாலும், எவரும் எழுதலாம் என்றே அவர் சொல்லுகிறார்.

சமூக செயற் பாட்டாளரும், எழுத்தாளருமான சிவ வரதராஜன் உரையிலிருந்து ...

இவர் தனது பதினாறாவது வயதில் ஒரு கதையினை எழுதி இருந்தார். பள்ளிக் கூடம் செல்ல வீதி வழியே வரும் ஒரு சிறுமி மீதான தனது அவதானங்களைச் சொல்லும் ஒரு கதை இது. இக் கதை கவிஞர் நீலாவணனுக்குப் பிடித்துப் போயிருந்த போதிலும், 'யைதை மீறிய கதை' என்று ஒழுக்கக் கோப்பாடு ஈர்ந்த ஒரு விமர்சனம் அவரால் வைக்கப்பட்டதாக அறிகின்றேன். இதனாலோ என்னவோ இந்தக் கதை எந்தப் பத்திரிகையிலும் பிரசரிக்கப்படாமல் போயிற்று. பின்னர் 'அந்தப் பார்வை அப்படித்தான் இருக்கும்' என்ற கதையை எழுதினார். இதுதான் அச்சில் வெளிவந்த அவருடைய முதலாவது கதை. அதன் பின்னர் இவர் எழுதிய கதைகள் 'ஒர் ஏனி சரிகின்றது', 'இங்கேயும் ஒரு பூ மலரும்'. பின்னையை கதையில் தான் பாசமாக வளர்த்த நாய் ஒன்று இருந்த போது, அதுபைப் புதைத்து விட்டு, அதன் மேல் ஒரு செடியை நட்டு விட்டு, அது பற்றிய நினைவுகளை மீட்டிப்படி ஒருவுக்கூட்டு காத்திருக்கிறான். 'அங்கே ஒரு பூ மலரும்' என்பது அவனுடைய நம்பிக்கை.

ரஜூர்ட் பல்கலைக்கழகப் பதிவாளரும், கவிஞருமான மன்குர் ஏ.காதர் உமாவின் கதைகளில் காணப்படும் முக்கியமான சக்தி அவற்றின் ஊடே செறிந்துள்ள முதிர்ச்சியும், நேர்த்தியுமேதான் என்பது எனது திடமான நம்பிக்கையாகும். 'வெளிப்படுத்தும் பாணி' என்பது அவரைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் தனித்துவமானதும், எனிமையானதும் ஆணால் மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததுமான ஓர் அற்புத ஆயுதமாகும். எந்த எழுத்தாளனின் நடையும் இவருடைய பாணியில் கிஞ்சித்தும் செல்வாக்குச் செலுத்தவில்லை.

கவிஞர் சோலைக் கிளியின் உரையிலிருந்து...

உமா வரதராஜனும் நானும் நெடு நாளைய நன்பர்கள். எங்கள் உறவு 80களில் ஆரம் பமானதென்று நினைக்கின்றேன். எத்தனையோ ஞாபகங்கள் அமிந்து, மறைந்து கொண்டிருக்கும் போது, இப்படி சில ஞாபகங்கள்தான் உயிர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உறவில் உண்மை சேர்த்து, அதைப் புரட்டி எடுத்தால் இரும்பு மாதிரி அது வலித்திருக்கும். எங்கள் உறவும் மிகவும் பலமானது. கடலும், கரையும் போல நெருக்கமானது. அடிக்கடி அவைகள் எழுபியி, காற்று வீசும் நட்பு எங்களுடையது. எங்கள் நட்பில் 'கல்' எறிய சில 'எருக்கலம் பூக்கள்' முயற்சித்தாலும், இந்தக் 'குளவிகள்' குழம்பாமல் இன்றும் மன் எடுத்து 'கூடு' கட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

கவிஞர் நபிலின் உரையிலிருந்து .....

கடலில் பட்டுத் தெறிக்கும் நிலவின் ஒளித் துகள் போல உமா அண்ணனின் உறவு வச்சீரமானது.

உமாவரதராஜனின் பதிலுரையிலிருந்து.....

நான் எழுத்த தொடங்கி கிட்டத்தட்ட 38 வருடங்கள் ஆகின்றன. இது ஒரு நீண்ட பயணம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வழிப் பயணத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லாவற்றிலுமே குறுக்கு வழிகள் இருக்கின்றன. குறுக்கு வழிகளால், ஏற்பாடுகளால், விளம்பரங்களால் தக்களை ஸ்தாபித்துக் கொள்ள நினைப்பவர்கள் எப்போதும் இருந்துகொண்டே இருப்பார்கள். அவர்களின் வழி முறைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், புறந்தள்ளி வைத்துவிட்டு நம்முடைய பயணம் எத்தகையதாக அமைந்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதே முக்கியமானது. 'சிவயம்' என்று தாளின் உச்சியில் சுழித்துவிட்டுக் கடிதம் எழுதுவது போல தலைப்பை இட்டுவிட்டு 'காகமும் வடையும்' கதை எழுதும் எழுத்தாளர்கள் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் படைப்புக்களில் 'நீதிமையும் சமூகப் பெறும்பானதையும்' பூதக்கண்ணாடி வைத்துப் பெறுப்பித்துக் காட்டும் பல்கலைக் கழகப் போர்சிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் கூட இப்போதும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒர் உந்துதல், தவிப்பு இல்லாமல் வரும் எந்தப் படைப்பையும் நான் ஏற்றுக் கொண்டதுமில்லை. எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் எல்லோரிடமும் பல பதில்கள் உள்ளன. ஆனால் கடைசியில் எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது என்று ஓய்க் கொள்ள வைக்கிறது வாழ்க்கை. தனிக்குப் பிடித்த எல்லாவற்றையும் வாழ்நாளில் செய்ய ஒருவருக்கு வாய்த்தால் அவர் ஒரு பாக்கியசாலி. அல்லது ஒரு தூர்ப்பாக்கியசாலி. அந்த இரண்டுமே நான்தான் என்று கூறி இந்த உரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

9 சின்னி நிதி 202

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நினையற்ற சுபரான விண்மீன் வாழ்க !

(சீத்திரைப் புத்தாண்டு சிறப்புக் கவிதை)

மேடமெனும் செவ்வாயின் வீடுநோக்கி
மெல்லநகர்ந் தேவந்து சேர்ந்துவிட்ட
ஆதவனே உணைப்போற்றும் துழிழ்ப்புத் தாண்டு
அதன்பெயர்தான் நந்தனவாம் அறிஞர் சொன்னார்!
காலையிலே பிரமாவின் காட்சியோடு
கடும் பகலில் மகேஸ்வரனின் ரூபத்தோடு
மாலையிலே விட்டுணுவின் மயமாய்த்தோன்றி
மறைபுகழும் சீவனாரின் வேறா காமல்
நீலமெனத் தோன்றுகிற ஆகாயத்தில்
நீந்திவரும் சூரியனே! நின்தாள்போற்றி!

மாதமாரு இராசியில்லம் வந்து அங்கு
வதிகின்றாய! ஆணாலும் சொந்தமான
நாதனுனக்குச்சிங்க ராசியென்றே
நவில்கின்றார் சோதிட்ரகள் அங்கும் கூட
ஆதரவு ஒரு மாதம் தான் அதன்பின்
அங்கிருந்தும் வெளியேறு கின்றாய் அன்றோ?
தீது இலா மின்காந்தக் கதிரைவீசிச்
சிருஷ்டிக்கும் தேவனுனைச் சோதிட்த்தில்

முழுப்பாவி எனச்சொல்லிக் கணிப்புச்செய்து
முற்காலம் முதலாக எழுதுகின்றார்!
இமுக்கான இவர்கள்செயல் ஏற்கலாமோ?
இன்னமுமா அறிவியலைச் சிந்திக்காமல்
கொழுப்பேறி உணைப்பாபக் கிரகமென்று
கொல்கின்ற வார்த்தைகளைக் கவரிக் கொண்டு
மழுப்பலுடன் பணத்திற்கு மயங்கி வைய
மானிடறைப் பேய்க்காட்டி வருகின்றார்கள்!

பாவியெனக்கவரிவிட்டு ஏன்தான் இந்தப்
பைத்தியங்கள் தைப்பொங்கல் புத்தாண்டென்றும்
கோவிலிலே பூசைகளும் செய்கின்றார்கள்?
கூசாமல் முரண்பாட்டுக் கொள்கைகொண்டு
குத்துப்புதலில் கொண்டாட்டம் போடுகின்றார்!
தேவியவள் உழாமகிழும் தேவன் உந்தன்
சொக்கத்ரால் சீவிக்கும் மாந்தர் கூட்டம்
நாவினிலும் உளத்தினிலும் உன்னை இன்னும்

அக்கரைச் சுந்தி

பாவியெனக் கூறுகிற பாபம் செய்து
சாபத்திற் காளாகித் தவிக்கலாமா?
சாந்றும் ஒரு சுபரான விண்மீன் அன்னாய்!
ஆபத்பாந்த தவனான் அன்புள்ளோனே!
ஜயா!எம் சோதிடின் அறியாகைக்குத்
தீ மூட்டு! அவர் இனியும் தீக்கோள் என்று
திட்டால் பண்ணிவிடு! பஞ்சாங்கத்தில்
திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளும் சிந்தகைகள்ளும்

மனப்பாங்கை ஏற்படுத்து! மாற்றம் செய்து
பலன்கூற அருள்வெள்ளம் பாய்ச்சி! அன்றே
பாவபலன் காரணமாய் இந்துமக்கள்
படுகின்ற இன்னல்கள் பறந்து ஓடும்.
அணுப்பிளவால் வரும்சக்தி அதனைக்கொண்டு
அரைவாழ்நாள் காலத்தை அனுகும் உந்தன்

நனுக்கமிகு இமுப்புவிசை தன்னால் பூி
நொடிகை அங்கிஸ்கே விலக்கிமால்
இணக்கமுடன் ஏனையேகோள் கணையும் கூட
இமுத்துக்கொண் டிருக்கின்றாய! என்னேவிருத்தை !
மணக்கும் செந் தாமரையின் மலர்கள் வைத்து
மாணிக்கம் ஜோலிக்கின்ற மாலைக்கு
வணக்கங்கள் செய்கின்றோம்! வானின்வேந்தே!
வந்திவோய் எழுகதிராம் குதிரை மீதே!

நீயெந்த தீல்தத்தில் வந்திட்டாலும்
நின்னாளியால் அங்குள்ள கிரக ஆற்றல்
போயொழியும் என்பார்கள்! அதனால் அங்கு
புகுந்திட்ட உன்பலமே வேலைசெய்யும்.
சாயையுடன் இணைந்ததனால் பிறந்த அந்தச்
சனீஸ்வரனாம் மகனோடு சேரும்போது
தீபைலன் ஜாதகர்க்கு வருகுமென்று
செப்புகின்றார் அது உண்மை என்று கண்டோம்.

ராகுவெனும் கரும்பொந்து மட்டும்தான் உன்
ரம்பியமாம் சக்திகளை உறிஞ்சிக் கொள்ளும்!
ஆதையினால் அது பெரிய தோழம் என்று
ஆன்றோர்கள் கூறுகிறார்! அதனால் நீர் ஒர்
பாகையினில் ராகுவுடன் இணையநேர்ந்தால்
பாவவீடு ஆகிவிடும் இராசி இல்லம்!
சோகமுடன் துயர்கள் வரும் ஜாதகர்க்கு
சொல்லிவைவத்த கிரகநிலை இதுவேயன்றோ?

சந்திரனாம் இராணியுடன் சங்கமிக்கச்
சந்திக்க அவளிருக்கும் இல்லம் வந்தால்
சிந்தையினைக் குழப்புகிற கடும்நாளான
தேய்பிறையின் முடிவான தினமாம் என்ற
அந்த ஒரு அமாவாசை தோன்றும் ஆனால்
அழகுநலா உனக்கேழாம் வீடில் நின்றால்
விந்தைமிகு முழுமதியால் விளாக்கித்தோன்றி
விண்ணதிலே விளாக்கேற்றி வைப்பாள் ராணி!
அற்புதமாய் இவ்வாறு பவனிவந்து
அவனியையே காப்பாற்றும் ஆகைகாண்டே
பொற்கிரணம் வீசுவதால் புவனமெல்லாம்
பொலிவற்ற மகிழுகிற போதில் நீயோ
நிற்கின்ற துலாவீடில் நீசம் பெற்று
நீங்குகின்ற வரை பிதாவுக் கரிஷ்டமாகும்.
தற்பெருமை கொண்டவரும் தலைகுனிந்து
தவிக்கின்ற காலம்தான் இந்தக் காலம்.
அப்பொழுது துலாவீடின் அதிபர் சுக்ரன்
அது நின்றால் அரிஷ்டமெலாம் பங்கமாகி
நற்பொழுதாய் மாறிவிடும் யோகமுண்டு!
ஞாயிறுன் நற்பலனும் ஜாதகர்க்கே!
இப்பொழுது புத்தாண்டின் இறைவன் உன்னை
இறைஞ்சுகிறோம்! நல்லருளை ஈவாய் ஜயா!
எப்பொழுதும் உனை வணங்கத் தவறமாட்டோம்!
இணையற்ற சுப்ராண விண்மீன் வாழ்க்!

அஞ்சலி

19.02.1934 - 18.03.2012

18.03.2012 அன்று கொழும்பில் காலமான பிரபல சலுக சேவையாளரும் கொழும்புத் துமிழ்ச் சங்கத்தின் துணைத் தலைவர் கவில் ஒருவருமான அமர். சலுகஜோதி திரு. சுவாவனமுத்து இலகுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு 'செங்கத்தி' இன் கண்ணீர் அஞ்சலி!

12 | செங்கதி ஸ்திரை 202

சிறுகுதை அவள் போட்ட சுபதம்

- ரவ்பிர்யா

இயற்கையின் கொடையால் கொழுத்த கிராமம் அது. அந்தக்கிராமத்தையே ஆட்கொண்டருளும் ஆதி விநாயகர் ஆலயம் அந்தக் கிராமத்திற்கே பெருமை. அந்த ஆலயத்தின் காலைப் பூசைக்கு ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார் குருக்கள். அடிக்கடி வாசல் வரை வந்து பார்ப்பதும் மூலஸ்தானம் செல்வதுமாக அவர் இருந்தார்.

வழக் கமாகப் பூசை நேரத் திற் கு ஜங் து நிமிடங்களுக்கு முன்னரே ஆலயத்துள் வந்து விடுவாள் கலையரசி.

பைநிறைய பூவுடன் கடிகாரம் போல் கண்முன் னே வந்து நிற்கும் கலையரசியைக் காணாமல் குருக்கள் குட்டபோட்ட பூணபோல் வருவதும் போவதுமாக இருந்தார்.

பூசைக்கு நேரம் நெருங்கி விட்டது. பூசைக்காகப் பூக்கொடுத்து, மணியும் அடித்து, பூசைக்கு ஆதரவு அளிக்கும் புண்ணியவதிக்கு என்ன நடந்தது என்ற அங்கலாய்ப்பு அவருக்கு.

திரை விலக கற்புர தீபத்தில் பிரகாசிக்கும் விநாயகரின் பிரகாசத்தைப் பார்த்து அரோக்ராபோட்டு, பக்தி மயமாக தன் முன்னால் அவள் நிற்கும் காட்சி மனத்திரையில் மெதுவாகவே நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

நெற்றி நிறைய விபூதி நிறைத்திருப்பாள். குங்குமம் இல்லாமலே குலமகளாகக் காட்சி தருவாள்.

கும்பிடும் அம்மன்போல் முன் நிற்பவளை இன்று காணவில்லையே என்ற முகவாட்டம் குருக்களின் முகத்தில் குடிகொள்ளத் தொடங்கியது. நோய் நொடி காணாத உடம்பு. அதற்கான இயற்கைப் பராமரிப்பு. சுறு சுறுப்பு. விரதங்களிலும் நல்ல பிடிப்பு. வற்றாத உடல் வனப்பு.

கோயில், வீடு அவற்றின் சுற்றுப்புறங்களை சுத்தமாக வைத்திருப்பதில் அளவு கடந்த ஆர்வம்.

தன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் உள்ள கீரை இலைவகைகள்தான் உணவுடன்

13 | செங்கதி ஸ்திரை 202

சேர்ப்பாள். மற்றெல்லாம் மருந்தடித்த நஞ்சகள் என்று தவிர்ப்பாள். குருக்களுக்குக் கீரை இலை வகைகள் கொடுக்கத் தவறுவதில்லை.

கீரை இலை வகைகள் உண்டுதான் சாஸ்டோ சங்கரதாஸ் சாதனை புரிந்தார். “நானும் நோயனுகா உடலால் சாதனை புரிந்துள்ளேன்.” என்று கலையரசி பெருமையாகக் குருக்களிடம் கூறுவாள்.

உடல்நலக் குறைவால் அவள் வராமல் விட்டிருக்க மாட்டாள்.

குருக்களின் சிந்தனை விரிந்து சென்றது. பூசை நேரம் சுருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இனி அவகாசமே இல்லை. மணியைத் தூக்குவதற்கு முன்னரும் வீதியை எட்டிப்பார்த்தார். ஏமாற்றும்தான்.

உதவியாளர் சொன்னான் “ஜ்யா ஆற்றரை அடிச்சிற்று.”

குருக்கள் மணியைக் கிலுக்கினார். தீபம் காட்டத் திரை விலக..... வழக்கமான பூசை முடிந்து திரை விழுந்தது.

எனினும் குருக்களின் நினைவுத்திரை நீளவே செய்தது. பிரசாதம் கொடுத்து முடிந்த கையோடு ஆலய முகப்புக் கட்டில் அமர்ந்து கொண்டார். சிந்தனை மீண்டும் விரிந்தது.

கலையரசியின் குடும்பத்தைப் பார்த்துப் பொறாமை கொண்டவர்கள் ஏராளம். அந்தளவு பெருமையாய் இருந்தது குடும்பம். அடுத்தவருக்குத் தொல்லை துன்பம் கொடுக்காத தூய்மையான குடும்பம் அது.

இருபது வருடங்களுக்கு முன் இடிவிழுந்தது அந்தக் குடும்பத்தில். இரக்க சிந்தனை உள்ள அவர் கணவர் யாருக்கோ உதவியதாகக் குற்றச்சாட்டு. விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர் வீடு திரும்பவே இல்லை.

அந்த அழகிய கடற்கரையை அலங்கரிக்கும் தாழை மரங்கள் அடர்ந்திருந்த அந்த இடத்தில், எநிர் தரப்பே இல்லாத சமரில் தன் கணவரை இழந்தாள் கலையரசி. இது ஒரு கணிப்பு. தாழை மரங்கள் வாய்திறந்தால்தான் தகவல் உறுதியாகும்.

குழி வெட்டியவர்களும் குழிக்குள்ளேயே வீழ்த்தப்பட்டதால், கண்கண்ட சாட்சிகள் எதுவுமில்லாததால் காணாமல் போனோர் பட்டியலில் அவள் கணவர் இன்றுவரை இடம்பிடித்தவராகவே இருக்கிறார்.

கலையரசியின் சிறப்பம்சம் சிக்கனம். கணவரை இழந்த பின் அவளுக்குக் கைகொடுத்தது இதுதான்.

தன் இரு மகன்களையும், மகளையும் ஜேர்மனுக்கு அனுப்பி வைப்பதைத் தவிர அவளுக்கு அப்போது வேறெந்தத் தெரிவும் தென்படவில்லை.

ஆலயத்திற்கு வருவதே தனது பிள்ளைகளுக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் அர்ச்சனை நாள்தவறாது போடுவதற்கும்தான்.

அவளுக்கு ஓய்வே கிடையாது. வீட்டுத் தோட்டம். கோயிலுக்கென்றே தனியான பூந்தோட்டம்.

பகவத்கீதையும், திருக்குறளும்தான் அவளுக்குப் பக்கபலம்.

பேரப்பிள்ளைகளும், மக்களும் ஜேர்மனுக்கு வந்து தங்களோடு வந்திருக்கும்படி கெஞ்சிக் கெஞ்சித் தோற்றுப் போய்விட்டார்கள்.

குருக்களிடம் இது பற்றி கலையரசி அடிக்கடி கூறுவாள்.

“மேல் லோகத்திற்குப் போய் வந்தால்தான் ஜ்யா என்ற மனிசனுக்கு நடந்த விபரித்ததை அறியலாம் போல இருக்கு... அங்கதானே சாட்சிகளையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கு!” அவள் ஆற்றாமையால் கூறுவாள்.

“அப்பிடியெண்டா பிளைற் ஒண்டு வுக் பண்ணித் தரட்டா”

“அப்பிடியொரு சந்தர்ப்பம் கிடைச்சிருந்தா இஞ்ச சும்மா இருந்திருப்பனா?”

“அப்ப இப்ப போங்கவன்...” குருக்கள் குறும்புடன் கேட்டார்.

“ஜ்யா விஞ்ஞானிகள்... சந்திரனுக்குப் போகலாம். செவ்வாய்க்கும் ஆள் அனுப்பலாம்... ஆனா ஆதமா செல்ற இடத்த அவங்களால் அடையாளம் காண ஏலா.... அது மெஞ்ஞானத்தால் மட்டும்தான் முடியும்.” குருக்கள் அவளின் உரையாடல்களை அசைபோட்டுப் பார்த்துத் திருப்திப்பட்டாலும், அவள் வராதது.... அவருக்குக் குழப்பத்தையே ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

அவள் ஜேர்மனுக்குப் போக முடியாது என்பதற்கு முன்வைத்த இரு முக்கிய காரணங்களையும் மீட்டுப்பார்த்தார் குருக்கள்.

“என்ற புருஷன்ட உடல் உக்கிப்போற இந்த மண்ணிலதான் என்ற உடலும் புதைக்கப்பட வேணும். அது ஜேர்மனுக்குப் போனால் சாத்தியமாகாது.”

அவளின் இரண்டாவது காரணம்தான் அவரை வியக்க வைத்தது.

“நான் ஜேர்மனுக்குப் போகவேணும் என்டா நான் போகக் கூடாது என்றிருக்கிற இடத்திற்குப் போய்த்தான் ஆக வேணும். அதுக்கு எனக்கு இஷ்டமில்லை. சுனாமி இழப்புக்குக் கூட அங்க முறைப்பாடு செய்யப் போகாத நான்... என்ற கணவனுக்குக் காலனான இடத்துக்கு.. நான் போறதென்பது நான் அவருக்குச் செய்யும் துரோகமாகத்தான் இருக்கும் குருக்கள்..”

“அதிலென்ன தப்பு? சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தானே நாம நடக்க வேணும்...” குருக்கள் சாதாரணமாகவே கேட்டார்.

“நாம இலங்கையில்தான் சீவிக்கிறம் என்பது புரியாமச் சொல்றீங்க... குருக்கள்...” அவள் அழுத்தமாகவே சொன்னாள். அர்த்தம் புரியாமல் விழித்தார் குருக்கள்.

“என்ற புருஷன்ட இழப்புக்கு யார் காரணம் குருக்கள்?” அவள் உணர்ச்சி வசப்பட்டவளாகவே கேட்டாள்.

“அதெல்லாம் இப்ப என்னத்துக்கு. நீங்க ஜேர்மனுக்குப் போற அலுவலப் பாருங்க... அங்கே புள்ளியளோட சந்தோசமா இருக்கலாம்...” குருக்கள் அவளைச் சமாதானப்படுத்தினார்.

“குருக்கள்.. என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்லலாமா.. பதில் தெளிவாகத் தெரிந்தும்... சொல்றதுக்குப் பயம்... இதுதான் நம் நாட்டு நிலை... அதாலதான் நான் என் முடிவில் நிதானமாக இருக்கன்.... அதில் மாற்றம் இல்ல குருக்கள்.. ஜயா..” அவள் முடிவில் உறுதியாக இருந்தாள்.

“மனதில் உறுதி வேண்டும்.” பாரதி இவனுக்காகத்தான் சொல்லி வைத்தாரோ? குருக்கள் தர்மசங்கடத்தில் இருந்தார்.

“ஜயாட்டையும் வந்தயவளோ?” - குரல் கேட்டு திரும்பினார் குருக்கள். கலையரசியின் சிந்தனையில் இருந்து விடுவித்த வினாவிற்கு விளக்கம் கேட்பதுபோல் ஆலய தலைவரைப் பார்த்தார்.

“யார்.. ஜயா...” குருக்கள் கேட்டார்.
“அப்ப நீங்கள் தப்பிற்றீங்க....” தலைவர் நிம்மதிப் பெருமுச்ச விட்டார்.
“விளக்கமாகச் சொல்லுங்க தலைவர்....” குருக்கள் கேட்டார்.

‘ஹரில் வீடு வீடாகச் சோதனை நடாத்திப் பலரிட்ட அடையாள அட்டையை வாங்கிற்றுப் போயிற்றாங்க..’

“திரும்பப் போர் தொடங்கிற்றோ?” குருக்கள் கலவரத்துடன் கேட்டார்.

“இப்ப அந்தப் பிரச்சினை இல்லை. நுளம்பு போர் தொடங்கிற்று தெரியாதா?”

குருக்கள் வாய்விட்டுச் சிரித்தார். “அதுதான் கலையரசியும் கோயில் பக்கம் வரல்ல போல.. என்ன போரென்டாலும் நசிப்புற நாமதானே?”

“கலையரசி வீட்டிலதான் பெரிய பிரச்சினை.. மனிசி அடையாள அட்டையைக் கொடுக்காம அடம் பிடிக்குதாம்... அதால அவவ ‘அரஸ்’ பண்ணிக் கொண்டுபோக ஜீப்பிற்குச் சொல்லியிருக்காம்... நான் போய்ச் சொல்லியும் மனிசி கேக்குதில்ல... கோயிலுக்குப் போற நான் கோட்டுக்கு போறதா.. என்டு என்னிட்டையே கேக்குது.. அதுதான் நீங்க எண்டான வந்து சொல்லிப் பாருங்க...”

தலைவர் விளக்கமும் சொல்லி விரைவான அழைப்பும் குருக்களுக்கு விடுத்தார்.

பதற்றம் மாறாத நிலையில் தலைவரின் மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறிக் கொண்டார். கலையரசியின் வீட்டின் முன் விடுப்புப் பார்ப்போர் குழுமி இருந்தனர்.

“70 வயதிலயும் மனிசி என்ன நாங்கியாக் கதைக்குது.. ஆச்சியைப் போல நாலைஞ்சுபேர் துணிஞ்சாதான்... இந்த நாசமாப் போன வனுகளுக்கும் பாடம் படிப்பிக்கலாம்.” பொதுசன அபிப்பிராயம் ஆச்சியின் பக்கமே பாராட்டாகச் சாய்கிறது.

“கலையரசி அம்மா... அவங்க கேக்கிற மாதிரி அடையாள அட்டையைக் கொடுங்க. பிரச்சினையை வளர்க்காதெங்க... திரும்ப வாங்கித் தாற்றுக்கு நான் பொறுப்பு...” குருக்கள் அவளைச் சமாதானப்படுத்திப் பார்த்தார்.

“ஜயா மன்னிக்கவேணும். என்னால் முடியாது.. முதல் இப்படித்தான் பொடியனுகளும் காட் கேட்கிறவனுகள்... அவனுகளுக்கே நான் கொடுக்கல்ல... நான் என்ன குற்றம் செஞ்சன்.. நான் என்ன பயங்கரவாதியா? காக்கிச்சட்டை போட்ட ரெண்டு தரப்பும் மனிசத் தன்மையில்லாமல் தான்தோன்றித்தனமாக நடக்கலாமா?”

“எவன் காக்கிச் சட்டை போட்டாலும் ஈவிரக்கம் இல்லாமல் ஆக்கிப்போடும் போல” அவள் வார்த்தைகளில் ஆத்திரம் மேலோங்கி இருந்தது.

“ஆச்சி...” சீருடைகளின் சீற்றம் அந்த ஒரே வார்த்தையில் பதிவாகியது.

“கலையரசி அம்மா.... கொஞ்சம் பொறுமையாக இருங்க...”

“முடியாது குருக்கள்... பொய்க் குற்றச்சாட்டுக்கு நான் எப்படிப் பொறுப்பேற்பேன்?”

“என்னான் நடந்தது... ஆறுதலாச் சொல்லுங்க...”

“நேற்று இரவு ஒம்வாட்டர் போத்தல் ஒன்று வாங்கி வந்து... குடிச்சநான்... சர்வரல்ல... எனக்குச் சந்தேகம்... போத்தலைப் பார்த்தன்.. அது காலாவதியாயிருந்தது... அது வெளியில் முடியிருந்தமாது வீசினன்.. அதுக்குள்ள குடம்பியலாம்.... ஒம்வாட்டருக்குள்ள குடம்பி எப்படியிருக்க முடியும் குருக்கள்..... அப்படியிருந்தாலும் உயிரோட... அது எப்படியிருக்கும்...”

“உங்களுக்குத் தெரியும்தானே குருக்கள் பூச்சடிகளுக்குக் காலையில் நான் செழிப்பாகத் தண்ணி ஊத்துறநான்... இந்த எறிப்புக்கு.... கொஞ்ச நேரத்தால் .. தண்ணி... இறங்கிடும் தானே... பூச்சடியில் தண்ணி... இருந்ததும் குற்றமா?... நாட்டில் நடக்கிற குற்றச் செயல்களுக்குக் குறைவேயில்ல... பூச்சடிகளுள்ள கொஞ்ச நேரத்துக்குத் தண்ணி நிக்கிறதான் குற்றமா?”

கலையரசி அம்மாவின் நியாயங்கள் குருக்களுக்கு நியாயமாகவே பட்டது. சீருடைகளுடன் கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே ஜீப் வண்டி வந்து நின்றது.

கலையரசியை வேகமாக நெருங்கி வந்த பெண் சீருடைகள்.. அவளை அழைக்க அவள் மறுக்க... கையில் பிடித்து இழுக்க.. கையை உதறி.. நெஞ்சை அமுத்திப் பிடித்தாள்.... கலையரசி.. நிலை குலைந்து வீழ்ந் தாள்... அவள் கை அவளது அடையாள அட்டையை இறுகப்பற்றியபடியே இருந்தது.■

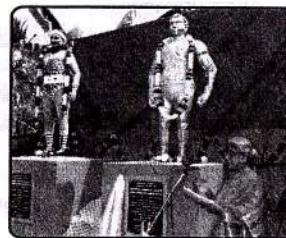
அஞ்சலி

17.02.1962 - 08.03.2012

08.03.2012 அன்று காலமான திருக்கோணமலை - மட்டக்களப்பு மறை மாவட்ட நிதிப்பொறுப்பாளர்; முன்னாள் இயக்குனர், கரித்தாஸ் - எகெட் (மட்டக்களப்பு - அம்மாறை மாவட்டங்கள்); இலக்கிய ஆர்வலர் அமர்ர. அருட்கந்தை பேராசிரியர் தற்மராஜா சிறிதழன் சில்வெஸ்ட்டர் அவர்களுக்கு ‘செங்கத்திர்’ இன் கண்ணீர் அஞ்சலி!

வலிமையால் வரலாறு படைத்துவர்களின் உருவச்சிலைகள் திறப்புவிழா (01.02.2012)

தமது வீரதீர் சாகசச் செயல்கள் மூலம் எமது நாட்டிற்கும் மட்டக்களப்பு மன்னிற்கும் பெருமை சேர்த்த இரும்பரசன் பேராசிரியர் சாண்டோ சங்கரதாஸ் அவர்களுக்கும் அவரது சீடர் சாண்டோ வேற்றொஸ் அவர்களுக்கும் உருவச்சிலை அமைத்து ஆரையம்பதி கிராம நீதிமன்ற வீதியில் திறந்துவைத்த விடயம் எமக்கெல்லாம் பெருமை சேர்த்துள்ளது.

அதிலும் சிறுமையும் புகுந்தது. உலகப்புகழ் பெற்ற கின்னஸ் புத்தகத்திலேயே இடம்பிடிக்கக்கூடிய தகுதி பெற்றவர்களுக்குச் சிலை நிறுத்த தகுந்த இடம் வழங்குவதில் தடைபோட்டவர்களின் சிறுமையையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமே.

தேசமான்ய செல்வி க.தங்கேஸ்வரியின் தலைமையுரை - கவிஞரும் ஊடகவியலாளருமான ரி.எல்.ஜவ்பர்கானின் உருக்கமான உணர்வு பூர்வமான கவிதாஞ்சலி - முத்த எழுத்தாளர் அன்புமணி அவர்களின் வரவேற்புரை - கவிஞர் செங்கத்தோனின் சிறப்புரை அனைத்திலும் இந்த சிறுமை பற்றிச் சீரியதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

சாதனைகளை அடுக்கிக்கொண்டே போகக்கூடிய சாதனை வீரர்களுக்கு, சாகாவரத்துடன் பல நெஞ்சங்களிலும் நிலைத்து நிறைந்திருக்கின்ற வரலாற்று நாயகர் களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய நன்றியைச் சாண்டோக்களின் நினைவுப் பணிமன்றம் நிறைவாகவே நிறைவேற்றியமை பாராட்டுக்குரியதே.

- ரவிப்பிரியா

இலங்கையின் இரும்பரசன் பேராசிரியர் சாண்டோ சங்கரதாஸ் அவர்களைப்பற்றி

தந்தை பெயர்	- கந்தப்பர் சின்னத்தம்பி
தாயின் பெயர்	- கணபதியார் சின்னப்பிள்ளை
இயற்பெயர்	- சின்னத்தம்பி சங்கரப்பிள்ளை(சங்கரன்)
சௌலைப் பெயர்	- சங்கு
பிறந்த இடம்	- நொச்சமுனை
பிறந்த திகதி	- 1903.02.05
இறைவனாடு சேர்ந்த திகதி	- 26.04.1969
குரு	- கலியுக அருச்சனன் பேராசிரியர் இராமமூர்த்தி
கற்ற கலைகள்	- சாண்டோ கலை, வர்மக்கலை, யோகாப்பியாசம், மல்யுத்தம், குத்துச்சன்னடை, சீன.ஏடி, ஜப்பானிய ஜூஜாட்ஸி, நீச்சல்,

மருத்துவம்.

அறிந்த மொழிகள் - தமிழ், சிங்களம், மலாய், உருது, ஆங்கிலம், சீனம், ஹிந்துஸ்தானி, மலையாளம்.

பெற்ற பட்டங்கள்

- ◆ சாண்டோ - குரு பேராசிரியர் இராமமூர்த்தி வழங்கியது
- ◆ இலங்கையின் இரும்பரசன் - தேசாதிபதி சேர்.ஸ்ரான்லி வழங்கியது.
- ◆ இந்தியாவின் உருக்கரசன் - மைசூர் மஹாராஜா - இந்தியா வழங்கியது.
- ◆ பேராசிரியர் - அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் - இந்தியா வழங்கியது.
- ◆ யோகவீரகேசரி - சுவாமி சிவானந்தர்-இவிகேசம், இமாலயம் வழங்கியது.
- ◆ மல்யுத்த மன்னன் - பர்மா தேசம் வழங்கியது.
- ◆ கலியுக வீமன்
- ◆ வெள்ளிக் கதாயுதம், தங்கப்பதக்கங்கள், பாராட்டுப் பத்திரங்கள் பெற்றுள்ளார்.

சில சாக்சங்களும் சாதனைகளும்.

- ◆ யானையை மார்பிளி மேல் ஏற்றல்.
- ◆ எஞ்சின் ரோலர் இயந்திரத்தை மார்பில் ஏற்றுதல்
- ◆ ஒடும் மோட்டார் வாகனத்தை இழுத்து நிறுத்தல்.
- ◆ யானை கட்டும் சங்கிலியை உடைத்தல்.
- ◆ இரும்பைப் பற்களால் கடித்து முறித்தல்.
- ◆ இரும்புத்தகடுகளை பற்களால் கிளித்தல்.
- ◆ 56 இறாத்தல் இரும்புக் குண்டுகளை மேலே எறிந்து பந்து போல் புஜத்தால் பிடித்து விளையாடுதல்.
- ◆ 56 இறாத்தல் இரும்பு குண்டுகளை உயரத்தில் இருந்து வயிற்றில் போடுதல்.
- ◆ நிலத்துக்கடியில் நீண்ட நேரம் புதையுண்டிருத்தல்.
- ◆ பூட்டிய மரப்பெட்டிக்குள்ளிருந்து ஆயுதமின்றி உடைத்து வெளியேறல்.
- ◆ பேனாக் கத்தியால் தேங்காய் அறுத்தல்.

உலக சாதனைகள் - 03

- ◆ 15 அடி உயரமான இரு யானைகளை மார்பில் ஏற்றியது.
- ◆ 8அடி உயர் யானையுடன் மோதி அதன் துதிக்கையை மடக்கிப்பிடித்து அதன் முன்னங்காவில் தனது காலால் உடைத்தது யானையை வீழ்த்தியது.
- ◆ சிங்கத்துடன் மோதி மடக்கிப்பிடித்து அதன் வாயை இரண்டாகக் கிழித்தது.

மட்டக்களப்பின் இரும்பு மனிதன் சாண்டோ வே.ஸ்ரீதாஸ் அவர்களைப் பற்றி

தந்தை பெயர்: கந்தப்பர் வேல்முருகு.

தூயின் பெயர்: வேல்முருகு நாகரெத்தினம்

பிறந்த இடம்: நாவற்குடா

வாழ்ந்த இடம்: ஆரையம்பதி

பிறந்ததிகதி: 30.10.1947

இறைவனைடி சேர்ந்த திகதி: 24.05.2004

தொழில்: மின்சார சபை ஊழியர்

குரு: சாண்டோ சி.சங்கரதாஸ்

பெற்ற பட்டங்கள்:

- ◆ சாண்டோ
- ◆ மட்டக்களப்பின் இரும்பு மனிதன்
- ◆ கிழக்கிலங்கை இரும்புமனிதன்
- ◆ சிங்கக்குருளை
- ◆ மகாவீரபராக்கிரமன்
- ◆ வீரதீர் திலகம்
- ◆ நவயுக பராக்கிரமன்
- ◆ கலியுக கடோற்கஜன்
- ◆ வீரேந்திரமாமணி
- ◆ வீரத்திலகம்
- ◆ புயாந்தரப்புரவலன்
- ◆ இலங்கையின் முதலாவது கராட்டி கறுப்புப் பட்டவீரன்
- ◆ கலாபூஷணம்
- ◆ பதமஸி
- ◆ Rock Man
- ◆ விசித்திரமாருதி
- ◆ வீரக்குரிசில்
- ◆ Iron Man of CEB
- ◆ உடல் நல வித்தியாகேசரி
- ◆ வீரதீர்குர நாயகன்
- ◆ தங்கப்பதக்கங்கள், பொன்னாடை மற்றும் பராட்டுப் பத்திரங்கள்

சாக்சங்களும் சாதனைகளும்:

- ◆ யானையை மார்பிளி மேல் ஏற்றல்
- ◆ ஒடும் மோட்டார் வாகனத்தை இழுத்து நிறுத்துதல்.
- ◆ யானை கட்டும் சங்கிலியை உடைத்தல்
- ◆ தோல் தேங்காயை நகத்தால் உரித்து ஒரு நிமிடத்துள் பேனாக்கத்தியால் இரண்டாக அறுத்தல்.
- ◆ 3 இரும்பு அலவாங்கை வயிற்றில் அடித்து வளைத்தல்
- ◆ 56 இறாத்தல் இரும்பு குண்டுகளை மேலேறிந்து பந்து போல் புஜத்தால் பிடித்து விளையாடுதல்.
- ◆ 56 இறாத்தல் இரும்பு குண்டுகளை 10 அடி உயரத்தில் இருந்து வயிற்றில் போடுதல்.
- ◆ தொடர்ச்சியாக 36 உழவு இயந்திரங்களை வயிற்றின் மேல் ஏற்றல்
- ◆ வயிற்றின் மேல் 1500 இறாத்தல் கருங்கல்லை வைத்து 28 இறாத்தல் சம்மட்டியால் கல் உடையும் வரை அடித்தல்.
- ◆ நில அளவையாளர்கள் பயன்படுத்தும் கருங்கல்லில் பொழியப்பட்ட எல்லைக்கல்லை வெறுங்கையால் அடித்து நொறுக்குதல்.

தொகுப்பு இரா.வாசதேவன்.

உள்ளுர் பால் மாவடினாலை பரவலாக்கும் நோக்குடனான முன்றாவது கண் குழுவினரின் தெருவெளி அரங்கச் செயற்யாறு - இர் அறிமுகக்குறியிப்பு

2002ம் ஆண்டு தொடக்கம் மட்டக்களப்பில் நாடக அரங்கச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டு வருகின்ற மூன்றாவது கண் நண்பர்கள் குழுவினர் குறிப்பாகக் கூத்து மீஞ்சுருவாக்கச் செயற்பாடுகளிலும், தெருவெளி அரங்கச் செயற்பாடுகளிலும் மற்றும் பாடசாலைகளிலும், சிறுவர் குழக்களுடனும் கலையாக்கச் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார்கள்.

விசேடமாக பால் நிலைச் சமத்துவத்திற்கான தெருவெளி அரங்க ஆற்றுகைகளில் (பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறை களுக்கு எதிரான ஆண்களின் செயல்வாத ஆற்றுகை) இக்குழுவினரால் மட்டக்களப்பின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இடம்பெற்றுள்ளதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இப்பின்னணியில் இவ்வருடம் உள்ளுர் பால் உற்பத்தியின் பயன்பாடு சம்பந்தமான தெரு வெளி அரங்கச் செயற்பாட்டில் இக்குழுவினர் ஈடுபட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்பு ஜெயம் பால் நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடன் தெரு வெளி அரங்க ஆற்றுகையில் மாவட்டத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இன்றைய உலகமயமாக்க குழுவின் மூலமாக உலகிலே நுகர்வுப் பண்பாடு அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றது. இச் செயற்பாடானது பல்தேசிய கம்பனிகள் மூலமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமையால் இவ்வாறான செயற் பாடுகளில் மனிதர் கள் நுகர் வுப் பண்டங் களாக வேகட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

எனவே உள்ளுர் உற்பத்தியினை உகர்க்குவித்து கூய சார்பு மனிதர்களாக வாழ்வதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி காத்திரமான உரையாடல்களை நிகழ்த்தும் நோக்கில் பால் உற்பத்தி சார்ந்தும். அதன் பயன்பாடுகள் சார்ந்தும் இதெரு வெளி அரங்கச் செயற்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

இன்றைய உலகமயமாக்க வணிகச் குழுவின் அதிக்கத்தினால் உள்ளுரில் காணப்படுகின்ற வளங்கள் சுரண்டப்பட்டு அவற்றை வைத்துப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து மீண்டும் மக்களிடம் கூடிய லாபத்துடன் விற்பனை செய்கின்ற போக்கு காணப்படுகின்றது. இதனாடாக நுகர்வுப்பண்பாடு வலுவடையச் செய்யப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் பால் உற்பத்தி மிக

அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இப்பிரதேச மக்கள் உள்ளுரில் உற்பத்தியாகின்ற தூய பாலினை அருந்துவதைத் தவிர்த்து விட்டு பல் தேசிய கம் பனிகளால் அறிமுகப்படுத் தப்படுகின்ற பால்மாப்பக்கற்றுக்களை வாங்கி அருந்துகின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலை மிக வேகமாக அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக உள்ளுர் உற்பத்தியாளர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இத்துடன் எமது உழைப்பும் அதன் பெறுமதியும் எம்மைவிட்டு எமது பிரதேசத்தை விட்டு வெளியே செல்லும் நிலை அதிகரித்து வருகின்றது. இவ்விடயங்களைப் பேசும் அரங்காக இச்செயற்பாடு அமைந்துள்ளது. அத்தோடு தூய பாலின் மூலமாக ஏற் படுகின்ற நன்மைகள் பற்றியும் விழிப்புணர் வை ஏற்படுத்துவதாகவும் இவ்வாற்றுகை அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறான கருத்துக்களை முன்னிலைப்படுத்திய பால் சார்ந்த தெருவெளி அரங்கச் செயற்பாடானது 30.09.2011 அன்று மட்டக்களப்பில் ஜெயம் பால் நிறுவனத்தினால் பால் உற்பத்தியினை ஊக்குவித்தல் சம்பந்தமாக நடத்தப்பட்ட கருத்தாங்கின் ஒர் அம்சமாக மூன்றாவது கண் நண்பர்களால் இவ்வாற்றுகை நிகழ்த்தப்பட்டு உரையாடல்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதில் கலந்துகொண்ட பலர் ஆக்கபுர்வமான கருத்துக்களைக் கூறியதுடன் இவ்வாங்கினுடைய தேவையினையும் வலியுறுத்தினார்கள்.

அதனைத் தொடர்ந்து மட்டக்களப்பில் வெபர் மைதானத்தில் ஐப்பசி மாதம் 07ம் திகதி தொடக்கம் 09ம் திகதி வரை இடம்பெற்ற சர்வதேச வர்த்தகக் கண்காட்சியின் போது அதிலும் ஜெயம் பால் நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடன் மூன்றாவது கண் நண்பர் களால் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. பார்வையாளர்களுடன் உரையாடல்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தூய பாலின் நன்மைகள் பற்றி அதிகம் உரையாடப்பட்டது. அங்கு கூடி நின்ற பார்வையாளர்கள் தமது ஆக்கபுர் வமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். இதைத் தொடர்ந்து கார்த்திகை மாதம் 04,08,09ம் திகதிகளில் வவுண்டீவு பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குப்பட்ட சில கிராமங்களிலும், பாடசாலைகளிலும் இவ்வாற்றுகை நிகழ்த்தப்பட்டது. அதில் பாடசாலை மாணவர்களும், கிராம மக்களும் ஆற்றுகை யாளர்களுடன் உரையாடல்களிலும் ஈடுபட்டு தூய பாலின் முக்கியத்துவத்தினையும் உள்ளுர் உற்பத்தியை அதிகரிப்பது போன்றவற்றில் அவர்கட்குள் ஆர்வத்தினையும் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

தூய பால் சார்ந்த தெருவெளி அரங்க ஆற்றுகையானது தெருவெளி அரங்கிற குரிய அரங்கவியல் சார்ந்த நுட்பங்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அதாவது மக்களுக்கு விளங்கக் கூடிய படிமாங்கள் பல கொண்டு வரப்பட்டன. இப்படிமங்கள் பாரம்பரிய ஆட்டமுறைகள் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டமை விசேட அம்சமாகும்.

உதாரணமாக ‘வவுசர்’ இவ்வாட்ட முறைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வரங்கச் செயற்பாட்டில் மக்களை ஒன்றிணைப்பதற்கும், அதனை அவர்கள் ஆர்வத்துடன் பார்ப்பதற்கும் ஏற்ற வகையில் பல உத்தி முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதாவது மாட்டுக்கு நடிப்பவர் கால்களில் கூத்தர் அணியும் சதங்கை அணிந்து வித்தியாசமான உடை அணிந்து கொண்டு பார்வையாளர்களுக்குள்ளிருந்து வருதல் என்பன பார்வையாளர்களின் கவனத்தை நிகழ்த்துகையின் பால் திசை திருப்புவதாக அமைந்து காணப்பட்டது. மேலும் இவ்வாற் றுகைக்கு பாரம் பரியமான இசைக்கருவிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. (பறை, மத்தளம் போன்றன) இவ்வாற்றுகை தெருவெளி அரங்காகவும், முடிவில் உரையாடல் அரங்காகவும் அமைந்திருப்பது இதன் சிறப்பு அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது.

எனவே இவ்வாற் றுகையானது தூய பால் உற்பத் தியினை ஊக்குவிப்பதற்கும் அதன் நன்மைகளை மக்களிடம் தெரியப்படுத்தி உள்ளுரில் கிடைக்கும் தூய பாலினை நாளாந்தம் பருகி ஆரோக்கியமான சமூகத்தைக் கட்டிக் காப்பதற்கான செயற்பாடாகவும் அமைகின்றது.

இன்றைய நவீன இலத்திரனியல் தொடர்புடைகளில் நுகர்வுப் பண்பாட்டின் ஆதிக்கத்தைப் பரவலாக்கும் பிரச்சாரங்களும் விளம்பரங்களும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் சூழலில், மக்கள் மைய நோக்குடன் சுயசார்பான வாழ்வியலுக்குரிய ஆக்கபூர்வமாக தெருவெளி அரங்குகள் திகழ்கின்றதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதாக முன்றாவது கண்ணின் பால் பற்றிய தெருவெளி அரங்காற்றுகை அமைந்துள்ளது எனலாம்.■

- ப.ராஜநிலகன்.

வரவு 'மருகா' தேநி 07 - 2012

புதிய தலைமுறைக்கான உடைப்பு

ஆசிரியர் : - த.மற்றுச் செல்வனி

தொடர்பு : - ஆசிரியர். மருகா,

ஆரையம்பதி - 03.30150

தொ.பே. :- 0776084756

100/- e.mail : marukamagazine@gmail.com

அறிமுகம்

பெயர்: கந்தசாமி டணிஸ்கரன்
புனைப்பெயர்: புதுமைவாணன்
பிறந்த திகதி: 20.06.1988
இடம்: இல.111, அருச்சனர் வீதி
பாண்டிருப்பு - 01
கல்முனை.

என்னைப்பற்றி

எனது பெயர் கந்தசாமி டணிஸ்கரன். எனது தந்தை கந்தசாமி அவர்கள்தான் எனக்குப் பெயரிட்டார். பெயரின் அர்த்தம் தெரியாது. ஆனால் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக அயராது பாடுபடுகின்றேன். பாண்டவர் புகழ்பாடும் பாண்டிருப்பை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவன். எனது கவிதை எழுதும் முயற்சிக்கு எனது தாயார்தான் அதிகம் ஊக்கப்படுத்தினார். எனக்கு ஒரு தங்கை மற்றும் ஒரு தம்பி உள்ளனர். முதலில் அவர்களிடம் தான் எனது கவிதைகளை அரங்கேற்றுவேன். நான் எனது ஆரம்பக்கல்வியினை எனது தந்தையாரது ஊரான கிழக்கின் காரைதீவான முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் பிறந்த ஊரினில் கற்றேன். பின்னர் உயர்தரக் கல்வியினைக் கல்முனை கார்மேல் பற்றிமா கல்லூரியில் வர்த்தக பிரிவில் கற்றேன். நான் தற்பொழுது உயர் தேசிய கணக்கியல் டிப்ளோமா கற்கை நெறியில் (HNDA) இறுதி வருட மாணவனாக இருக்கின்றேன். அதே சமயம் மாணவமீட்புப்பேரவை எனும் சமூக சேவை அமைப்பில் கல்முனை நிலையப் பொறுப்பாளராகவும் சேவையாற்றி வருகின்றேன். சிறப்புப் பதிவு எழுதும் இணையத்தள எழுத்தாளராகவும் எனது பதிவுகளை ‘தமிழ் நன்பர்கள்’ எனும் சமூக இணையத்தளத்தில் பார்வையிடலாம். மற்றும் முஸ்லிம் பெண்கள் அமைப்பினுடைய கல்முனைக்கிளையில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் தொடர்பான விழிப்பாளராகவும் சேவையாற்றி வருகின்றேன்.

“தமிழ் என்னுயிர்,
இறுதி முச்சும் இன்பத் தமிழ் வளர்க்க.”

சாதிக்க நினைப்பது: வறுமைக்கெதிராக முன்னேற வேண்டும்.
திறமைகள்: மேடைப்பேச்சுகள் செய்தல்.

விரும்பும் செயல்கள்: சேவை செய்தல், தமிழ் வளர்த்தல், சமூரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தல், அடுத்தவருக்காகவும் உழைத்தல்.

நூல்கள்: இதுவரை எந்த நூலும் வெளியிடவில்லை. ஆனால் பல நூல்களில் எனது படைப்புகள் வெளியாகி உள்ளன.

வேலை: நிலையப் பொறுப்பாளர்
வேலை நிறுவன பெயர்: மாணவ மீட்புப் பேரவை

25 | நிலை நிறுவன பெயர்

என் சிந்தனைகள்:

சமூகம் உண்மீது அதிகம் கவனம் செலுத்துவதனால்தான் உன்மீதான விரீர்சனங்கள் அதிகமாய் வருகின்றது. நீ செய்வது சரி என்றால் உன்செயலைத் தொடர். வன்செயல் இல்லாமல்.

என்தேசமே

கலாசாரம் கதை பேசிய ஹாரிலிருந்து
 விபச்சார கதைகள் வீதியெங்கும்
 பத்திரிகைச் செய்தி பார்த்த நானும்
 பரதவித்தேன் பசி இழந்தேன்
 பண்பிழந்தவர் நம்மவரா என்று?
 நசங்கிய நாசி வலியோடும்
 நானும் இங்கு கதறலானேன்
 பத்தினிகள் வலம்வந்த
 பத்தினிப் பூமி இது
 வேசிகள் வீதி உலாவர
 விபச்சாரம் விளையாடுகிறது.
 கலாசாரம் கைகட்டிப் பார்க்கிறது
 கண்களைப் பொத்தி
 வேடிக்கை பார்க்கிறது
 விநோதமாய் இருக்கிறது
 கலைதவழ்ந்து நடைபயின்று
 நாட்டியமாடிய நாடிது
 விலைமாதுக்கள் விளையாட்டுக்கல்ல
 வீணாரே! வெந்து நொந்து சொல்கிறேன்
 பெண்களைக் காக்காமல்
 தங்கள் கண்களைக் காத்தென்னபயன்?

- புதுமைவாணன் டணிஸ்கரன்

மொழி பெயர்ப்புச் சிறுக்கதை

On The Street

புதிய சூரியன்

Sunday Observer Magazine June 18.2006. page 16

ஆங்கில வடிவம்: W.D.Amalka Goonawardene
தமிழ் வடிவம்: கலாபூரணம் அ.மு.பாராக்

அந்த நடைபாதையின் இருட்டான மூலையில் இருந்தவாறு ஜேம் பூசிய பாண்துண்டுகளைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தான் மாலன். அன்றைய நாள் அவனுக்கு அதிருப்தியான அமங்கலமான நாளாகவே அமைந்திருந்தது. அது மட்டுமா? இடைவிடாத மழையும் பெய்து கொண்டிருந்தது. பொது மக்களின் நடமாட்டமும் தெருவில் குறைவாகவே காணப்பட்டது. அதனால் அவனுது பிச்சை எடுக்கும் துணியில் பிச்சைக்காகம் சேர்ந்திருக்கவில்லை. வாட்டமும் சோர்வும் அவன் முகத்தில் கோடுகீறிவிட்டிருந்தன.

கையிலிருந்த பான் துண்டைப்பார்த்து பெருமுச்சுவிட்டான். அவன் சிந்தனை பின் நோக்கிச் சமூர்த்து. தான் நல்ல நிலையில் இருந்த போது தனது வீட்டில் கிடைக்கும் உணவு மற்றும் சௌகரியங்களை இரை மீட்டல் செய்தான். மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த அவனது பெற்றார் மரணித்த பின்னர் அவர்கள் சேர்த்து வைத்த பணம் பொருளையெல்லாம் வீண்விரயம் செய்து அழித்துவிட்டான். கெட்ட காரியங்களிலும் போதைப் பொருளிலும் அவனுது நாட்டம் வேர்விட்டிருந்தது. கல்விக்கும் இரும்புத்திரை போட்டாயிற்று. முடிவு....!

பொலிஸ் திணைக்களம் மறுவாழ் வு கொடுத்தது. புனர்வாழ் வு நிலையத்திலிருந்து மீண்டும் ஒரு வாரமாகவிட்டது. எங்கே போகலாம்? உறவினர் என்று யார் இருக்கிறார்கள்? இருந்தார்கள். ஆயினும் அவனது மனப்போக்கும் நோக்கும் சீர் கெட்ட நிலையில் இருந்ததனால் அவர்கள் எவருமே நேசக்கரம் நீட்டவில்லை. விகாரமான சிந்தனைகளே மாலனின் சீதனமாக இருந்தன. தெருவெல்லாம் அலைந்து திரிந்தான்.

குழந்தைப்பருவத்திலிருந்தே அவன் முழுச் சோம்பேறியாக வளர்ந்து விட்டான். அவன் எதையும் சரியாகச் செய்யவில்லை. இப்போது மாலனின் வயது இருபத்தெட்டு. உருபுபடியாக அவன் எதையும் செய்யவில்லை. தொழில்முயற்சிகளிலும் சிரத்தை காட்டவில்லை. எந்தவேலையும் செய்யாமல் இலட்சிய மனவேகம் இல்லாமல் வாழ்க்கையை எதிர் கொள்வதே அவனது இலக்காக இருந்தது. அதன் பெறுபேறு.....! அவன் கை ஏந்திப் பிச்சை கேட்கும் நிலை. அதுமட்டுமா? களவு - இத்தியாதி.... வரண்டு போன இருண்டு போன வாழ்வுக்கு எஜமான்.

“என்னோடு தோள் கொடுக்க எவருமில்லை எனக்கு ஒரு வேலை வாய்ப்பைத் தரவும் யாருமில்லை. சின்னா பின்னமாகிச் சிதைந்துபோன எனது வாழ்வை எவ்வாறு செப்பனிட்டுக் கொள்வது” தனக்குள் அதைபோட்டுக் கொண்டான் அவன். கல்வி ரீதியாக அவனிடம் முன்னேற்றம் கிடையாது. எப்போதும் அலட்சிய மனோபாவம். அவனது

27 + சின்னி ரீதி 202

மனப்போக்கைத் தெளிவாகப் புரிந்தவர்கள் அனைவரும் அவன் மீதான பார்வையைத் துண்டித்துக் கொண்டார்கள்.

‘கீழ்மதியாளர்களை நட்புறவாகக் கொண்டிருந்தான். அவர்களே அவனது உலகமாக, வாழ்க்கையாக இருந்தது. தனது நண்பர்களை நினைத்து அடிக்கடி பெருமுச்சவிட்டுக் கொண்டான். அவர்கள் அனைவரும் நல்லொழுக்கமான வாழ்வைத் தொலைத்துவிட்டவர்களாகவும், வீண் விரயம் செய்வோராகவும், ஏன் வாழ வேண்டிய வயதில் மரணத்தை ஆலிங்கனம் செய்தோராகவும் விளங்கினார்கள். இறுதியில் அவன் தனிமரமானான். புனர்வாழ்வு நிலையம் கைகொடுத்தது. வாழ்க்கையில் அவனுக்குக் குறிக் கோள் எதுவும் இருக்கவில்லை. அவனது வாழ்க்கைப்படகு காற்றித்த திசையில், மனம்போன போக்கில் சென்று கொண்டிருந்தது. இறுதியாக - அந்தப்படகு பாறையில் மோதி விபத்துக்குள்ளாகி விட்டிருந்தது’ - தீமெரன்று சிந்தனை கலைந்தது. அவனைத் தாண்டி வாட்டசாட்டமான ஒரு மனிதன் சென்றுகொண்டிருந்தான். அவனிடம் பெரிய பெட்டியொன்றும் இருந்தது.

மனதுக்குள் திட்டம் தீட்டிக் கொண்டான் மாலன். தான் இருந்த மறைவிடத்திலிருந்து வெளியாகி வந்து தீமெரன்று அந்த மனிதனிடமிருந்து அந்தப் பெட்டியைத் தட்டிப்பறித்துக்கொண்டு ஓட்டம் பிடித்தான். ஆயினும் அந்த மனிதன் பின்னால் தூரத்தி வருவதையும் அவதானித்துக் கொண்டான். பின்னர் தூரத்தி வரும் காலத்தியோசை கேட்கவில்லை.

அப்பாடா! என்று ஆறுதல் பெருமுச்ச விட்டவாறு ஒருஇடத்தில் நின்று அந்தப் பெட்டியைத் திறக்க எத்தனம் செய்தான். ஐயோ! என்ன இது...! தீமெரன்று பாரிய கையொன்று வந்து அவன் கழுத்தை வன்மையாக அழுத்தி இறுக்கியது. அந்தப் பெட்டியைப் பறிகொடுத்த மனிதன், அவனை விடாப் பிடியாகப் பிடித்துத் தலையில் பலமான அடி அடித்தான். அனைத்தும் இருட்டில் நடந்ததுபோல.

மாலன் கண்விழித்துப்பார்த்தான். தான் இரும்புக்கட்டிலில் கட்டிப்போடப் பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொண்டான். தான் அறையொன்றில் இருப்பதையும், மங்கலாந் வெளிச்சுத்தில் அந்த அறையின் அமைப்பையும் விளங்கிக் கொள்ள அவனுக்கு அதிகநேரம் தேவைப்படவில்லை. குளோர்போம் வாசனை, இரத்தம்....! அந்தச் சூழ்நிலை கிலியூட்டும் நிலையில் இருந்தது.

அவன் அந்த அறையை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச நேரத்தில் அந்த மனிதன்தான் தோன்றினான். சத்திருசிகிச்சை செய்கின்ற டாக்டரிடம் கோல் உடையில். சத்திருசிகிச்சைக்குத் தேவையான கத்தி - உபகரணங்கள் - பாத்திரம் எல்லாம் அங்கே காணப்பட்டன. மாலனை நடுக்கம் ஆட்கொண்டது. தூங்குவதுபோல் பாசாங்கு செய்தான். அந்த டாக்டர் மனிதன் மாலனின் சேட்டைக்கழற்றி அவனது இடுப்பின் இரண்டு பகுதிகளில் வட்டம் போட்டு அடையாளப்படுத்தினான். அத்தருணம் கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டதால் டாக்டர் நிலைகுலைந்து போனான். மாலனை அதீமான அச்சம் கவ்விக் கொண்டது. அந்தவினாடியில் என்ன நடக்கப்போகின்றது என்பதையும் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டான். நாடி நரம்பெல்லாம் உதறவு எடுத்தது அவனுக்கு.

அவனுக்கு அனைத்தும் புரிந்தது. பொதுமக்களை தந்திரமாகப் பிடித்துவந்து அவர்களிடம் கிட்டி, இருதயம், மூளை என்பவற்றை அறுவைச்சிகிச்சை மூலம் அகற்றி எடுத்து அவைகளை நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்து வாழும் கும்பலைச் சேர்ந்தவனே இந்த டாக்டர் என்று முழுமையாக விளங்கிக் கொண்டான் மாலன்.

“இந்த வினாடியிலேதான் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தனக்கு மரணம் நிச்சயமே! நான் மாண்டு மிடிந்துபோக ஆசைப்பட்டேன். உண்மைதான். ஆனால் இப்போது வாழவேண்டும் என்ற புத்துணர்வு உள்ளத்தில் உதயமாகியுள்ளது” மாலனின் நினைவோட்டம் இது.

இறைவனைப்பற்றிச் சிந்தனையில்லாத மாலன், இந்த ஆபத்தான நிலையில் இறைவனை நினைத்தான். அவனது பேரருளை, கிருபையை நாடினான். தனது கடந்தகால அலங்கோலம், அவலட்சணம் நிரம்பிய வாழ்வுக்காக இறைவனிடம் மனமுருகி மன்னிப்புக் கோரினான். இந்த ஆபத்தான நிலையிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்று! விடுதலைதா! என்று கோரினான். அடுத்த வினாடி அவன் பிரயத்தனம் வெற்றி கொண்டது. தன்னைக் கட்டியிருந்த தளைகளை வெகுசிரமப்பட்டு நூதனமாக விடுவித்துக் கொண்டான். உடம்பெல்லாம் வியர்வை கொட்டியது. மனிக்கட்டில் பாரிய காயம்! உதிரம்கொட்டியது. பின்னர் அந்த அறையின் இருட்டான மூலையில் ஒளிந்து கொண்டான். கதவைத்திற்றுத் தொடர்ந்து கொண்டு டாக்டர் மனிதனும் வருகின்ற சத்தம் கேட்டது. அங்கிருந்த நாற்காலியைத் தூக்கி டாக்டரின் தலையில் பலமாக ஒங்கி அடித்தான். டாக்டரும் வலுவிழிந்து சாய்ந்தான்.

மாலனுக்கு அச்சம் நீங்கவில்லை. ஒடினான்! ஒடினான்! அந்த ஒட்டம் அவனைப் பூரணமாகவே மாற்றிவிட்டது. ஆம்! அவன் புதிதாய்ப் பிறந்தான். புதிய சூரியனாய் ஒளிப்புனல் பாய்ச்சினான். முதல் வேலையாகப் பொலிஸ்நிலையம் போய் நடந்துமுடிந்த அனைத்தையும் விபரமாக ஒப்புவித்தான். ஆயினும் முதலில் பொலிசாரால் நம்பமுடியவில்லை. பின்னர் மாலனையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்த இடம்நோக்கிப் பொலிஸ்குழு சென்றது. மாலன்கொன்ன பிரகாரம் அந்த டாக்டரும் இல்லை. தடயங்களும் இல்லை. பொலிசாருக்கு ஏமாற்றம் ஆயினும் இதுதொடர்பாகப் புலன்விசாரணை தொடரும் என்று பொலிசார் அறிவித்தனர். மாலன் கடந்தகாலம் பற்றி வேதனைப்பட்டான். அனைத்தையும் வீணாக்கிவிட்டாக உணர்ந்தான். இறைவன் தனக்குப் புதுவாழ்வு கொடுத்தாக எண்ணிப் புள்காங்கிதம் கொண்டான்.

“காலைப்பொழுதின் சூரிய வெளிச்சம் இதமானது - புதிய மலர்களின் மணத்தை நான் சுவாசிக்கின்றேன். ஆகாய வீதியில் நான் சுதந்திரமாகப் பறந்து போகிறேன். எனது சுதந்திரம் எவ்வாலும் களவு கொள்ள முடியாது...”

மாலன் என்னும் புதிய சூரியன் ஆனந்த கானம் இசைத்தவாறு புதிய பாதையில் நடைபோட்டான்.

நாமக்கல் கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை, இலக்கியப் பரிசு - 2012

தமிழ்நாடு இந்தியா நாமக்கல்லைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வரும் நாவலாசிரியர் கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளையின் 4வது ஆண்டு இலக்கியப்பரிசுக்கு தமிழ் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து நால்களை வரவேற்கிறது. இந்த ஆண்டு முதல் முதன்மைப் பரிசாக ரூபாய் ஒருலட்சத்து ஜம்பதாயிரம் வழங்க அறக்கட்டளை முடிவு செய்துள்ளது என்பதை மனமகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றது. பிற சிறப்புப்பரிசுகள் ஒவ்வொரு துறைக்கு ஒரு பரிசாக ரூபாய் பத்தாயிரம் வீதம் வழங்கப்படவள்ளது.

விதிமுறைகள்:

- ♦ நாலால், கட்டுரை (இலக்கிய ஆய்வு உட்பட), சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்பு, கணினித் தமிழ் இலக்கியம், சிற்றிதழ்கள், இணைய இதழ்கள், சமூகசேவை, நாடகம், கவிதை மற்றும் சிறந்த பத்திரிகையாளர் ஆகிய துறைகளுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்படும்.
- ♦ ஏழுத்தாளர், பதிப்பாளர், அல்லது அவர்கள் சார்பாக யாரும் நால்களை அனுப்பி பரிந்துரைக்கலாம்.
- ♦ விண்ணப்ப படிவம் www.kuchatrust.com இணைய தளத்தில் கிடைக்கும். பிரதி எடுத்து நிரப்பி அனுப்பிட வேண்டும்.
- ♦ விண்ணப்பவர்கள் விண்ணப்பத்துடன் பரிசுக்கான பரிந்துரை நால்களின் மூன்று பிரதிகள் அனுப்பி வைத்திட வேண்டும்.
- ♦ சிற்றிதழ்கள் எனின் 2011 ம் ஆண்டு வெளிவந்த அனைத்து இதழ்களின் மூன்று பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.
- ♦ சிறந்த பத்திரிகையாளர் விருதுக்கு, பெயரை யார் வேண்டுமானாலும் பரிந்துரைக்கலாம். அவரது பணிகளை விழரமாக விண்ணப்பாடுவத்துடன் பின் இணைக்க வேண்டும்.
- ♦ பரிசுத் தெரிவு இறுதி முடிவு அறக்கட்டளையின் தனிப்பட்ட முடிவாகும்.
- ♦ இந்தியா, சர்வதேச நாடுகளில் வாழ்ந்து வரும் தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் எவரும் கலந்து கொள்ளலாம்.
- ♦ படைப்புகள் ஜூந்து ஆண்டுகளுக்குள் அதாவது 01.01.2007 முதல் 31.12.2011 வரை வெளிவந்ததாக இருந்ததல் வேண்டும்.
- ♦ ஜூந்து ஆண்டுகளுக்கு உள்ள படைப்புகளில் முதன்மைப் பரிசுக்கான தகுதியான நாலாளர் கிடைக்கப் பெறாவிட்டால் தமிழிலக்கியப்பரப்பில் வாழ்நாள் இலக்கிய சாதனையாளர் என்கிறவைக்கபில் தகுதியான ஒருவருக்கு அறக்கட்டளை பரிசு வழங்கும்.
- ♦ பரிசுக்கான விண்ணப்பம் நால்களும் ஜூலை 15ம் தேதிக்குள் வந்துசேர்வேண்டும். காலதாமதமாக வரும் விண்ணப்பங்கள் கண்டிப்பாகப் பரிசுவிக்கப்படமாட்டாது.

விண்ணப்பம் மற்றும் நால்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி திரு.சி.க.கருப்பன்னன். IRS (அய்வு)

துணைத்தலைவர்,
கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை,
செல்லம் மழலையர் பள்ளி
இல:65/A, சின்ன அப்யம்பாளையம் (அஞ்சல்),

நாமக்கல் 637003, தமிழ்நாடு - இந்தியா

அலைபேசி - 0091-9487090666 மேற்கண்ட அறிவிப்பினை கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளையின் தலைவர் டாக்டர் பொ. செல்வராஜ் செயலாளர், திரு கா.பழனிச்சாமி ஆகியோர் வெளியிட்டுள்ளார்கள்

30 | வினாக்கள் முறை 202

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்

2012 ஜூன் 2ம், 3ம், 4ம், திகதிகளில் நடத்தவுள்ள

உலகத் துமிழ் கீலக்கிய

மாநாடு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் தனது 70 ஆம் ஆண்டு பூர்த்தியை முன்னிட்டு இவ்வாண்டு ஜூன் 2ம், 3ம், 4ம் திகதிகளில் உலகத்தமிழ் இலக்கிய மாநாடு ஒன்றை “தமிழ் இலக்கியமும் சமூகமும் - இற்றும், நாளையும்” என்ற தொனிப் பொருளில் நடத்தவுள்ளது. மாநாட்டுத் தொனிப் பொருளுக்கு அமைவான ஆய்வரங்குகளும் கலைநிகழ்ச்சிகளும் அதில் இடம்பெறும். மாநாட்டின் முன்னோடி நிகழ்ச்சியாக நவீன தமிழ் இலக்கியப் போக்கின் திருப்பு முனையாக அமைந்த மகாகவி பாரதியை கெளரவிக்கும் வகையில் பாரதி விழாவொன்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சென்னை பாரதியார் சங்கத்துடன் இணைந்து நடத்தப்படும் மேற்படி பாரதி விழா ஜூன் 1ம் திகதி இடம்பெறும்.

மாநாட்டு ஆய்வரங்குகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பிப்பதற்கு சிறுவர் இலக்கியம், புனைகதை, கவிதை, கட்டுரை, ஆவணப்படுத்தல், விமர்சனம், நிகழ்த்துகலைகள், இலக்கியக் கோட்பாடுகள், பெண்ணியம், இதழியல், இணையமும் வலைப்பதிவுகளும் முதலான விடயங்கள் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடம் இருந்து கோரப்படுகின்றன. ஆய்வரங்குகளில் பாங்கு பற்ற விரும்பும் ஆய்வாளர் தாம் சமர்ப்பிக்க விரும்பும் ஆய்வுக் கட்டுரையின் சுருக்கத்தை 300 சொற்களுக்கு மேற்படாத வகையில் எழுதி மே 15ந் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்படவுள்ளது. இம்மலருக்குக் கட்டுரை சமர்ப்பிக்க விரும்புவோர் மாநாட்டின் தொனிப்பொருளுக்கு அமைய மேற்குறிப்பிடப்பட விடயப்பார்ப்புகளில் ஏதாவதொன்றைத் தெரிவு செய்து எழுதலாம். மே 15ந் திகதிக்கு முன்னர் கட்டுரைகள் எமக்கு கிடைக்கக்கூடியதாக கணினியில் தட்டச்சு செய்து மின்னஞ்சலில் அனுப்ப வேண்டும். மலருக்கான கட்டுரைகள் சமர்ப்பிப்பதற்கு எவ்வித கட்டணமும் இல்லை. கட்டுரைகள் சிறப்பு மலரில் இடம்பெறுமிடத்து கட்டுரையாளருக்கு மலரின் ஒரு பிரதியும் சான்றிதழும் வழங்கப்படும்.

மாநாட்டில் பேராளராகக் கலந்து கொள்ள விரும்புவர்கள் உரிய விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து பேராளர் கட்டணத்தைச் செலுத்தி

31 | வினாக்கள் முறை 202

அதற்கான பற்றுச் சீடின் புகைப்படப் பிரதியையும் இணைத்து மே 15ந் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். பேராளர் கட்டணமாக இலங்கைப் பேராளர்கள் தலா1500/- ரூபாவும் வெளிநாட்டுப் பேராளர்கள் தலா 25 அமெரிக்க டொலரும் செலுத்த வேண்டும்.

பேராளர்களுக்கு மாநாடு நடைபெறும் நாட்களில் உணவு, தேவீர், போன்றவற்றுடன் மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர், ஏனைய வெளியீடுகள், கோப்பு ஆகியவை அடங்கிய மாநாட்டு இலட்சினை பொறித்த பை வழங்கப்படும். ஆய்வாளராகத் கலந்து கொள்பவர்களும் பேராளர்களாகச் சேர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பேராளர்கள் சகலருக்கும் சான்றிதழ் கள் வழங்கப்படும்.

மாநாடு ஜூன் 2ந் திகதி காலை 9 மணிக்கு ஊர்வலத்துடன் ஆரம்பமாகும். தொடர்ந்து இடம்பெறும் அங்குரார்ப்பண விழாவில் பிரதான உரைகள், பிரதான மலர்வெளியீடு என்பன இடம்பெறும். தொடர்ந்து முன்று நாட்களும் ஆய்வாரங்களும் மாலை கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெறும். மாநாட்டு நிகழ்வுகள் யாவும் உலகின் சகல பாகங்களிலும் இருந்து பார்வையிடக் கூடியதாக ஒளிரப்புச் செய்யப்படும்.

மாநாட்டில் பார்வையாளராக மட்டும் கலந்து கொள்பவர்கள் கட்டணம் எதுவும் செலுத்த வேண்டியதில்லை.

பேராளர் விண்ணப்பங்கள், ஆய்வுச் சுருக்கங்கள், கட்டுரைகள் என்பனவற்றை அனுப்பவேண்டிய முகவரி:-

இலங்கியக் குழுச் செயலாளர்,

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்,

7, 57 வது ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06,

ஸ்ரீலங்கா.

மின்னஞ்சல்:- sangamconference2012@gmail.com

மேலதிக தொடர்புகளுக்கு:- தொலைபேசி இலக்கம் - +94 777306506

விண்ணப்பப் படிவங்களை சுயவிளாசமிடப்பட்ட முத்திரை ஒட்டிய நீண்ட கஷ்ட உறை ஒன்றை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். விண்ணப்பப் படிவங்களைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் www.cloombotamilsangam.com என்ற இணையத்தளம் மூலமும் பதிவிறக்கம் செய்யலாம்.

ஆ.இருகுபதி பாலயிதரன்,
பொதுச் செயலாளர்,
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்,

புறக்கணிப்பு

- கிரண்டே
  - கிடந்ததென் உகைம்
  - உன்னைக் கானும் வரை
  - வெளிநாடு கீல்கலையென்றும் வீண்வேலை எழுத்தென்றும்
  - கை பத்தா சம்பளமும்
  - கால்நீட்டத்
  - தலைமுட்டும் வீடென்றும்
  - எத்தனையெத்தனை
  - காந்திருப்பும், கைகழுவலும்
- புறக்கணித்துக் கடந்தவர்கள்
மீண்டும் வருகிறார்கள்
வாழ்க்கையின் புறக்கணிப்பால்
- உங்கார் அமுதன்**

தெர்க்கீ-05

செங்கதீர் பெப்ரவரி 2012, 37ம் பக்கத்திலுள்ள கீழ்க்கண்ட சொற்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் உள்ளன.

உசத்தி

பம்பல்

பம்மாத்து

தடிமாடு

‘மறுகா’ என்ற சொல் திருமலையிலும் பாவிக்கப்படுகிறது. நான் திருமலை மாவட்டத்தில் 1977 - 1983 காலப்பகுதியில் வேலைசெய்தேன்.

சி.குமாரவிங்கம்
(இய்வு பெற்ற வங்கியாளர்)
இல: 149 செம்மணி வதி
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி: 0213202140

அருட்சுகோதரர் எஸ்.ஐ.மத்தியுவுக்கு ‘ரத்னதீபம்’ விருது

அருட்சுகோதரர் எஸ்.ஐ.மத்தியு அவர்களுக்கு 19.02.2012 இல் கண்ணியில் ‘ரத்னதீபம்’ விருது வழங்கி பொன்னாடை போர்த்தி பதக்கம் குட்டிச் சான்றிதழ் வழங்கிக் கூடாரவித்தனர். மலையக கலை கலாசார சங்கம் தனது ரத்தினதீப விருது விழா 2012 ஜெயாட்டி இவ்விருதினை வழங்கியது. இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தினராக அதிமேதகு மாண்புமிகு இந்தியத்துணைத் தூதுவர் நடராஜன் அவர்கள் கலந்து கொண்டு இவ்விருதினை வழங்கி வைத்தார். இவ்விழா நடைபெற்ற இதே மண்டபத்தில் அருட்சுகோதரர் அவர்கள் கம்பளை புனித குசையப்பர் கல்லூரியில் S.S.C. இறுதியாண்டில் கற்கும் போது 1957ம் ஆண்டு மத்தியமாகாண பேச்சுப் போட்டியில் (தமிழ்) 1ம் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தெர்க்குறி-06

- ◆ ‘செங்கதிர்’ மார்ச் இதழ் அபாரம்.
  - ◆ ‘அந்தப்பெண்’ என்ற சிறுகதை எழுதிய ‘ராஜாத்தி’யை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். அபூர்வமான கற்பனை. தாங்கர்த்தியான வாதங்கள். உண்மையில் அந்தப் பெண்ணின் எதிர்காலம் பற்றி இன்றுவரை யாருமே சிற்றிக்கவில்லை. எல்லோரும் சுந்தரரை ஆட்கொண்ட சிவனையே விதந்து பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். பெண்கள் சிறப்பிதழான மார்ச் இதழில் இக்கதை வெளிவந்தது மிகப் பொருத்தம்.
  - ◆ பெணாசீர் பூட்டோ கதையும் அவ்வாறானதே.
  - ◆ இம்முறை அட்டையில் இரு புதிய நட்சத்திரங்கள் 1.இந்திராணி புஸ்பராஜா, 2.மிருணாளினி சிதம்பரநாதன் - பாராட்டுக்கள்.
  - ◆ மிதுனன் எழுதியள்ள பெண்ணியச் சிற்றுணை அபாரம். பாராட்டுக்கள்.
- அன்புமணி
(இரா. நாகலிங்கம்)

குறுங்குறை

சுபிக்கை

- வெல் அழுதன் -

அன்மையில் வைத்தியச் சிகிச்சைக்கு ராஜகிரியவுக்குப் போக வேண்டி வந்தது.

தூரித அபிவிருத்தியாகும் அப்பிரதேசத்திற்கு நான் பயணித்த டாக்ஸி தங்குத்தடை ஏதுமின்றி வேகமாகப் போய்ச் சேர்ந்தது.

வைத்திய நிலைய வரவேற்பாளர் ஓர் அழகிய பெண். அவள் என்னை அன்பாக வரவேற்று தேவை அறிந்து கவனிப்புக்கு நடவடிக்கை எடுத்து என்னைச் சொற்ப நேரம் காத்திருக்கும்படி தயவாகப் பணித்தாள்.

எனக்கு வயது எழுபத்திமுன்று. அடிக்கடி சலம் வருவது சகஜம். வரவேற்பாளரிடம் வழிகேட்டு, மலசலகூடம் போய், சிறுநீர் கழித்து, மீள் வந்து அமர்ந்தேன்.

என்னைவிட இன்னும் எத்தனையோ பேர் நானிருந்த வரவேற்பறையுள் காத்துக் கொண்டு இருந்தனர். அவர்கள் என்னை ஒருமாதிரிப் பார்த்தனர்!

வயதான ஒருவர் எனது வயிற்றின் கீழ்ப்பகுதியை எனக்குச் சுட்டிக்காட்டினார். அவர் அப்படி என்ன காண்பித்தார் எனக் குளிந்து கவனித்தேன்.

ஐய்யய்யோ! வெட்கம்!

காற்சட்டையின் சிப்பைப் (Zip) பூட்டிட அடியோடு மறந்திட்டேன். காற்சட்டை அகலத் திறந்தபடி. கடவுள் காக்க! உள்ளாடை இல்லாவிட்டால், நான் அங்கே அம்மணம்! கூச்சமும் நடுக்குமாக விறுக்கென சிப்பை இழுத்துப் பூட்டிய கையோடு சைகை காட்டிய பரோபகாரிக்குத் தலை தாழ்த்தி நினைவுட்டலுக்கு நன்றி தெரிவித்தேன்.

ஓரு சுடுமூஞ்சியோ சண்டியனோ நான் அநாகரிகப் பேர்வழியென வலுச்சண்டைக்கு என்னை இழுத்து எனக்குக் கும்மு கும்மென கும்மியும் இருக்கலாமென நினைத்து நான் பயந்தேன்.

ஆனால் ஒன்று!

வயோதிப்ரான் எனக்கு ஞாபகசக்தி (the Power to Remember) இதைப் போலவோ, இதைவிடக் கேவலமாகவோ இடையைறை ஏற்படுத்தலாம்! அன்றே போக்குவரத்து வைக்கும் வேளை இனி வழித்துணையோடுதான் போய்வர வேண்டுமென முடிவுசெய்தேன்.

வாழ்க்கைத் துடம் - 02

- அன்புமணி

06.03.2010 அன்று பவளவிழாக்கண்டு அகலவு சமூபத்தெதிந்தைத் தாண்டியம் இன்றும் கலை தீண்டிய செயற்பாருகளில் சுதாந்திரப்பாத சீயங்கிள் தொண்டிருக்கும் முத்த சமூதாஸர் அன்புமணி (இரா.நாகவின்காம்) அவர்கள் தனது வாழ்க்கை வரசாந்தியை 'வாழ்க்கைத் துடம்' என்ற தலைப்பிலை இங்கே 'செங்கத்ரி' வாசகந்தோக்கு வழித்துத் தருகிறார்.

02. மாணவப்பறுவும் விடுதி வாழ்க்கை,

காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியில் ம் வகுப்பில் சேர்ந்த நான் எஸ்.எஸ்.சி. சித்தியடையும் வரை 6 ஆண்டுகள் இக்கல்லூரியிலே கல்வி கற்றேன். அத்தனை காலமும் விடுதியில் தங்கி விடுதி மாணவனாகவே கல்வி கற்றேன்.

காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரி என்பது காத்தான்குடி பிரதான வீதியில், தற்போது மீராபாலிகா பாடசாலை இருக்கும் இடத்தில் இருந்தது. மீராபாலிகாவுக்குத் தற்போது பலமாடிக் கட்டிடங்கள் உள்ளன. ஆனால் அப்போது காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரிக்கு 80'x20' அளவிலான அரைச்சுவர் கொண்ட ஒரே ஒரு கட்டிடமே இருந்தது. அதிபரின் விடுதி, அலுவலகம் இரண்டும் இணைந்த 20'x12' கட்டிடத்திற்கு முன்பாக ஒரு ஒலைக் கொட்டில், சற்றுத் தள்ளி இன்னொரு ஒலைக் கொட்டில் இருந்தது. பைப் வசதி கிடையாது. ஒரே ஒரு கிணறு மட்டுமே உண்டு. குமார் 60 விடுதி மாணவர்கள் பொதுவுளில் முதல் புல்மோட்டை வரையுள்ள பாடசாலைகளில் ம் வகுப்பு ஸ்கொலாலிப் பரீட்சை சித்தி எய்தி இங்கே வந்து விடுதி மாணவர்களாகச் சேர்ந்திருந்தனர். வெளிமாணவர்கள் ஏராளமானோர் காத்தான்குடி கிராமத்திலிருந்து வந்து வகுப்பில் சேர்ந்திருந்தனர். எஸ்.எஸ்.சி வரை வகுப்புகள் இருந்தன. குமார் 12 ஆசிரியர்கள் இருந்தனர்.

நான் சேர்ந்த வருடத்திலிருந்து ஆங்கிலத்தில் கல்வி போதிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன் தமிழ் மீடியமே. தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள் எவ்வித பேதமுமின்றி இங்கு கல்வி கற்றனர். அவ்வாறே தமிழ் முஸ்லிம் ஆசிரியர்களும் கலந்திருந்தனர்.

முதல்நாள் அனுபவம்:

எனது முதல்நாள் அனுபவம் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். இப்பாடசாலை 8மணிக்கு ஆரம்பமாகும். பாடசாலைக் கீதம் இசைக்கப்படும். அதற்கான மணி அடித்ததும் அனைத்து மாணவர்களும் அவரவர் வகுப்பில் எழுந்து நிற்க வேண்டும். பாடசாலையின் ஒரு முலையிலிருந்து ஒருவர் பாடசாலைக்கீதம் இசைப்பார். “மாமதி ஒளியே..” என ஆரம்பமாகும் கீக்கீதம் இந்திய தேசிய கீதமான ஜனகனமன என்ற மெட்டில் பாடப்பட்டது.

பாடசாலைக்கீதம் பாடி முடிந்ததும் அனைத்து மாணவர்களும் ஒரு சமயத்தில் உட்காருவார்கள். ஏகப்பட்ட கலகலப்பு ஆரம்பமாகும்.

ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் வந்து பாடம் எடுப்பார்கள். எங்கள் வகுப்புக்கு மில்.வைத்தியலிங்கம் என்ற பெண் ஆசிரியை ஆங்கிலப்பாட் ஆசிரியையாக இருந்தார். Botany பாடத்திற்கு நடராசா என்னும் ஆசிரியர், திரு.எஸ்கந்தையா - சங்கீத ஆசிரியர் மற்றும் அங்கே நன்கு பிரபலம் ஆகியிருந்த ஆசிரியர்கள் திரு.சிற்றமபலம் (சிம்மசொப்பன்) எந்நேரமும் பிரம்பும் கையுமாக இருப்பார். கனத்த சர்ரம், கனத்த குரல். ஆங்கிலம் பேசினால் வெண்கலக் கடையில் யானை புகுந்தது போலிருக்கும்.

இன்னொருவர் எம்.கே.எம்.இஸ்மாயில், சாந்த சொருபி. எந்நேரமும் மலர்ந்த முகம். சாரன் கோட் அணிந்திருப்பார். காத்தான்குடியிலிருந்து வந்த ஒரே ஒரு ஆசிரியர் இவர்தான்.

ஏனையோர் திரு.குலசேகரம் (நயினாத்வி) நெசவு ஆசிரியர், ஜனாப் செறிப் (வெளியூர்) ஆங்கில ஆசிரியர், எம்.எஸ்.எஸ்.முகைதீன் (பொதுவில்) ஆங்கில ஆசிரியர், திரு.பெரேரா (தச்சுத்தொழில் ஆசிரியர்) மற்றும் சிலர்.

விடுதிக் கட்டிடம்

எங்களுக்கு விடுதி இல்லை. பாடசாலை வளவுக்குள் ஒரு பழைய கடை இருந்தது. அதற்குள் பாய், தலையணைகளைச் சுருட்டி வைப்போம். இரவில் படிப்பு (study) இரவு 7- 8 மணி முடிந்ததும் இரவு 8.00 மணிக்கு சாப்பாடு. சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு மேற்படி கடைக்குள் சென்று பாய், தலையணை எடுத்துக் கொண்டு வகுப்பறைகளுக்குச் சென்று காலியாக இருக்கும் இடங்களில் பாய், தலையணை விரித்துப் படுத்துக் கொள்வோம்.

காலையில் 6 மணிக்கு எழும்பிவிட வேண்டும். காலைக் கடன்களை முடித்து 8 மணிக்கெல்லாம் வகுப்புக்குச் சென்று விட வேண்டும். விடுதி மாணவர்கள் கண்டிப்பாக பாடசாலை யூனிபோம் (நீலக்காற்சட்டை Shorts வெள்ளைச் சேர்ட்) அணிய வேண்டும். வெளிமாணவர்கள் எப்படியும் வரலாம்.

இரண்டொரு வருடங்களின் பின் எங்களுக்கென ஒரு விடுதிக் கட்டிடம் 80'x20' அளவில் அமைக்கப்பட்டது. அதற்குள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனி இரும்புக் கட்டில், மெத்தை, உடுப்புப் பெட்டியை வைப்பதற்கு ஒரு டெஸ்க். இக்கட்டிடத்திற்கு ஜனாப் கள் கிடையாது. அரைச் சுவரின் மேல் மரத்திலான இறாதி இருந்தது. விடுதி ஆசிரியர்களான திரு.குலசேகரம் ஜனாப் செறிப் ஆசிரியர்களுக்கு விடுதியை ஒட்டினாற் போல் ஒரு தனி அறை இருந்தது.

ஆங்கிலக் கல்வி :

ஆங்கில மீடியத்தைச் சேர்ந்த அறுவர் எஸ்.எஸ்.சி.வகுப்பை அடைந்தோம்.

அவர்கள் எஸ்.எம்.இப்ராலெவ்பை (நின்தவூர்), எம்.ஏ.எம்.ஜூலால்டன் (அட்டாஸைச் சேனை), திரு.கே.சிவப் பிரகாசம் (பழுகாமம்), திரு.கே.செல்வநாதன் (மண்டுர்), அடியேன், இன்னொருவர் பெயர் ஞாபகம் வரவில்லை.

ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்கும் எங்களுக்கு ஒரு தனி மதிப்பு இருந்தது. ஆசிரியர்கள் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு எங்களைப் படிப்பிப்பார்கள். எங்களுக்காக அக்கறை எடுத்துக் கொண்ட இரு அதிபர்களைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். திரு.வி.தம்பு - ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டிலும் விற்பனீர். யாழிப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். அதிபருக்குரிய 10x12 விடுதியிலேயே அவர் தங்கியிருந்தார்.

ஆங்கில இலக்கியப் பாடத்தை மிகவும் உணர்ச்சியோடு கற்பிப்பார். அப்போது எங்களுக்கு ஆங்கில மொழி பாடத்திற்கு Practical English, wren and martin ஆகிய நூல்கள் பாட நூல்களாக இருந்தன. ஆங்கில இலக்கியத்திற்கு Kidn apped (R.L Stevenson), Tale of two cities, Treasury of english verse (கவிதைத் தொகுப்பு), Poets Way (கவிதைத் தொகுப்பு), Julius Caesar ஆங்கில நாடகம் (William Shakespeare) ஆகியன பாடநூல்களாக இருந்தன. அப்போது அவற்றின் மகத்துவம் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் இப்போது தெரிகிறது.

அதிபர்களின் அக்கறை:

திரு.வி.தம்பு அவர்களுக்குப்பின் திரு.கே.கந்தையா அதிபராக வந்தார். (இவரைக் கார்பன் கந்தையா என்று அழைப்பார்கள்) ஆனால் அறிவில் மேதை. இவர் எங்களுக்கு ஆங்கில இலக்கியப் பாடம் எடுத்தார். ஒரு மணி நேரம் போவது தெரியாமல் படிப்பிப்பார். ஆங்கிலக் கவிதைகளைப் படிப்பிக்கும் போது கவிதைகளுடன் ஒன்றாகி விடுவார்.

Poets way பாடநூலில் வரும் tiger tiger burning bright - In the forest of the night என்ற பாட நூலைக் கற்பிக்கும் போது கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை எழுதிய ‘மலரும் மாலையும்’ என்ற நூலைக் கொண்டு வந்து இக்கவிதையின் மொழி பெயர்ப்பையும் ஒப்பிட்டு வரிவரியாகப் படிப்பிப்பார்.

இக்கால கட்டத்தில் ‘Julius Caesar’ என்ற நாடகத்தை எங்கள் இலக்கிய மன்றத்தில் அரங்கேற்றினேன், அதில் ஜூலியஸ் சீசராக நான் நடித்தேன். அதனால் பல வரிகள் எனக்கு மனப்பாடம். ஒரு சில வருமாறு Cowards die many a time - but the Valiant die but once.

சுவாமி விபுலானந் தர் இந் நூலின் சில பகுதிகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தார். மேற்படி வரிகளுக்கான அவர் மொழி பெயர்ப்பு வருமாறு.

அஞ்சினர்க்குச் சத மரணம்
அஞ்சாத நெஞ்சத்து ஆடவர்க்கு
ஒரு மரணம்.

ஜூலியஸ் சீசர்
மற்றொரு பாடல் வரி வருமாறு
Let me have men about me
That are fat
Yon, cassius has a hungry look
Such men are dangerous

தமிழ்: “என்னைச் சுற்றிக் கொழுத்த மனிதர்களை இருக்கவிடுங்கள். அதோ அந்த காசியஸ் பசித்த பார்வையுடன் இருக்கிறான். அப்படிப்பட்டவர்கள் அபத்தானவர்கள்.”

இப்படி ஏராளமான வரிகளைக் கூறலாம். ஜூலியஸ் சீசரின் கதை சோகத்தில் முடிகிறது. இந்நாடகத்தில் வரும் Mark Antony, Brutus, Cassius, Casca முதலிய பாத்திரங்கள் மற்க முடியாதவை. Brutus ஒரு நல்ல மனிதர். ஆனால் அவரையும் தனது மார்க்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்கிறான் காசியஸ். அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஜூலியஸ் சீசர் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்ததும் ஒவ்வொருவராக குத்திப்படுகொலை செய்கின்றனர். அவர்களைத் தடுத்த ஜூலியஸ் சீசர் புருட்டஸாம் உருவிய கத்தியுடன் தோன்றியதைக் கண்டதும் ‘Et tu Brute’ (புருட்டஸ் நீயுமா?) எனக்கூறி எதிர்ப்பைக் கைவிடுகிறான். இவைகள் அமரத்துவச் சம்பவங்கள். நாற்றுக் கணக்கான வருடங்கள் சென்றும், இன்றும் ஆங்கில இலக்கிய ரசிகர்களின் நாவலில் ஆழப்பதிந்துள்ளது. அதனால் அவற்றை இங்கு குறிப்பிட்டேன்.

அதிபர் கந்தையா போன்றவர்களின் வழிகாட்டலினால் அருமையான ஆங்கிலத்தைக் கற்க முடிந்தது. SLAS பரீட்சையில் இலங்கையில் முதலாவதாக வரமுடிந்தது. (1983)

எனது சிலமிழம்:

காத்தான் குடி மத்திய கல்லூரியில் நடந்த சில முக்கியமான சம்பவங்களையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். சனி, ஞாயிறு தினங்களில் எனக்குப் போரடிக்கும். அதனால் வெள்ளிக் கிழமை பின்னேரம் பாடசாலை வளவின் பின்பக்கமுள்ள கம்பி வேலி ஊடாக வெளியேறி காத்தான்குடி தோணை வழியாக வந்து காத்தான்குடி பிலாவடிச் சந்தியில் ஏறி அப்படியே வீட்டுக்கு வந்து விடுவேன். இரண்டு நாட்கள் வீட்டில் பெற்றோருடன் கழித்து விட்டு ஞாயிற்றுக் கிழமை பின்னேரம் வந்த வழியே திரும்பிச் சென்று விடுதிப் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விடுவேன். அப்படி ஒரு முறை நான் வீட்டுக்கு வந்து விடுதிக்குத் திரும்பியபோது பிள்ளைக் கம்பி வேலி ஓரம் சில மாணவர்கள் எனக்கு ஒரு அதிர்ச்சி தரும் செய்தியைச் சொன்னார்கள்.

அன்று காலை விடுதி ஆசிரியர் என்னைத் தேழனாராம். சில வேளை கடைக்குப் போயிருக்கலாம் வந்ததும் என்னை வந்து சந்திக்கச் சொல்லுங்கள் என்றாராம். எனக்கு உதறவு எடுத்து விட்டது. என்ன செய்யலாம். ஒரு ஜடியா தோன்றியது. விடுதியின் ஒதுக்குப் புறமாகத்தச்சுத்

தொழில் கொட்டில் இருந்தது. அங்கிருந்த நீண்ட மேசையில் ஏறிப்படுத்துக் கொண்டு நான் சுகமில்லாமல் படுத்திருப்பதாக விடுதி ஆசிரியருக்குச் சொல்லும்படி கூறினேன்.

சிறிது நேரத்தில் விடுதி ஆசிரியர் வந்தார். நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்தார் நான் அனுங்கிக் கொண்டிருந்தேன். நல்ல வேளை. என் குட்டுவெளிப்படவில்லை. விடுதி ஆசிரியர் அங்கிருந்த ஒரு மாணவனை நோக்கி என்னைச் சாப்பாட்டு அறைக்கு அழைத்துச் சென்று ஒரு மீ வாங்கிக் கொடுக்கும்படி கூறினார். அத்துடன் கடையில் பண்டோல் வாங்கிக் கொடுக்கும்படி பணமும் கொடுத்தார்.

சத்தியவான் சாவித்திரி :

மற்றொரு சம்பவம் அந்த நாட்களில் விடுதி மாணவர் அனைவருக்கும் பேதிக்குக் கொடுத்து அடிக்கடி கக்காவுக்குப் போவதால் விடுதியின் பின்னால் சற்று தொலைவிலிருந்த தோணாக் காட்டுக்குச் சென்று எல்லாம் முழந்ததும் மதியச் சாப்பாட்டுக்கு விடுதிக்கு வரும்படி கூறுவார்கள். அங்கே பிளையின் உபரிய பானையில் காய்ச்சி வழங்கப்படும். பகல் விடுதிக்கு வரும்போது பலரைக் கைத்தாங்கலாகக் கொண்டு வருவார்கள். அப்படி கைத்தாங்கலாக வந்தவர்களில் அடியேனும் ஒருவன்.

இப்படி ஏராளமான சம்பவங்கள் உள்ளன. சொல்லிமாளாது. இல்லவிளையாட்டுப்போட்டிகள், பிரமுகர்கள் வருகை, தினைக்களாம் அறிவிக்கும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றல் இப்படி எத்தனையோ.

முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய சம்பவம் ஒன்றுள்ளது. பாடசாலை நிதி சேர்ப்பதற்காக அவ்வுப்போது நாடகங்களைத் தயாரித்து அரங்கேற்றுவது இக்கல்லூரியின் வழக்கம். அவ்வாறு ஏற்கனவே ஒரு முறை அரங்கேற்றப்பட்ட சத்தியவான் சாவித்திரி’ நாடகத்தை எனது பள்ளிக்கூட நண்பர்களுடன் சென்று பார்வையிட்ட ஞாபகம் உண்டு. அந்த நாடகத்தில் கவிஞர் முனாக்கானா, இராசாத்தம்பி முதலியோர் நடித்தனர்.

அவ்வாறே நான் கல்வி கற்கும்போது ‘இரு நண்பர்கள்’ என்ற நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டது. நாடகத்தைப் பழக்கியவர் சங்கீத ஆசிரியர் எஸ்.கந்தையா ஆவார். அந்த நாடகத்தில் நாங்கள் சிலர் தோழிப் பெண்களாக நடித்தோம். ‘ஆடுவோம் வாருங்கள் பாங்கியரே’ என்ற பாடலுக்கு நாங்கள் அபிநியம் பிடித்து ஆடுவோம். இந்த நாடகத்தில் பிரபல எழுத்தாளர் நவம், பிரபல பாடகர் எஸ்.எச்.எம். இஸ்மாயில் முதலியோர் நடித்தனர்.

மாணவர்களின் சில்மிகள்:

நாடகம் அரங்கேறுவதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்தாகிவிட்டது. நோட்டீஸ் அடித்து டிக்கெட்டுக்களும் அச்சாகிவிட்டன. திட்டென்று பாடசாலையில் உள்ள சில முஸ்லிம் சிரேஷ்ட மாணவர்கள் ஒரு புரளியைக்

கிளப்பினார்கள். நாடகம் நடிப்பது இல்லாம் மதத்திற்கு விரோதமானது. எனவே இந்த நாடகத்தை அரங்கேற்றக்கூடாது என்ற புரட்சியைக் கிளப்பினர். என்னசெய்வது? மதம் சம்பந்தப்படுத்தப் பட்டபடியினால் வேறு வழியின்றி அந்த நாடகம் கைவிடப்பட்டது.

இவ்வாறே இன்னும் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. எங்களுடைய அதிபர் பாடசாலையை விட்டு பிரியாவிடைபெறும் நாள் வந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர் விடுதி மாணவர்களுக்கு ஒரு இராப்போசன் விருந்து அளிக்க ஏற்பாடு செய்தார். குறித்த தினத்தில் பாடசாலையின் வொலிபோல் மைதானத்தில் மேசைகள் கதிரைகளை ஒழுங்கு படுத்தி வெள்ளள வீட்டு விரித்து பெட்ரோமக்ஸ் விளக்குகளும் வைக்கப்பட்டன. சாப்பாடு பரிமாறும் நேரத்தில் ஒரு புரளி கிளம்பியது. இறைச்சி தக்பீர் செய்யப்படவில்லை என்ற பொய்யான புரளியைக் கிளப்பி விட்டனர். ஆனால் உண்மையில் ஆடு தக்பீர் செய்யப்பட்டே வெட்டப்பட்டது என்பதை எல்லோரும் அறிவர். அதிபர் தம்புவிற்கு ஒருசோகம். அந்தச் சோகத்துடனேயே அவர் பாடசாலையிலிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றார். அடுத்த நாள் இப்பாடசாலையில் எங்கள் படிப்பு முடிந்து வெளியேறும் கட்டத்தில் நாங்கள் ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்றினோம்.

‘என் அண்ணா’ என்ற நாடகத்தை நானே கதை வசனம் எழுதித் தயாரித்தேன்.. பாடசாலைக் கட்டிடத்தில் ஒரு அரங்கம் தற்காலிகமாக ஏற்பாடு செய்து இந்த நாடகத்தை மாலையில் அரங்கேற்றினேன். அதிபர் கந்தையா தலைமை வகித்தார் (நல்ல வேளை முன்பு ‘இரு நண்பர்கள்’ நாடகத்துக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனை இப்போது ஏற்படவில்லை)

நாடகம் வெற்றிகரமாக அரங்கேறியது. பெரியகல்லாற்றறைச் சேர்ந்த நல்லரெத்தினம் இதில் அண்ணாவாக நடித்தார். பின்னால் இவர் மட்டும் தத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

இந்த அத்தியாயத்தை முடிக்க முன்னர் சிறிது சுய புராணம் பாடலாம் என நினைக்கிறேன். இப்பாடசாலையில் நான் கற்றபோது ஒவ்வொரு தவணையும் பரீட்சையில் நான் முதல் மாணவனாக வந்தேன். ரிப்போட் புத்தகம் இப்போதும் என்னிடம் உள்ளது. அவ்வாறே எஸ்.எஸ்.சி. பரீட்சையில் பல விசேட சித்திகளுடன் பாஸ் செய்தேன். தமிழ் மொழி தமிழ் இலக்கியம், ஒவியம் ஆகிய பாடங்கள் A சித்தி. கணிதம், சமயம், தாவரவியல், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்கள் C சித்தி. இக் கல்லூரியில் நான் படித்தபோது நிறைய ஒவியங்கள் வரைந்தேன். கையெழுத்துப் பத்திரிகை ஒன்றையும் நடாத்தினேன் என்பதை இச் சுய புராணத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஒவியத்திற்காகப் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டேன்.

(தொடரும்.....)

மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள் பட்டியல் - IV

மட்டக்களப்பு மாநிலம் எனப்படுவது வடக்கே வெருகல் ஆற்றையும் தெற்கே குழக்கன் ஆற்றையும் கிழக்கே வங் காள விரிகுடாக் கடலையும் மேற் கே ஊவாமலைக்குன்றுகளையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட நிலப் பரப்பாகும். தற் போது மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தையும் அம்பாரை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசம் எனக் கொள்ளலாம். இப்பிரதேசத்திற்கென இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே வழங்கி வரக்கூடிய வட்டார வழக்குத் தமிழ்ச்சொற்கள் ஏராளம் உள்ளன. அவை படைப்பிலக்கியங்களிலும் இப்பிரதேச எழுத்தாளர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. அத்தகைய மண்வாசனைச் சொற்களை ‘செங்கதிர்’ வாசகர்களுக்காக இப்பகுதியில் மாதாமாதம் தொடர்ந்து தொகுத்துத் தருகிறார் எழுத்தாளரும் முன்னாள் வடகிழக்குமாகாண பண்பாட்டுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளருமான திரு. செ. எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள்.

31. வருத்தம்வாதை - நோய், சுகவீனம்
32. பாடாவாரி - கடுமையான, தாங்கொண்ணாத
33. முசாப்பு - மழைக்குணம், மந்தாரம்
34. செப்பு - பெட்டி, பேழை,
35. கொம்புதல் - சத்தமிட்டு ஏதுதல்
36. தெளிவு - உடல்பருமன் (தொக்கை)
37. கசமுசு - முனுமுனுப்பு
38. நெருக்குவாரம் - தொல்லை, அரியண்டம்
39. கிறுகி - சுழன்று, சுற்றி
40. ஒத்துவாரம் - அலைக்கழிதல்
41. நவிச்சி - அமர்த்தி, அமுத்தி
42. ஆணம் - சொதி
43. கூட்டு - குழம்புக் கூட்டு
44. மசக்கை - தலைசுற்று, (கர்ப்பகாலத்தில் ஏற்படும் மயக்கம்)
45. இடுக்கு - ஓட்டை, சிறுதுவாரம்

சொல்வளம் பெருக்குவோம் - தெ

பன்மொழிப்புலவர். த. கணகரத்தினம்

மரபுக்கமைந்த சொற்கள்.

வேற்று மொழியில் வழங்கும் சொற்கள் அந்த நாட்டின் மரபுக்கமைய அமைந்தனவாக இருக்கும். அத்துடன் காலம் இடம் என்பவற்றிக்கும் அமைவாக வழங்கப்பட்டனவாக இருக்கும். அச்சொற்களைத் தமிழில் பெயர்க்கும்போது வேற்று மொழியில் சொற்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எது மொழியின் மரபு தவறாது சொல்லைப் படைத்தல் வேண்டும். **Parliament** ‘பார்லிமெண்ட்’ என்ற ஆங்கிலச்சொல்லை எடுத்துக்கொள்வோம். இதன் பொருள் கூடிப்பேசும் இடம் என்பதாகும். இதுவே தொடக்க காலப் பொருளாகவும் கொள்ளப்பட்டது. குடியேற்ற நாடுகளை ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேயர் தாம் கூடிப்பேசி ஆட்சி செய்த இடத்தையும் **Parliament** என்றே வழங்கி வந்தனர். எனவே **Parliament** என்பதன் பொருள் பாராளுமன்றம் எனத் தமிழிலும் வழங்கினர். 1967ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின்போது, அறிஞர் அண்ணா இந்தச் சொல்லினைச் சிறிது மாற்றியமைத்தார். அவர் **Lok Sabha** என்னும் சொல்லை நாடாளுமன்றம் எனத் தமிழாக்கம் செய்தார். இந்தியாவின் தலைமை ஆட்சிமன்றத்தை நாடாளுமன்றம் என அழைப்பதுவே பொருத்தம் என விளக்கமும் அளித்தார். இச் சொல்லாக்கம் இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்ப மூலச் சொல்லின் கருத்தை ஏற்று வரும் புதிய சொல்லாகும். **Corporation** ‘கார்ப்பிரேசன்’ என்ற சொல் தமிழ் நாட்டில் கூட்டுவாழ்க்கை, மாநகராட்சி, கழகம் எனும் வெவ்வேறான தமிழ்ச் சொற்களால் பொருள் உணர்த்தப்படுகின்றது. இலங்கையில் கூட்டுத்தாபனம் என்ற சொல்லே வழக்கில் வந்துள்ளது. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனம் என இச்சொல் பரந்துபட்ட முறையில் வழக்கில் வந்துள்ளது.

Department என்ற சொல்லுக்கு ‘இலாகா’, ‘துறை’ என்ற சொற்களே தென்னிந்தியாவில் வழக்கிலுள்ளன. இலங்கையில் தினைக்களம் என்ற சொல் பெருவழக்கில் வந்துவிட்டது. தினை என்பது ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கும். அகத்தினை, புறத்தினை எனச் சங்க இலக்கியங்களிலும் தினை என்ற சொல் வழக்குப் பெற்றிருக்கிறது. ஒழுக்கம் என்பது - ஒழுகுகின்றமை - ஒழுகுதல் - முறைப்படி நடத்தல் எனப் பொருள் தரும். கல்வி முறைப்படி நடத்தல் கல்வித்தினை, தொழில் முறைப்படி நடத்தல் ‘தொழிற்றினை’. அவ்வொழுக்கத்துக்கான இடம், பரப்பு, ஆட்சி, எல்லை, களம் எனப்படும். எனவே கல்வித் தினைக்களம் - கல்வி முறைப்படி நடக்கும் இடம் என்றமையும். அரசுகரும் மொழித் தினைக்களத்தினர் ஆக்கி வெளியிட்டிருக்கும் சொற் றொகுதியிலும் தினைக்களம் என்ற சொல் இடம்பெற்றிருக்கிறது. தினைக்களம் என்ற சொல்லை ஆராய்ந்து வழக்கில் கொண்டு வருவதற்கு அரும்பாடுபட்ட அறிஞர் மு.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பணியையும் நினைவு கூர்தல் பொருத்தமாகும்.

காரணங் கொண்டு பெயர்களை வைப்பது தமிழரின் நெடுநாள் வழக்கம். தமிழ் மொழியின் பெயர்கள் யாவும் காரணப் பெயர்களே. சிற்சில சொற்களுக்குக் காரணம் தெரிவிக்க இயலாத்தை மனதில் கொண்ட தொல்காப்பியனார் ‘மொழிப் பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா’ எனக் கூறினார். புதிய பொருட்களுக்கெல்லாம் உடனுக்குடன் புதுப்பெயர்கள் வைப்பது தமிழ் மக்களின் வழக்கமாக இருந்து வருகின்றது. மினகை அறிந்த மக்கள் அது போன்ற சுவையுடைய காய் எம்நாட்டுக்கு வந்தபோது (மிளகு+காய்) மிளகாய் எனப் பெயரிட்டார். எமது நாட்டுக்கு ஒருவகைக் கிழங்கு வந்தது. அது உருண்டையாயிருந்தது. அதற்கு உருண்டைக்கிழங்கு, உருளைக்கிழங்கு எனப் பெயரிட்டார். நமது நாட்டுக்கு ஒருவகையான இலை தரும் செடி வந்தது. அந்தச் செடியின் இலைகள் புகைப்பதற்குப் பயன்பட்டன. எனவே அதற்குப் புகையிலை எனப் பெயரிட்டனர். சைக்கிள் வண்டி வந்தது. மிதிவண்டி எனப் பெயரிட்டனர். காரணங்களோடு கூடிய சொற்கள் பெருகும் போது எமது சொல்வளமும் பெருகுமன்றோ.

விசுவாமித்திர பக்கம்

முன்னிடு

இரண்டாம் விசுவாமித்திரனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான விடயம் விசுவாமித்திரன் மீதான தாக்குதல்தான். ‘சாறாப்பச்சையை’ மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு காட்டமான தாக்குதல் களையும் நாகரீகமாக எதிர் நோக்கும் வல்லமையை வாலாயாகப் பெற்றவன் இந்த விசுவாமித்திரன். அதே நேரத்தில் எதிர்ப்பதைவிட தவிர்ப்பது நல்லது என்ற சித்தமும் கொண்டவன். அதனால்தான் அண்ணமையில் வாசித்த சிறுக்கைத்தைத் தொகுப்புப்பற்றிய நெருப்புக்க்கும் எனது விமர்சனத்தைக்கூட செங்கத்திர் சஞ்சிகையில் வாசல் வரை கொண்டு வந்துவிட்டு கொடுக்காமலேயே ‘இறப்பில்’ சொருகி வைத்திருக்கிறேன்.

விசுவாமித்திர பக்கத்தில் பதிவிலிட வேண்டிய இன்னுமொரு விடயமும் உள்ளது. அது புனைக்கை ஆக்கத்தில் கதைசொல்லிகள் பயன்படுத்தும் படைப்புமொழி பற்றியதாகும். புனைக்கையைப் பொறுத்தவரையில் கதைசொல்லியும் வாசகனும் இணைப்படைப்பாளிகள் என்று கருதுகின்ற கோட்டாகுகளும் அதனை ஆதரிக்கின்ற நிலைப்பாடுகளும் உண்டு. எனவே கதைசொல்லி தனது படைப்பு மொழியில் வட்டார வழக்கைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு எல்லை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த எல்லைக்கு அப்பால் செல்லும்போது வாசகனின் உரிமைக்கு மாறு செய்ததாக ஆகிவிடும். வட்டாரக் குழுமத்தினருள் ஒருவராகமாறி அனுபவத்தைப் பிழிந்து அதனை ஊற்றுப் பெருக்கைப் போல் உணர்ச்சிகளைப் புதுதச் சொரியம் இரசனை நோக்கிய இலக்கியமாக அதனை மாற்றுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் வட்டார மொழியைப் பயன்படுத்திய புனைவுகள் வெற்றி பெறும்.

‘உப்புக்கட்டி’, ‘எலி முத்திரம்’, ‘அரம்’ போன்ற சொற்களையும் கூட வட்டாரச் சொல்லென்று மயங்கி மருஞும் நிலையில் தங்களைத் தாங்க்களே இலக்கிய ஜாம்பவாங்கள் எனக்கருதும் சிலபேரும் உள்ளனர் என்பதை நினைக்கும்போதுதான் விசுவாமித்திரனுக்குக் கவலையாக இருக்கிறது. ‘கறுத்தக கொழும்பான்’ என்பதற்கு மாம்பழங்களில் ஒன்று என நூலின் இறுதியில் சொல் விளக்கம் போட்ட ‘மாகவிகளும்’ உள்ளனர்.

இனி இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் ஆச்சிரமத்தில் கடந்த வாரம் நடைபெற்ற மிக முக்கிய நீகழ்வொன்று பற்றிக் கூற வேண்டியள்ளது. அந்நிகழ் வில் ‘ஜயவினா’ என்ற இணையத்தாம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இத்தளத்தினாடாக தமிழ் இலக்கிய உலகின் சந்தேகங்கள் சர்வதேச மயப்படுத்தப்படும். பின்னர் பதில் பெற்றுச் செங்கத்திர் ஊடாகப் பகிரப்படும். இந்த இதழில் ‘வெள்ளி விரல்’ என்ற சிறுக்கைத்தைத் தொகுது பற்றிய விசுவாமித்திரனின் விமர்சனப் பார்வையை மாந்தி மகிழ்வோம்.

நோக்கல்

- நால்
வகை
ஆசிரியர்
முகவரி
- 'வெள்ளி விரல்'
  - 'சிறுகதைத் தொகுதி'
  - ஆர்.எம்.நெளசாத்
  - பில.01, மயின் வீதி,
சாய்ந்தமருது - 01
இலங்கை.

makariapper@gmail.com

இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுதி யோன்றை அண்மையில் வாசித்தபோது அதில் பிரசரிக்கப்பட்டிருந்த குறிப்பில் “தமிழில் வெளிவந்துள்ள பல நாறு சிறுகதைத் தொகுதிகளுள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் குறைந்தது ஒரு கதையாவது ஏதாவது ஒரு வகையில் சிறப்புடையதாகவே இருக்கிறது.” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நமது எதிர்பார்ப்பிலும் அதிகமாக சிறுகதைகளும் அவற்றைத் தாங்கி தொகுதிகளும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய நிலையில் பத்தோடு பதினொன்று அத்தோடு இதுவுமொன்று எனும்பாங்கில்தான் பல சிறுகதைத் தொகுதிகள் அமைந்துவிடுகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் ஆர்.எம்.நெளசாத் அவர்களின் ‘வெள்ளி விரல்’ சிறுகதைத் தொகுதியை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. காலச்சுவடு பதிப்பகம் பன்னிரண்டு கதைகளை ஒருசேர்த் தொகுத்து இதனை வெளியிட்டுள்ளது.

சிறிது நேர்த்துக்கேணும் கவனம் முழுவதையும் ஸ்ரத்துப் பிடித்து வாசகனின் மனம் விரும்பும் கலைநயம் கொண்ட கதைகளின் ஊடாக செய்தியோன்றை வழங்குவதுதானே சிறுகதைக்குச் சிறப்பு. அந்தவகையில் தமிழ்ப் புனைகதையுலகில் சிறுகதையின் வெற்றியின் மீது நாம் கொண்டிருக்கும். நம்பிக்கையை ‘வெள்ளி விரல்’ வென்றுள்ளதா என்பது பற்றிய தரிசனமாக இந்த விமர்சனம் அமைகின்றது.

(2)

இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தில் அம்பாரை மாவட்டத்தில் பழம்பெரும் மூஸ்லிம் பிரதேசமான சாய்ந்தமருது என்னும் ஊரில் பிறந்தவர் ஆர்.எம்.நெளசாத் அவர்கள். தபாலதிபராகப் பணி செய்வார். கிழக்கிலங்கையின் முக்கிய இளை எழுத்தாளரான இவர் 1980 களிலிருந்து எழுதி வருபவர். கவிஞர் தரன், என்.ஏ.தீரன், ஆர்.எம்.நெளசாத் என்னும் பெயர்களில் இலக்கிய உலகில் அறிமுகமானவர். 1980 - 1989 வரையான காலத்தில் ‘தாது’ என்ற கவியேடின் பதினாறு இதழ்களை வெளிக் கொணர்ந்தவர்.

கவிதை, சிறுகதை, (நகைச்சலை) கட்டுரை, நாடகம், நாவல் எனப்

பல்துறையிலும் நாட்டம் கொண்டவர் என்பதுடன் அவற்றில் பரிசில்களும் வென்றவர். இதுவரை எழுதிய சமார் இருபத்தைந்து சிறுகதைகளில் பத்தொன்பது கதைகள் பல்வேறு இலக்கியப் போட்டிகளில் பரிசில்கள் பெற்றுள்ளன. பரிசு பெற்ற எட்டுக் கதைகளுடன் ‘வல்லமை தாராயோ’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு ஏற்கனவே 2000 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. 2008 இல் தமிழ்நாட்டில் ‘சுந்தரராமசாமி 75’ நாவல் போட்டியில் இவரது ‘நட்டுமை’ என்ற நாவல் முதற் பரிசினை வென்றது.

(3)

‘வெள்ளி விரல்’ என்ற இச் சிறுகதைத் தொகுதியை மிகுந்த நம்பிக்கையுடனேயே வாசிக்கத் தொடங்கினேன். ஆர்.எம்.நெளசாத் எழுதிய ‘நட்டுமை’ என்ற நாவல் பற்றி பலரும் சிலாகித்துப் பேசியிருந்தனர். நாவலை வாசித்த பின்னர் நானும் அதனை அங்கீரித்திருந்தேன். எனவே ‘வெள்ளி விரல்’ சிறுகதைத் தொகுதி பற்றி நான் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததற்கு இதுவொரு காரணம்.

தமிழ் இலக்கிய உலகத்தினரால் நன்கு அறியப்பட்டு வருகின்ற புலம்பெயர் எழுத்தாளரான ஷோபாசக்தி அவர்கள் ‘வல்லினம்’ என்ற இணைய இதழில் கேள்வியொன்றிற்குப் பதிலளிக்கும்போது தனக்குப் பிடித்த ஈழத்தின் முதல் பத்து நாவல்களில் நட்டுமையும் ஒன்றெனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இது மற்றொரு காரணம்.

நூலாசிரியர் என்ற வகையில் முகவரையில் சிறுகதைகள் பற்றிய ஒரு சிறு கதை என்ற தலைப்பில் தன் உணர்வுகளைப் பதிவு செய்திருந்தார். அதில் எழுதுவதிலுள்ள சிரமங்கள், தேடல்கள், வலிகள், கதைகளின் ஒவ்வொரு நிலையும் தரும் வேதனைகள் சொல்லி மாளா என்றும் ஒரு கதையை எழுத ஓராண்டு காலம் பிடிக்கும் போலிருக்கும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்திலிருந்து நல்ல கதைகளையே இத் தொகுதியில் தந்திருப்பார் என்பது பிறிதொரு காரணம். இப்படியான நம்பிக்கைகளுடன் தொகுதியை வாசித்து முடித்தபோதுதான் ஏமாற்றத்தின் உச்சக்கட்டத்தில் இருப்பதை உணரமுடிந்தது. எனினும் நல்ல கதைகளை ‘தாய் மொழி’, ‘மீள்தகவு’, ‘வேக்காடு’ ஆகிய கதைகளும் இருந்தன.

‘தாய் மொழி’ என்பது தொகுதியின் முதற் கதையாகும். இலங்கையைச் சேர்ந்த அரசரெத்தினம் தாமோதரநாதன் என்ற இக்கதையின் நாயகன் (தாமோங் என்பது சுருக்கப் பெயர்) தாய்லாந்தில் ஒரு இரவுக் களியாட்ட விடுதியில் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தான். அப்போது ஹோட்டல் அறையொன்றிலிருந்து குற்றச்சாட்டொன்றின் பேரில் தாக்குதலுக்குள்ளாகி அடி தாங்க முடியாமல் ஒருவன் “என்ற அம்மோவ் என்ற கடவுளே” என்று அலறுவதைக் கேட்டு அதிர்ந்து போகிறான் தாமோங். எத்தனையோ வருடங்களின் பின் இந்த மொழியை - தாய்மொழியை - தமிழ் மொழியைக் கேட்கிறான். தனது தாய்மொழிமீது கொண்ட பற்றுதலுக்காக கதவைத் திறந்து அவனை இரகசியமாக ஒட் விடுகிறான் என்று கதை முடிகின்றது. வீட்டில் தாய்மொழியைப் புறக்கணித்துவிட்டு மேடையிலே ‘தமிழுக்காய் உயிர்கொடுப்போம்’ எனக் கோசம் போடுபவர்களை எட்டி உதைக்கின்றது இந்தக்கதை.

47

வெள்ளி விரல்

‘மீள் தகவு’ என்பதும் சிறப்பான ஒரு கதை. இனக்கலவரமொன்றில் தனது ஒரு கையை இழந்ததால் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவுதொகை ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதில் ஒருவன் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றிய கதை. காரியாலயங்கள் ஒவ்வொன்றாக ஏறி இறங்கும் அவல நிலையைத் தத்ருபமாகச் சித்தரிக்கின்றது. அரசு இயந்திரத்தின் அசமந்தம் இங்கே படம் பிடிக்கப்படுகின்றது. உருவம், உள்ளடக்கம், உத்தி, படைப்புமொழி என எல்லாவகையிலும் நல்ல கதை.

‘வேக்காடு’ இன்னுமொரு நல்ல கதை. தமிழிலக்கிய உலகின் இமயமாக இன்னமும் திகழ்கின்ற எஸ்.பொன்னுத்துரை 1990 களின் முற்காறில் ‘வீ’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருந்தார். அதேதாகுதியில் உள்ள ‘அணி’ என்ற கதையை இங்கு நினைவுபடுத்துவேண்டியுள்ளது. இக்கதையில் கதைசொல்லும் புதிய உத்தியோன்றை அறிமுகம் செய்திருந்தார். அதாவது முன்னே ஒருவனை நிறுத்தித் தானே பேசுவதாக அக்கதையை வடிவமைத்திருந்தார். ஒரேயொரு பாத்திரத்தின் பேசுத் தவிர வேறு சொற்கள் எதுவும் வராமல் எழுதும் இம்மறை சிரமமானது மட்டுமல்ல அப்போது தமிழிற்குப் புதிதாகவும் அமைந்திருந்தது. ஆர்.எம்.நெளசாத்தின் ‘வேக்காடு’ என்ற கதையிலும் இதே உத்தி கையாளப்பட்டிருக்கின்றது. நடுத்தர வயதுப் பெண்ணொருவர் தனது மச்சி முறைக்காரியை தனக்கு முன்னால் வைத்துக் கொண்டு மரணித்துப்போன தந்தையின் சமூக ஆளுமையைச் சொல்லுகின்றார். கதை முழுவதும் மருதநில மண்வாசனை மணக்கிறது.

இவ்வாறான நல்ல கதைகள் இருந்தபோதிலும் தொகுதியின் பல கதைகள் நம்பிக்கையைச் சிதற்றிப்பனவாகவேயுள்ளன. தொகுதியின் முன்னுரையில் முதலாவது வசனமாக “யுத்தமே என்னை எழுதத் தூண்டிற்று” என்று ஒப்புதல் வாக்குமூலம் தந்திருக்கும் கதையாசிரியர் யுத்தத்தின் கோரமுக்கதை எந்தக் கதையில் காட்டியிருக்கிறார்? யுத்தத்தின் காரணமாக நிமிடத்திற்கு நிமிடம் மரணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கிடந்த துன்பியல் வாழ்வின் ஒரு துளியையாவது எழுதாமல் விட்டு விட்டு ‘யுத்தமே என்னை எழுதத் தூண்டிற்று’ என்று சொல்வதில் என்ன சத்தியம் இருக்கிறது? ‘விட்டு விடுதலையாகி’ என்பது தற்கொலைக் குண்டுதாரி ஒருவரின் கதை. வெடிப்பதற்கு ஒரு மணித்தியாலம் முன்னதாக சிறுகதையொன்றை எழுத ஆரம்பிக்கின்றான். எழுதி முடிய முன்னரே உரிய நேரம் வந்து விட்டதால் குண்டை வெடிக்கச் செய்து தற்கொலை செய்து கொள்கின்றான். இந்தக் கதையில் கூட குண்டுவெடிப்பின் காரணமாக தலைநகரின் அசைவியக் கம் படம்பிடிக்கப்பட்டு அதன் நேரமுக வர்ணனை இறந்தகால எழுத்தாகிக் கதையாகி வந்து விழுந்துள்ளதே தவிர யுத்த அவலம் பற்றி முச்சுக்கூட விடவில்லை.

பன்னிரண்டு கதைகளில் ‘சாகும் தலம்’ என்பது கடைசிக்கதை...இன்னும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் பின்னர் அதாவது 10.12.3998 இல் நடைபெறும் என்பதான் கற்பனையில் சொல்லப்பட்ட அறிவியல் புணைகதை. ஜம்பதிலும் கூடிய வயதினரை உயிரழிப்புச் செய்யும் அரசாங்கமொன்றின் செயற்திட்டம் பற்றிக் கதை பேசுகிறது. ‘சாகும் தலம்’ என்ற இந்தக்கதையின் ஆரம்பம் இருபதாம் நாற்றாண்டில் பிரபலம்

அடைந்த இருப்பியல் வாதத் தினையும் (Existentialism) இதன் முன்னோடியான தஸ்தயோவல்கிய என்ற ஒரு படைப்பாளியையும் ஞாபகருட்டியது. ‘முட்டாள்களும் போக்கிரிகளும் தான் அவ்வாறு வாழ்கிறார்கள். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்வதென்பது அபத்தம்’ என தஸ்தயேவல்கிய கூறுகிறார். எந்த இருப்பியலையும் தஸ்தயோவல்கியையும் கதாசிரியர் கதையின் ஆரம் பத்தில் ஞாகமுட்டினாரோ அந்தக் கோட்டபாட்டையும் தஸ்தயேவல்கியையும் தூக்கி மூலக்குள் வைத்துவிட்டு சனத்தொகை அடிப்படையில் முதியோர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வரும் சூழ்நிலையில் இருப்பியல்வாதத்திற்கு ஒரு எதிர்காலம் உண்டென்பதை மறந்து அரசாங்கத்தின் செயற்றிடத்தை தோல்வியாக்கி கதையை முடித்திருப்பது ஏமாற்றமாகவிருக்கிறது.

(04)

‘கல்லடிப்பாலம்’ என்ற கதையில் சொல்வதற்கு எதுவுமே இல்லை. “இறைவன் தந்த உயிரப் பறிக்கும் உரிமை எவருக்கும் இல்லை” என்று ‘ஸீனத்தும்மா’ என்ற கதையில் சொல்லி விட்டு ‘நல்லதொரு துரோகம்’ என்ற கதையில் பொலிஸ் அதிகாரி ஒருவரின் உயிரைப் பறிப்பது மட்டும் எப்படி நியாயமாகும்? தொலைந்துபோன பொருளைக் கண்டுபிடிக்க ‘வதனமார்’ என்ற கதையில் ஆடைச்சித்தனையும் பாலுறவுச் சிக்கலைத் தீர்க்க ‘வெள்ளிவிரல்’ கதையில் வெள்ளிப்பரிகாரியையும் கதாநாயகர் களாக ஆக்கியதன் மூலம் பழைய பிற் போக்குவாத தில்லுமல்லுக்கு விளம்பரமாகவே இந்தக் கதைகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

‘சாகும் தலம்’ என்ற கதையின் துஸ்யந்தன் என்ற கதாநாயகனின் பெயர் வைகுந்தன் என்று இடறி விழுந்தது. (பக்கம் 125) ‘ஸீனத்தும்மா’ வின் கிராமியச் சூழலானது கதையின் பலமாக இருக்க அளவுக்கு மறிய பேச்சு மொழிச் சொற்களால் கதை பலவீனமாகிய அவலம் - தாய்லாந்துமொழி, சிங்களம், அரபு, ஆங்கிலம் என்று வேற்று மொழிச் சொற்களை வேண்டுமென்றே தமிழ்ச் சிறுகதைக்குள் கொண்டு வந்து தினித்தது - ஏற்கனவே வெளி வந்த ‘வல்லமை தாராயோ’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்ற முன்று கதைகளை மாத்திரம் வெள்ளிவிரலுக்கு இடமாற்றம் செய்து ஏரிச்சலுட்டியது போன்ற தளம்பல்களுக்கும் அப்பால் இத்தொகுதியிலுள்ள கதைகளைப் பொறுத்த வரையில் படைப்பு மொழியும் ‘ஆடைச்சித்தன்’ (வதனமார்) மற்றும் ‘சலுகாக் கிழவி’ (வெள்ளி விரல்) ஆக்கிய சில பாத்திரங்களின் வார்ப்புக்களும் சிலாகிக்கத்தக்கதுதான். ஆளாலும் போட்டிகளின்போது பரிசு கிடைப்பதென்பது பல்வேறு கூத்துக்களின் அரங்கேற்றம் தானே தவிர தரநிர்ணயிப்புத் தராசுத் தட்டல்ல என்பதுதான் உண்மை. புதுமைப்பித்தன் சொன்னதைப்போல “கதை முடிவடையும் போது அதைப் பற்றிய சிந்தனை முடிவடைந்து விடுவதில்லை. கதைகள் முடிந்த பிறகுதான் ஆரம்பமாகின்றன என்பதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் இந்த வெள்ளி விரல்”

- இரண்டாம் விசவாமித்திரன் -

அிதனீண சர்வதேசத் தரம்?

தகுதியான ஜந்து கேள்விகளும் அதற்கான தெளிவான பதில்களும்.

செங்கதிரின் 46வது இதழில் (ஒக்டோபர் 2011) விசுவாமித்திரன் ஒரு கருத்துப்பற்றி தீர்ண் ஆர்.எம்.நெளஸாத் என்பவர் அதென்ன சர்வதேசத் தரம் என்ற தலைப்பில் ஜந்து கேள்விகளைக் கேட்டிருந்தார். இந்த விடயம் கடந்த (பெப்ரவரி 2012) செங்கதிரில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது.

விசுவாமித்திர பக்கத்தில் குறிப்பிட்ட விடயம் இதுதான். “என்னதான் நமது எழுத்தாளர்கள் நாவல் எழுதினாலும் அவை எதுவுமே நாவலுக்கான சர்வதேச தரத்தை எட்டவில்லை.” என்று பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் கூற்றைச் சுட்டியிருந்தோம். இந்தக் கூற்றையொட்டியே மேற்படி ஜந்து கேள்விகளையும் தீர்ண் கேட்டிருந்தார்.

அதென்ன சர்வதேசத் தரம்? ..... சர்வதேசத் தரம் வாய்ந்த நாவல் என்றால் என்ன? ..... இதன் வரையறை என்ன? ..... இதற்கொரு உதாரணமான நாவல் எது? ..... சர்வதேசத் தரம் என்பதை உரைத்துப் பார்ப்பது யார்? இவைகள்தான் அவரது கேள்விகள்.

உலகம் முழுவதும் ஏற்கப்பட்டு பொதுப் பிரச்சினையை உள்ளடக்கி வாசிக்கப்பட்டத் தக்கதான் கலைத்துவப் பாங்குடன் எழுதப்படும் எந்தவொரு நாவலும் சர்வதேசத் தரத்தை எட்டும். பசி பிரிவு காதல் தாய்மை போன்ற எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவான பிரச்சினையை மையமாக வைத்து நாவல் எழுதப்படும்போதுதான் வாசிக்கப் படுவோரால் அது விளங்கிக் கொள்ளப்படும். உலகம் முழுவதும் ஏற்கப்படுவதற்கு அந்நாவல் ஏனைய உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட வேண்டும். கலைத்துவப் பாங்கான கையாளுகையும் அவசியம்.

மண்வாசனை என்ற பெயரில் நமக்கு மட்டுமே விளங்கக்கூடிய சொற்களையும் கதைக் கருவையும் கையிலெடுத்து எழுதப்படும் நாவல் எப்படிக் கடல் கடந்து சர்வதேச தரத்தை அடைய முடியும்? ரவந்திரநாத் தாகூர் வங்காள மொழில் எழுதிய ‘கீதாஞ்சலி’ என்ற காவியம் பரிசு பெற்றிடல். மாறாக வங்காள மொழியில் இருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்ட ‘கீதாஞ்சலி’தான் நோபல் பரிசு பெற்றது. மொழிபெயர்ப்பின்போது கலைத்துவம் கெட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக அவரே அதனை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார்.

அன்றன் சிக்கோவின் ‘பச்சோந்தி’, மாப்பசானின் ‘வைர நெக்லஸ்’ போன்றவையும் ஸ்கேண்டினேவிய நாவல்களான ‘பசி’, அன்னை’, ‘அவமானச் சின்னம்’, போன்றவையும் சர்வதேசத் தரம் வாய்ந்த நாவல்களாகும். உலகத்தின் வாசகர்களும் அங்கீராம் பெற்ற பரிசு வழங்கும் நிறுவனங்களும் மாத்திரம் அல்ல நாங்களும் கூட நல்ல நாவல்களை உரைத்துப் பார்க்கலாம்.

தீர்ண் ஆர். எம். நெளஸாத் ‘நட்டுமை’ என்ற நாவலை நமக்குத் தந்தவர். அவரின் அந்த நாவல் எல்லோராலும் சிலாகித்துப் பேசப்பட்டதையும் நாம்

அறிவோம். வித்தியாசமான அணுகுமுறையுள்ள புனைக்கதையாளர். நல்ல கவிஞர்.

நல்ல பல நாவல்களை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்ப்பிலும் வாசித்து எதிர்காலத்தில் சர்வதேசத் தரம் வாய்ந்த நாவலை நமக்குத் தருவார் என்ற நம்பிக்கை நமக்கிருக்கிறது.

- இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்.

அளவை

அன்றாடம் ஓடிக் கொண்டிருந்த பேருந்தின் சக்கரத்தைப் பார்த்துத் தெரு கேட்டது:- “மன் முழுவதும் சுற்றி வருகிறாயே - நீ பெற்ற அனுபவம்தான் என்ன?”

சக்கரம் அமைதியானது.

பின்பு அது தெருவைப் பார்த்துச் சொன்னது:-

“நான் என்னையே பலமுறை சுற்றி அளந்து கொள்கிறேன். அதனால்தான் உலகத்தை அளந்து வருகிறேன்.”

திரும்பவும் தெருவைப் பார்த்து, “புரிகிறதா?” என்று கேட்டது சக்கரம்.

அது சொன்னது:-

“தன்னை அளந்தவன்
மன்னை அளந்தவன்”

நன்றி:- ‘காசி ஆனந்தன் கதைகள்’

கதைக்கூறும் குறள் - 30 துறையறியாலே!

- கோத்தரன்

நீற்றைப் புனைந்தென்ன

நீராடுப் போயென்ன - நீ மனமே
மாற்றிப் பிறக்க வழியறிந்தாயில்லை
மாமறைநால்

ஏற்றுக்கிடக்கும் எழுகோடி மந்திரம்
என்ன கண்டாய்

ஆற்றில் கிடந்தும் துறையறியாமல்
அலைகின்றையே!

- பட்டினத்தடிகள்.

உலகத்தின் மேதைகள். தலைவர்கள் என்று நம்பப்பட்டவர்கள் - அறிமுகமானவர்களின் ஆரம்ப காலஇல்லசிய வாழ்வும் அர்ப்பணிப்புக்களும் பிற்காலத்தில் சிலருக்கு பிச்காகிப்போடுள்ளன. தியாக வெறியிடுன் சமூக வாழ் வில் இறங் கியவர் களின் இலட்சியங்கள் இலட்சங்கட்கு விலைபோனதுமுன்னு. அதிகார ஆசைகள் - அனுபவித்த பலிசுகள் இவர்களின் அர்ப்பணிப்புக்களின் பெருமைகளை அகற்றிவிட்டுச் சிறுமைகளைச் சேர்த்து வைத்தன. மக்கள் மனம் நிறைந்திருந்த நெப்போலியன் போன்பார்ட், இந்தோனேசியாவின் ‘சுகர்னோ’ என்பவர்களின் இறுதிக்காலங்கள் எப்படி இருந்தன என்பதைச் சரித்திரம் சொல்லுகிறது. சிலருக்கு இதுபாடம் - பலருக்கு இது பரிதாபம். “குனிந்துகொண்டிருப்பவனை எப்போதும் குட்டிக்கொண்டிராதே! அவன் நிமிர்ந்து உன்னை ஏன் என்று கேட்டால் உன்னால் பதில் சொல்லிவிடமுடியாது. அதுதான் புரட்சியின் முதல் வேட்டு’ என அண்ணா எழுதியிருக்கிறார். 18ம் நூற்றாண்டில் வள்ளல் பெருமானின் சன்மார்க்கத்தின் சாயல் தந்த தமிழகத்தின் எழுச்சியானது 19ம் நூற்றாண்டில் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கமாக எழுந்தது. அந்த அற்புதமான புத்துணர்வின் முதல்வராகப் பெரியாரும் முன்னெடுத்தவராக அண்ணாவும் இருந்தனர். வரலாற்றால் விதந்துரைக்கப்பட்ட இந்த விழிப்பில் வெளிக்கிளம்பி இலட்சியப்பாதையில் நடந்து மக்களின் இதயம் வென்ற தலைவனாகி தமிழரின் ‘பாதுகாப்புக் கவசம்’ என மார்த்தி முன்வந்தார் ஒருவர். அந்த மாமனிதர் எப்படி மகிழுமை இழந்து நின்றார் என்பதே இக்கதை. மக்கள் மீது மண்டிக்கிடந்த அந்தக் ‘கருணை’ எப்படி ‘நிதி’ யால் நிலையிழந்தது. நெருஞ்சி முள்ளானது என்பதைப் பார்ப்போமா!

இவரின் ஆரம்ப காலச் செயற்பாடுகள் அசரவைக்கும் ஆச்சரியமானவை. பள்ளி வாழ்விலேயே பத்திரிகை நடத்தி அதைத் தன் தோள்களிலே சுமந்து விற்றுச் சுயமரியாதைக்குத் துணை நின்றவர்.. அந்த ‘முரசொலி’ இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது. இடையே எழுந்த எத்தனையோ இதழகள் - மிகப்பெரிய மூலதனங்களுடன் முன்னெடுக்கப்பட்டவை எல்லாம் முடங்கிப் போன பின்பும் இது தொடர்ந்து வெளிவருவது துவளாத தொய்யாத இவர் உழைப்பின் உத்வேகம்தான். முயற்சியின் முன்னேற்றம்தான். இப்படிப்பல சாதனைகளை செயற்படுத்தியமைதான் பாமர நெஞ்சங்களில் இவரைப் பதியவைத்தது.

இளமையில் மிடுக்கும், ஆற்றலும், அழுகும் அதனாலான கவர்ச்சியும் இவரிடம் கலையாகி நின்றன. எழுத்தும் இசைவடிவப் பேச்சும் இவர் காலடியில் கைகட்டி நின்றன. உழைப்பும் வேகமும் ஒன்றாய் இருந்தன. இவரை அண்ணா இப்படிச் சொன்னார்; “வெட்டிவா என்றால் என் தமிப் கட்டி வருவான்” என்று. கல்லக்குடி என்ற டால்மியாபுரப் போராட்டம் இவரைப் புடம் போட்டது. தண்டவாளத்தில் தலைவைத்துப் படுத்து ஒரு தைரியமான மறியலைச் செய்தார் இவர். இவரை அடுத்துப் படுத்திருந்தவர் பின்னாளில் ‘கவியரசர்’ எனப் பாராட்டுப் பெற்ற கண்ணதாசன் என்பதைப் பலர் அறியார்.

கவர்ச்சியான அந்தத் தோற்றத்தில் இருந்து வரும் கரகரப்பான ஒருவகைக் குரல்வளம் - அதனால் வீசப்படும் அடுக்கு மொழிகள் - அலங்கார வர்ணனைகள் - இலக்கியம் இசைவடிவமாகி ஆற் றொழுக்காகத் தங்குதடையின்றிப் பாயும் அறிவுத்திறன் - எடுத்தானும் இன், மொழி உணர்வுகள் இத்தியாதி இலக்கணங்கள் இவரிடம் இருந்தன. எடுத்ததை முடித்துவைக்கும் முன்னோடியாக நின்றவர். விவேகம் கலந்த வேகம் இவருடையது. அதனால் இவர் சார்ந்திருந்த கழகத்தில் பலர் இவருடன் ஒடுமடியாது ஒருப்போனார்கள். ஒடுங்கியும் போனார்கள். சொற்சிலம்பம் ஆடுவதில் சோர்வே இல்லாதவர். எதிரியின் வினாவை வைத்துக் கொண்டே அதற்குள் விடைகாணும் தனித்திறன் இவர் சாமர்த்தியம். இத்தனையும் சேர்ந்ததே ‘கலைஞர்’ என்ற இந்தக் கலைக்கூடம்.

இவரது பிற்பு திருவாரூர் சார்ந்த திருக்குவளை. திருவாரூர் ‘அப்பர்’ நடந்து திரிந்த அற்புத பூமி. இவரது அப்பா முத்து வேலர். முத்தமிழும் கற்றவர். இசை வேளாளர் பரம்பரையினர். அம்மா பெயர் அஞ்சுகம். இரண்டு சகோதரிகட்டு இவர் தனித்தமிழி. அம்மாவின் அரவணைப்பில் அவரையே தெய்வமாக நினைப்பவர். முதல் மனைவி பத்மாவதி - இசைச்சித்தர் சிதம்பரம் ஜெயராமனின் தங்கை, பத்மா மறைவின் பின் மணந்தது ‘தயானு’ அம்மையாரை. அப்பறம் இராசாத்தி அம்மாள். இவரே கனிமொழியின் அம் மா. கலைஞரின் இலக்கிய உணர்வுகள் கனிமொழியிடம் மாத்திரமே ஓரளவு உண்டு.

17. ஆண்டுகளாக உடைந்த நிலையில் முடங்கிக் கிடந்த புகழ்பெற்ற திருவாரூர் ஆவுடையார் திருத்தேரை செப்பனிட்டு ஒட வைத்தவர். அழகை வர்ணிப்பவர்கள் இப்போதும் ‘திருவாரூர் தேர்போல’ என்று சொல்வதைக்

கேட்டிருக்கிறோம். (நாத்திகம் பேசினாலும், அந்தப் பெருமைக்குரிய தேர் அப்பர் நடந்த தெருக்களில் ஆழிவரவேண்டும் என ஆசைப்பட்டாராம்) அந்தத் தேரின் அமைப்பை வைத்தே வள்ளுவர் கோட்டம் அமைத்தார். கோட்டத்துள் 5000 பேர் அமர்ந்திருந்து பார்க்கக்கூடிய கூடம் உண்டு. எந்தத் தூணும் இடையில் இல்லாத சிறப்பு அந்தக் கூடத்துக்குண்டு. ஆக்கிய கணபதி எல்தபதியார் இதைக் கலைஞரின் கலையுணர்வின் சாட்சி என்கிறார். இதைப் பார்த்தால் 20ம் நூற்றாண்டின் புதுமையென பேற்றாதிரார். எழுதுவதைப் போலவே கவிதை புனையும் ஆற்றலும் உள்ளவர். மிகச்சிறிய வயதில் சினிமாவுக்கு வந்துவிட்டவர். மொடேர்ன் தியேட்டரில் வசன கர்த்தா ஆனார். 1948, 49 களில் அவர்களின் ‘மந்திரிகுமாரி’ படத்துக்கு வசனம் எழுதுகிறார். பாடல் ஆசிரியர் வரமுடியாதபோது படப்பிடிப்பை நிறுத்தாது தொடர் பாடல் எழுதவேண்ட வந்தது. அந்த நொடிப்பாடலே திருச்சி லோகநாதன் குரலில் நாம் இன்றும் கேட்கும் “வாராய் நீ வாராய் போகுமிடம் வெகுதாரம் இல்லை நீ வாராய்...” என்பது. அதன் பின் இவர் எழுதிய பாடல்கள் ஏராளம். குறளோவியம், தொல்காப்பியப்புங்கா, ரோமாபுரிப்பாண்டியன், பொன்னர் சங்கர், சிலம்புச்சிறப்புரை, சங்க இலக்கியம், மேடையில் வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, நெஞ்சுக்கு நீதி என பல நூல்களின் படைப்பாளி. நாடகங்கள் சோக்கிரதர், நச்சுக்கோப்பை, வெள்ளிக்கழிமை எனப் பல சினிமாக்கதைகள் வசனங்கள் என இவர் படைப்புக்கள் ஏராளமானாலை.

கன்னியாகுமரியில் காலை குரிய ஒளியில் ஜோலிக்கும் ‘அய்யன் வள்ளுவனின்’ சிலை உவமை சொல்லமுடியாத உன்னத ஆக்கம். அழிப்பேரதிர்வுகளுக்கும் அது ஆட்டம் காணாதது. கலைஞர்சாதனையின் அழியாத ஆலயம். பூம்புகார் - அழிந்துபோன நகரத்தின் அற்புத நகல். இவரது கலைக்கணவுகளுக்கு கல்லில் வடிவம் தந்தவர் கணபதி எல்தபதியார். “தனித்தனியாகப் பார்த்தே தவித்துப் போனேன். இணைந்திருக்கும் ஒரு காட்சியை உருவாக்கினால் என்ன என்று இவர் கேட்ட கேள்விக்கான பதிலே முதல் மண்டபத்தில் வரும் கண்ணகி கோவலன் திருமணக்காட்சி. கலைஞருடப்பம் மிக்க படைப்பு அது. கலைஞரின் கற்பளை வளத்துக்கான கணிப்பீடு எனலாம். அந்த மண்டபக்கதவுகளின் கைப்பிடிகள் எல்லாம் கண்ணகியின் சிலம்புவடிவம். இதுவும் கூட கலைஞரின் கற்பனைதான் என்கிறார் கணபதில்தபதியார். இந்திய மண்ணிலே அண்ணா சமாதி ஒரு அழகாலயம். இந்த வடிவமைப்பை வரைந்தவர் கலைஞர். கடத்தப்பட்டு மியூசியத்தில் கிடத்தப்பட்டிருந்த கற்பரசியின் சிலையை மீண்டும் நிறுத்தி வினைக்கே விடை கண்டவர் இவர். வீரம் செறிந்த பாளையம்கோட்டையில் மீண்டுமொரு கட்டப் பொம்மன் கோட்டையை கட்டுவித்தவர் கலைஞர். பொதுப்பணித் துறையைப் பொறுப்பேற்றபோது அரச பேருந்துகளில் அய்யன் வள்ளுவனின் வார்த்தைகளை வரையவைத் தவர். மதுரை மீனாட்சிக்கு 40 ஆண்டுகளுக்குப் பின் நல்லபல திருத்தங்களைச் செய்து செப்பனிட்டவர். தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் உள்ளே மாமன்னன் சிலையை வைத்துப்

பெருமைப்பட்டவர். நமது பண்டாரவன்னியன் வரலாற்று நூல் எழுதியவர். அண்ணா பெயரில் அருமையான நூல் நிலையம் அமைத்தவர். இன்று சென்னையில் வளரும் மேம்பாலங்கள் இவரது சிந்தனையின் வடிவுகளே. உழைப்பவர்களுக்காய் உழவர் சந்தையும், ஏழைகட்காய் குடிசை மாற்று வாரியமும் ஆக்க வழிசமைத்தவர். பாவேந்தர் பேர் சொல்ல பல்கலைக்கழகம் கண்டவர். தன் பதவியை இறக்கி தமிழ்ப்பேராசான முவரதாசனாரின் வீடு தேடிசென்று துணைவேந்தருக்கான நியமனத்தை அளித்தவர். கவிஞர் சுரதாவுக்கான வேதனத்தை அவர் காலடிக்கே கொண்டு சென்று கையளித்தவர். சினிமாவை கனல்பறக்கும் வசனங்களால் சூட்டேற்றியவர். அஞ்ஞானத்தை அகற்ற “அம்பாள் எப்பொழுதெடா பேசினாள்?” என வினவியவர். “தமிழ்நாட்டின் முதல் குரலே இதுதான்.....” என்று “உயர்ந்த கோபுரங்கள் தாழ்ந்த உள்ளங்கள்” என்றும் சமூகத்தின் சீர்கேட்டைத் தட்டிக்கேட்டவர். சினிமாவில் தனது 21வது வயதில் அந்த நாட்களில் 600/= ரூபா சம்பளமாகப் பெற்ற முதல் வசன கர்த்தா.

1969 அண்ணாமலை மண்டபத்தில் கர்நாடக இசை பற்றிய கருத்தரங்கு. சங்கீத ஜாம்பவான்கள் என்ற முசிரி சுப்பிரமணிய பாகவதர், செம்மாங்குடி சீவிவாச ஜெங்கார், மதுரை மனிஜயர், பயங்கரம் அண்ணாசாமி தீசிதம், எம்.எஸ். சுப்புலஷ்மி. டி.கே. பட்டம்மாள் எல்லாம் கூடியிருந்த அவையில் இவர் கர்நாடக இசை பற்றிப் பேசினார். முதல் வந்தது மொழியா இசையா? தாளம் முந்தியதா ராகம் முந்தியதா? ஏழ ஸ்வரங்கள் எப்படி வந்தன. இந்த இசைமூலம் தமிழா தெலுங்கா? என அச்சுவேறு ஆணிவேறாக அலசிப்பேசினார். முன்வரிசையில் இருந்த இசைமேதையும் விமர்சகருமான ‘சுப்புடு’ இதுபற்றிய ஒரு கட்டுரையை ‘தினமனி கத்திரில்’ எழுதினார். அது “கருணாநிதியும் கர்நாடக இசையும்” என வெளிவந்தது. “இந்த மனிதரிடம் இல்லாதது எது எனத் தேடுகிறேன் - இசை மேதைகளையே மலைக்கலைத்த மகத்துவமான ஆய்வு இது. கலைஞர் என்பதன் கருத்தாளத்தை அன்று பார்த்தேன்” என்று எழுதுகிறார். இசையில் - நாட்டியத்தில் ‘சுப்புடு’ வாயால் மெச்சப்படுவது என்பது ஒரு பல்கலைக்கழக பட்டத்துக்குச் சமனானது. இவர் முதல்வராக முன்பு இருந்த நேரம் காரைக்குடிக் கம்பன் விழா. பேராசிரியர் இராமகிருஷ்ணன் பேசுகிறார். இராமாயணத்தில் ‘வன்மை இல்லை ஒர் வறுமை இன்மையால்’ என்ற பாட்டிற்கு விளக்கம் தந்த பேராசிரியர் அயோத்தியில் இரப்பவர்களும் இல்லை கொடுப்பவர்களும் இல்லை என விளக்குகிறார். அதன் பின் பேசிய முதல்வர் கலைஞர், ‘அது புலவனின் கற்பனை, அப்படி ஒரு நாடு இருக்க வேண்டும் என்ற கம்பனின் ஆசை என்றவர் அதன்பின்னால் வரும் கைகேயியின் மனமாற்றுத்துக்கான பாடலை எடுத்துக் கொண்டு அந்த மனமாற்றும் எப்படி நடந்தது என விளக்குகின்றார். எவ்வளவோ வாதத்தின் பின்னும் மன மாற்றும் அடையாத கைகேயிக்கு கூனி சொல்கிறாளாம்; “உன்னிடம் உதவிகேட்டு வருபவர்கட்கு உதவ கோசலையிடம் கையேந்தி நிற்பாயா?” என்று. அதன் பின்னே ஜானாரு மனமாற்றும் நிகழ்ந்தது. எனவே அது கவிஞரின் கனவு - கருப்பாளி.

“ஆடுவோமே பள்ளு பாடுவோமே ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோமென்று” மகாகவிஞர் பாடும் போது இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்திருக்கவில்லை. அதில் தவறொன்றுமில்லை. அது கவிஞரின் ஆசை.” எனப்பேசி அசத்தினாராம். கைதட்டல் நீண்டநேரம் தொடர்ந்தது.

எம்.ஜி.ஆர். காங்கிரஸிலிருந்து கழகத்துக்கு வரக் காரணமானவர் இவர். திரை உலகுக்கு சிவாஜி கணேசனை அறிமுகப்படுத்தியதில் பெரும்பங்கு இவருக்குண்டு. ‘மருதநாட்டு இளவரசி’க்கு கடைவசனம் எழுதியதுடன் அந்தப் படத்தின் கதாநாயகனாக மக்கள் திலகத்தையும் கதாநாயகி ஜானகியையும் வாழ்வில் இணைத்து வைத்த பெருமையும் இவருக்குண்டு.

இத்துணை சிறப்புமிக்க ஒருவர் அரசியலுக்கு வந்தார். 1956 கழகம் தேர்தலில் நிற்கத் திட்டமிட்டது. விருப்பமில்லாதபோதும் அண்ணா பெரும்பான்மையோர் கருத்துக்கு விட்டுக்கொடுத்தார். அந்த பெரும்பான் மைக்குத் தலைமை தாங்கியவர் கலைஞர்தான். 1957 தேர்தலில் 16 இடங்களில் கழகம் வென்றது. பிற்பட்ட தொகுதியான குளித்தலையிலிருந்து இவர் தெரிவானார். போக்குவரத்து வசதிகள் குன்றிய குளித்தலையில் கடலையைக் கொறித்துக் கொண்டே இவர் கால்நடையாகத் தன் பிரசாரத்தை முன்னெடுத்ததாக தொண்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அரசியலில் ஈட்டிய அனுபவங்கள் அலாதியானவை. 45 ஆண்டுகளாக எந்தத் தொகுதியிலும் தோற்காதவர் கலைஞர். ஐந்து தடவைகள் தமிழகத்தின் முதல்வராக இருந்திருக்கிறார். வங்காளத்தின் ‘ஜோதிபாக்’ வகுப்பு பிறகு இவரே நீண்ட நாட்கள் முதல்வராக இருந்தவர். அரசியலில் இவர் ஆளுமை பற்றிய சில செய்திகள் பார்ப்போம்.

1962 ல் தஞ்சைத் தொகுதியில் நின்றவர். அன்று அது காங்கிரஸின் கோட்டை. பரிசுத்த நாடார் என்ற பழும்பெரும் பணக்காரர்தான் காங்கிரஸ் வேட்பாளர். இவர் அங்கு நிற்பதை கழகத்தில் இவரைத்தவிர் எவரும் வரவேற் கவில்லை. அண்ணாகூட அரைமனதுடன் தான் சம் மதம் சொன்னாராம். தேர்தல் நடந்து கொண்டிருந்தது. அன்றைய வழக்கப்படி வருகின்ற முடிவுகளை அன்றன்றே அறிவித்துவிடுவார்கள். காங்கிரஸ் பக்கம்தான் காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தது. இவருக்கு எதிராக தஞ்சையில் இவரது நண்பர்களான கவிஞர் கண்ணதாசனும் நடிகர் சிவாஜிகணேசனும் காங்கிரஸ்க்கு வாக்குகேட்டு தீவிரமாகவும் இயங்கினர். தஞ்சையில் வாக்குப்பதிவு முடிவுறாத நேரம் சென்னையில் காங்கிரஸ் வெற்றியாளர்களுக்கான ஒரு பாராட்டுக்கூட்டம். அதில் கண்ணதாசன் பேசினார்; “கடவுள் வாக்கும் கவிஞர் வாக்கும் பொய்ப்பது இல்லை. நான் கவிஞர் சொல்கிறேன்; என் நண்பர் கலைஞர் தஞ்சையில் தோற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று. மறுநாள் முடிவுகள் வந்தன. பரிசுத்தமான பரிசுத்த நாடாரை 23000 வாக்குகள் வித்தியாசத் தில் இவர் தோற்கடித்திருந்தார். மெரினாவில் கழகத்தின் தெரிவாளர்களுக்கான

கூட்டம் நடந்தது.(கலைஞரின் அயராத உழைப்பால் கழகம் 52 இடங்களில் வென்றது.) கலைஞர் பேசினார்; “கடவுள் வாக்கும் கவிஞர் வாக்கும் பொய்ப்பதே இல்லை. எனவே என் நண்பன் கவிஞர் அல்லன்.” கருகோசம் வானைப் பிளந்தது. அங்கு இவர் இன்னொன்றையும் சொன்னார். “அண்ணா எதையும் மன்னிப்பவர். நான் மறக்காதவன்” என. கவிஞர் கலைஞரிடம் பலதடவைகள் சொல்லடிப்பட்டுத் தோற்றுப்போனதுண்டு. அந்த அனுபவத்தைக் கவிஞர் இப்படி ஒரு பாடலில் பகிர்ந்து கொள்கிறார். பாட்டின் தலைப்பு ‘கருணாநிதி என் காதலி’ என்பது.

‘தந்திரம் செய்வாள் - மெல்லச்சாகசம் புரிவாள்’

அந்திவான் மின்னல் போல

அடிக்கடி சிரிப்பாள்

பந்தயம் போட்டுப் பார்த்துப்

பலமுறை தோற்றுப் போனேன் - என்ன

மந்திரம் செய்தாளோ

என் மனதையே சிறையாய்க் கொண்டாள்’

“நீயும் நானும் சேர்ந்து வந்தோம் நிலவும் வானும் போலே நான் நிலவுபோல தேயுந்துவந்தேன் நீ வளர்ந்ததாலே” என்ற கவிஞரின் பாடலும் கலைஞரையே குறிவைக்கின்றது. ஒரு மேடையில் முன்னே கலைஞர் பின்னே கவிஞர். கவிஞர் பேசும்போது சம்மந்தமில்லாமல் பிறைநிலாப் பற்றிப் பாடல் இசைத்தார். அவர் பின் பேசிய கலைஞர், “கண்ணதாசன் என் திடீரென்று பிறைநிலவைப் பாடினார் என்று யோசிக்கிற்களா? அது என் பின் தலையில் விழுந்திருக்கும் வழுக்கையின் வடிவம்” என்றிட்டார். அரசியலில் கலைஞர் அடைந்திருந்த உயர்வினை கவிஞரால் எட்டமுடியவில்லை. இருநண்பர்களின் இடைவெளிக்கு இது காரணம்.

கழகத்தின் ஐந்தாம் இடத்தில் இருந்தவர் இவர். முதலாம் இடத்துக்கு முன்னேறிய விதம் எந்த ஆய்வாளர்களாலும் எடுத்தியம்பு முடியாது. ‘தீ எலெஸ்ரேஷ்ட் வீக்லி’ என்ற பத்திரிகையின் புகழ் பெற்ற ஆசிரியர் ‘குஷ்டவத்சிங்’ என்பவர் இவரை “மதினுட்பமும் செயல்வேகமும் மிக்க முதலமைச்சர்” எனப் பாராட்டியிருந்தார். ஒரு முறை அட்வோகேட் விநாயகம் என்ற காங்கிரஸ்காரர் (சட்டசபை உறுப்பினர்) ஒரு கூட்டத்தில் இவர் முன்பாக ‘ஆங்கிலத்தை இரண்டாம் மொழியாக அரசு ஆக்கியிருப்பது புத்திசாலித்தனமல்ல. அது கட்டாய பாடமாக்கப்பட வேண்டும். ஆங்கிலத்தைப் படித்ததனாலேயே என்னைப் போன்றவர்கள் இப்படி உயர்நிலையில் இருக்க முடிகிறது. உங்கட்குச் சொல்லவும் முடிகிறது.’ என்றார். முதல்வர் பேச எழுந்தார் ‘விநாயகத்தின் பேச்சைக் கேட்டேன். விக் கினங் காஞ்சனேயே பேசினார். நான் ஒன்றைச் சொல்லட்டுமா! நான் தமிழை மட்டுமே படித்தவன். அதனால் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருக்கிறேன்.’ விநாயகத்தின் தலை குனிந்து கொண்டது.

57 | வினாயக ஸ்திரி 202

56 | வினாயக ஸ்திரி 202

குறுகியும் போனார். ‘ஷல்லி ராஜ்யசபாவில் தமிழ்நாடு பற்றிய ஒரு கூட்டத் தொடரில் உங்கள் உறுப்பினர் ஏன் கலந்து கொள்ளவில்லை?’ இது சட்டசபையில் ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினரின் கேள்வி. கலைஞர் பதிலளித்தார்; “எங்கள் உறுப்பினர் உங்கள் தலைவரைத் தேடிக்கொண்டு போயிருந்தார்.” என்று. அந்த உறுப்பினருக்குத் தெரியும் காமராஜரும் டெல்லியில்தான் இருந்தார். அந்தக் கூட்டத்துக்குப் போகவில்லை என்பது. மேற்கொண்டு பேச முடியாமல் காங்கிரஸ்காரர் வாய்டைத்துப் போனார். காரைக்குறிச்சி அருணாசலம்பிள்ளைக்குப் பாராட்டு விழா இவர் கையால் பரிசளிப்பு. ‘இது தங்க நாதஸ்வரம் - தங்க.....’ என்றார் இவர்.

அவஸ்ரேவிய ஆதிவாசிகளின் ஆயுதமான ‘பூராங்’ போல இவர் எதிரியை வீழ்த்திவிட்டு இருந்த இடத்திற்கே திரும்பிவிடுவார். எதிரியின் விளாவைவைத்தே விடைசொல்லி விடுகிறவர். ஆனால் இத்தனை ஆற்றல்களும் ஒரு கால அட்டவணையின் பின் கிண்டல், கேலி, குழ்ச்சி, சுருட்டல் என்று களங்கப் பட்டுப்போனது. உண்மைகளை மறைக்கவும் வரலாறுகளை மாற்றவும்தான் பயன்பட்ட வார்த்தை ஜாலங்களாகி விட்டன. இது தமிழனுக்குத் தூரதிச்சுமானது. சமூகத்துக்குத் துரோகமானது. விளைவுக்குப் பின் விளக்கம் சொல்வது இவரது பிற்கால அரசில் அறமானது. எழுப்பி வைத்த உணர்வுகளை இடித்து வீழ்த்தியவர் என்று இவரை வரலாறு குற்றம் சாட்டுகிறது. வார்த்தை ஜாலங்களால் வக்கிரங்களை மறைத்துவிடலாம் என இன்னும் எண்ணிக் கருமம் ஆற்றுகிறார். தமிழகத்துக்கு அப்பாலுள்ள தமிழனுக்காக இவர் விடும் நீலிக் கண்ணர் இப்போ நினைவில் வருகிறது. பார்க்க அருவருப்பாகிறது. முன்று மனி நேர உண்ணாநோன்பு, முழுந்தது போர் என்ற சங்க நாதம், தமிழனத்தின் காவலன் நான் என்று விளம்பரம். நாணமற்ற டெல்லி சலோ! என்பன இவரது இன்றைய விழுதினை வேடங்கள். இன்று இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பணக்காரர் பட்டியலில் இவரது குடும்பம் ஜந்து எண்ணுக்குள் வருகிறது. நீதிபதி சக்காரியா இவரைப் பற்றிய குறிப்பில் ‘மிக டெக்னிக்கான ஊழல்வாதி’ எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மூல்லைப் பெரியாறு, சேது சமுத்திரத்திட்டம், ஓபனேகல் குடிநீர், காவேரிப்பிரச்சினை என்ற அனைத்திலும் தன் குடும்ப வசதிக்காக கோட்டை விட்ட பெருமை இவரது அரசுக்குண்டு.

ஒரு இனத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல்வாதியின் மறைவுக்குப் முன் மறைவுக்குப் பின் என்று கொச்சைப்படுத்தி தன் எஜமானரைக் குளிர் வைத்த பெருமைக்குரியவர் கலைஞர். விருட்சமாக நின்ற கழகத்தை தன் வீட்டுத் தோட்டத்துள்ளே பிடுங்கி நட்ட பெருமைக்குரியவர் இவர். மகன்களுக்காக வைகோ என்ற திராவிடத்தின் போர்வாளை தூக்கி ஏறிந்தவர். எம்.ஐ.ஆர் என்ற இதயக்கனியுடன் மோதியதில் 14 ஆண்டுகள் வனவாசம் போனார். பின் நாளில் வர்ணத்தை மாற்றி மஞ்சள் போர்த்தியவர். மகத்துவமான

மனிதர்களான குமாரசாமி ராஜா, ஒழந்தார் இராமசாமி, இராஜ கோ பாலாச்சாரியார், காமராஜர், அண்ணா என்று களங்கமற்றவர்கள் வீற்றிருந்த காலத்தை நமக்கு உணர வைக்கிறவர் இவர். இன்று சுயமரியாதையைச் சுட்டெரிக்கிறார்.

மீண்டும் மீண்டும் உச்சரிப்பதால் எந்தப் பொய்யும் இயல்பான உண்மையாகிவிடும் என்ற .. அசையாத ஆற்றலின் ஆதாரமாக விளங்குகிறார். அண்மையில் இவர் நடத்திய செம்மொழி மாநாடு அதற்கோர் நற்சான்று. தன் கைப் பிடிக்குள் கட்டுப்பட மறுத்த உலகத் தமிழ் ஆராய்வுக் கழகத்துக்கு சாவு மனி அடித்து தன் புகழை மட்டும் மேலெடுக்க வேண்டுமென்றே செய்த விசமத்தனத்தின் வெளிப்பாடுதான் அது. இவரே இயற்றி இசையமைத்து வெளியிட்ட பாடல் மேலைத்தேய மெட்டில் இருந்தது என்பதும் அதன் உச்சரிப்புக்கள் நச்சரிப்பாக நலுங்கிக்கிடந்தன என்பதும் நாம் அறியாதல்ல. அச் செம்மொழி மாநாட்டில் முன் வரிசையில் தன் குடும்பத் தலைவரியின் அருகே ‘குஷ்பு’ வைவத்துப் பெருமைப்பட்டவர் இவர். இவரது தொலைக்காட்சி - அது ‘மாணாட மயிலாட’ என்று மையல் வளர்ப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. கட்டிப் பிடிப்பதும் பெட்சிட்டினுள் சோடியாய் படுத்துக் காட்டுவதுமான அருமையான கலாசாரம் அரங்கேற்றப்படுகிறது. வீரம் விலை போகாது விவேகம் துணைக்கு வராவிட்டால் என்று வசனம் எழுதியவர் இன்று வெறுங்கையோடு வீரத்தைக்களத்தே போட்டு நிற்கிறார். உறவுகள் என்ற குறுகிய வட்டத்துள் இன்று சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவரது சிந்தனைகள் இனிச் சிறகடிக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் இவர் இன்று துறையறியாமல் குடும்பக் குளத்துள் குடி முழுகிப் போய்விட்டவர். எனினும் அடிக்கடி அந்தப் பழைய நினைவுகள், தான்தான் பரந்த தமிழனத்தின் பாதுகாவலன் என்ற நினைவுகளை நிழலாகச் சுமக்கிறார். ஆனால் அது நிசமானதல்ல என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். அதுதான் துறையறியாத வாழ்வு.

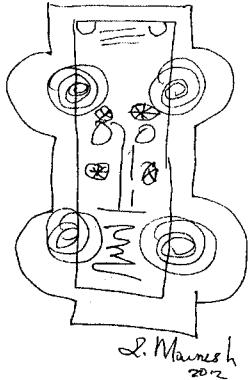
சால்பு மிக்கவர் தமக்கு ஒவ்வாத காரியங்களில் ஈடுபட நானுதல், நாணமுடையவர் தவறு செய்யக் கூலவர் என்பது வள்ளுவ நெறி.

“சான்றாண்மை எனத் தான் கொண்ட கொள்கையில் தவறினால் அது குடிப்பிறப்பின் சிறப்பைச் சுட்டுக் கெடுக்கும்”. நாணமில்லாத தன்மையுடன் ஒருவன் வாழ் வானாயின் அது அவனுக்கு வரும் நலங்கள் எல்லாவற்றையும் கெடுத்து விடும்.

இதோ ‘அய்யன்’ இவரை இப்படி அடையாளப்படுத்துகிறார்

“குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடும் நாணின்மை நின்றக் கடை”

மீண்டும் ஒரு காதல் கரை

14

- திருக்கோவில்
யோகா.யோகேந்திரன்

ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையிலும் ரங்கநாதனும் சரஸ்வதியும் ஏதாவது ஒரு கோவிலுக்குச் செல்வது வழக்கம். சில சமயம் ராதாவும் சுந்தரியும் சேர்ந்து கொள்வர். அதிகமான சுந்தரப்பங்களில் பெரியவர்கள் இருவரும் போய் வருவர். சில சமயம் சற்றுத் தூரமாடினால் கோவில்களைன்றால் கண்ணனே காரில் அழைத்துச் செல்வதுமுண்டு.

அன்று ஒரு வெள்ளிக் கிழமை. கல்லடியிலுள்ள வேலூர் காளி கோயிலுக்குப் போகப் புறப்பட்டார்கள். அவ்வாறானதொரு சுந்தரப்பத்துக்காகக் காத்திருந்த கண்ணன் அவர்களிருவரையும் கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்றான். வழிபாடு முடிந்ததும் “கொஞ்சனேரம் கடற்கரையில் உட்கார்ந்து இருந்து விட்டுப் போவோம் மாமா” என்றான் கண்ணன்.

ஒரு நாளும் இல்லாமல் அவன் இப்படிக் கேட்டதும் “எதுக்கு?” என்று சுந்தேகத்துடன் கேட்டார் ரங்கநாதன்.
“கொஞ்சம் கதைக்க வேணும் மாமா.”

“வீட்டு கதைக்கலாம் தானே எதுக்கு கடற்கரைக்கு?”

“இல்லாமாமா ராதாவோ சுந்தரியோ நாம் பேசும் போது இல்லாமலிருப்பது நல்லது.”

அவன் இப்படிச் சொன்னதும் அவரது மண்டைக்குள் ஏராளமான கம்பளிப்புச்சிகள் ஊர்வது போன்ற உணரவு. பலவிதமான சிந்தனைகளும் கேள்விகளும் அவரை உலுப்பின.

மூவரும் மணலில் உட்கார்ந்ததும் “மாமாவும் மாமியும் நான் சொல்லப் போற விசயத்த கேட்டு ஆத்திரப் படக்கூடாது. நீங்கள் கடவுள் பக்தியுள்ளவர்கள். விதிப் படிதான் எல்லாம் நடக்கும் என நம்புகிறவர்கள்.

நான் சொல்லப்போற விசயமும் விதியோடு சம்பந்தப்பட்டதுதான். இந்த விசயத்தில் நாம் முனு பேருமே சரியான முடிவை எடுக்க வேணும்.”

“என்ன கண்ணன் ஏதோ பெரிய குண்டைத் தூக்கிப் போடப் போற மாதிரிக் கதைக்கிறாய்? என்ன விசயம் முதலில் அதைச் சொல்லு” அவசரப்படுத்தினார் ரங்கநாதன்.

கண்ணன் சொன்ன விடயத்தைக் கேட்ட ரங்கநாதன் அப்படியே இந்துபோய் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர் எதுவுமே பேசவில்லை.

எப்போதுமே சரியானதை நினைப்பவள், சரியானதைச் செய்பவள், சரியானதைத் தேர்ந்தெடுப்பவள் என தான் நினைத்திருந்த தனது மகள் இப்படியொரு மாபெரும் தப்பைச் செய்ய எவ்வாறு துணிந்தாள்? கண்ணனுக்கும் ராதாவுக்கும் இடையில் இருந்த ஆரோக்ஷியான உறவில் என்ன குறை இருந்தது? அவர்களது அன்புக்கும் நட்புக்கும் இடையில் இவ்வாறானதொரு ஊடுருவல் எப்படி ஏற்பட்டது? எங்கே இந்தத் தவறுக்கான விதை விழுந்தது? என்பன போன்ற கேள்விகள் அவரை அலைக்கழித்தது.

அவள் ஒரு சிங்கள மனிதனை விரும்புவதாக அறிந்து அதிர்ச்சி ஒரு புறம். ராஜாபோன்ற தன் மருமகனை அவள் தவிர்க்க நினைக்கும் வேதனை இன்னொருபுறம் அவரை வதைத்தது.

கௌரவமான ஒரு டாக்டரை, தான் சிறுவயதிலிருந்து பேசிப் பழகிய தன் சொந்த அத்தானைத் தவிர்த்து முன்பின் தெரியாத ஒரு அந்நியனை மத்ததாலும் மொழியாலும் வேறுபட்ட ஒருவனை படிப்பிலோ பொருளாதார ரீதியிலோ சமமில்லாதவனை ஒரு குழந்தைக்குத் தகப்பனை இவள் எப்படி விரும்பினாள்? ஏன் விரும்பினாள்?

“அவனது குழந்தை விபரம் புரியாமல் உருவ ஒற்றுமையைப் பார்த்து இவளை ‘அம்மா’ என்றால் உடனயே இவள் அம்மா ஆகிவிட முடிவு செய்வதா? பைத்தியகாரத்தனமில்லையா இது?”

“பேயோடு பழகினாலும் பிரிவது துன்பம்” என்று கூறுவார்களே. அது பொய்யா? சின்ன வயசிலிருந்து ஒரே வீட்டில் ஒன்றாகப் பழகிய பாசம் கூட இல்லாமற் போகுமா? நல்ல தொழிலும் கை நிறைந்த சம்பளமும் சிறந்த சமூக அந்தஸ்த்தும் கம்பீரமான தோற்றுப் பொலிவும் கொண்ட தனது மருமகனைவிட எங்கிருந்தோ வந்த அந்த அந்நியன் இவளது மனசில் எப்படி இடம் பிடித்தான்?

ஒவ்வொன்றாக ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார் அந்த பரிதாபத்திற்குரிய தந்தை. அவருக்குப் புரியவே இல்லை.

ஏதோ அவள்தான் பைத்தியக்காரத்தனமாக இந்த முடிவை எடுத்திருந்தாள்

என்றால் அவளுக்காகப் பரிந்து வாதாடும் கண்ணனைக்கூட புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

வேறு ஒருவனாக இருந்தால் வீட்டிற்கு வந்து வீட்டையே இரண்டு படுத்தியிருப்பான். ஆனால் இந்தத் தங்கமான பிள்ளை தன் ஏழாற்றத்தை மனசுக்குள் போட்டுப் புதைத்து விட்டு அவளது விருப்பத்தை நிறைவேற்றக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு நிற்கிறானே என்றெல்லாம் நினைத்து நினைத்துப் பொருமினார் ரங்கநாதன்.

அவரது மனசில் பூகம்பம் வெடித்துச் சிதறிய போதும் அவர் வெளிப் பார்வைக்கு அமைதியானவராகவே காணப்பட்டார். அவர் எதுவுமே அபிப்பிராயம் கூறவில்லை.

ரங்கநாதன் படித்தவர். பலவித அனுபவங்களைப் பெற்றவர். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். வேதனைகளையும் சோதனைகளையும் அனுபவித்தவர். மகளின் இந்த நிலைமை அவர் மனசைப் பிழிந்தெடுத்தபோதும் அவர் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை எதையுமே!

ஆனால் சரஸ்வதியின் நிலையோ வேறு! கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்து விடு குடும்பம் என்று சுற்றிச் சுற்றி வாழ்ந்தவள். திருமணமாகி நகரில் வசித்தபோதும் அவளது எண்ணங்கள் ஆசைகள் எதிர்பார்ப்புக்கள் எல்லாமே ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் அடங்குபவை.

சரஸ்வதி பாடசாலைப் பக்கமே போனதில்லை. திருமணத்தின் பின் ரங்கநாதனே அரிச்சுவடியிலிருந்து அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து எழுத வாசிக்கக் கூடியளவு வழிப்படுத்தினார்.

ஒரு அரசு உத்தியோகல்தரின் மனைவியான போதும் ஒரு டாக்டருக்குத் தாயான போதும் அவள் கிராமத்து மண்வாசனையோடு அதன் கட்டுக் கோப்புக்களோடு வாழ்வன். அவளுக்குத் தானும் தன் குடும்பமுமே முழு உலகம். இவ்வாறான மனோ நிலையுடன் வாழும் சரஸ்வதிக்கு இந்த எதிர்பார்க்காத செய்தியை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. நிலை குலைந்து போனாள் அந்தத் தாய்!

முற்போக்கு வாதியும் சுய சிந்தனையாளருமான தன் கணவரின் பரந்த அறிவும், பேச்சுக்களும் சில சமயம் அவளுக்குப் புரியாத புதிராய் இருப்பதுண்டு.

அப்படிப்பட்ட அப்பாவியான சரஸ்வதி இருபத்தியாறு ஆண்டுகளாய் தன் நினைவில் ஊறிப்போயிருந்த விடயம் கணவில் கூட நினைக்காதபடி திசை மாறிப்போனால் அவளால் எப்படிச் சகித்துக் கொள்ள முடியும்?

தனக்குக் குழந்தை பிறக்கு முன்பே பெண் குழந்தை பிறந்தால் அது

கண்ணனுக்குத்தான் என மனசால் முடிச்சுப்போட்டு அது பெண் குழந்தையாகப் பிறந்ததும் பெயர்ப் பொருத்தம் பார்த்துப் பெயரிட்டு ஆசையோடு காத்திருந்தவள் சரஸ்வதி.

இவ்வளவும் போதாதென்று கண்ணனின் தாய் மீனாம்பிகையிடம் சொல்லி தன் மகனுக்குச் சானைக் கூறை போடச் செய்தவள் சரஸ்வதி.

கிழக்கிலங்கையின் கிராமப் புறங்களில் பெண்குழந்தை பிறந்தால் அக் குழந்தையின் குடும்பத்தில் சம்பந்தம் வைத்து அதை எதிர்காலத்தில் தமது மருமகளாக்கிக் கொள்ள விரும்பும் குடும்பம் தமது சிறிய மகனுக்காக அக்குழந்தையை நிச்சயம் செய்து கொள்வதே சானைக்கூறை எனப்படும். ‘சானை’ என்பது பிறந்த குழந்தைக்குப் பாவிக்கப்படும் ‘நப்கின்’ துணி, அந்த துணி பாவிக்கப்படும் சிகப்பருவத்திலேயே நிச்சயம் பண்ணுவதால்தான் அந்நிகழ்வை ‘சானைக்கூறை’ போடுதல் என்பர்.

இவ்வாறு சானைக்கூறை போட்டு நிச்சயம் செய்த பெண் வளர்ந்து பெரியவளாகி நிச்சயிக்கப்பட்ட மாப்பிள்ளையையே மனந்து கொள்வாள். அவளுக்காகப் பெற்றோர் வேறு வரன் தேடுவதோ அவளை யாரும் பெண் கேட்பதோ இல்லை.

சில சமயம் நிச்சயிக்கப்பட்ட அதாவது சானைக்கூறை போட்டு தீர்மானிக்கப் பட்ட ஆண் திருமணத்திற்கு முன் இறந்து போனாலோ அவன் அபூர்வமாக வேறு திருமணம் செய்தாலோ குறிப்பிடப்பட்ட பெண் கன்னியாகவே காலம் பூராகவும் வாழ்ந்து இறந்ததும் உண்டு. இந்த நடைமுறை பத்தெந்தான்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் வழக்கொழிந்து போனாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் ஒரு சிலரால் கைக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த ஒரு சிலரில் சரஸ்வதியும் ஒடுத்தியாகத் தன் முன்னோர்களின் வழியைப் பின்பற்றி இந்தச் சானைக் கூறைச் சடங்கைச் செய்து திருப்திப்பட்டாள்.

(கதை தொடரும்.....)

பிள்ளைக்கு
தாய்

சென்ற இதழ் ‘வாழ்க்கைத்தடம்’ கட்டுரையில் ‘நொத்தாரிஸ் நல்லதம்பி’ வித்தியாலயம் என்றிருந்தது தவறு. அது ‘நொத்தாரிஸ் முத்தும்பி’ வித்தியாலயம் என்று இருக்க வேண்டும்.

- அன்புமணி
(கட்டுரையாசிரியர்)

63

வாழ்க்கைத்தடம்

வினாசல் வீர்க்டுடே

பிதுமான

என்ன மனியம், அந்த நாளையில் சித்திரப்புறப்பெண்டா முனு நாலு கட்டத் தூரத்துக்கு பணியாரம், துதளெண்டு மணக்கும். இப்ப ஒரு அசப்பையும் காணல்ல! துதல் கிண்டுறதும், பணியாரம் சுடுறதும் விடியவிடிய முழிப் புத் தானே! சீனாவெடிச் சத்தத்தையும்காணல்ல. முதலெண்டா ஒரு கிழமைக்கு முதலிருந்தே சுடத் தொடங்கிரு வுகள் நம்மட பொடிகள்!

இப்ப ஊரெல் லாம் நல் லாச் சவுத்துப்பொயித்து! கையிலமடியில் காசிருந் தாத் தானே வருசக்

கொண்டாட்டம் நல்ல சிறப்பாயிருக்கும். அண்டைக்கண்டு திண்டுக்கழுவற சீவியமாய் பொயித்து; சாமான்சட்டுக்களுக்களைல்லாம் நினச்ச உடனே விலைய ஏத்தினா ஏழ்ச்சனங்கள் என்ன செய்யுங்கள். இந்தா பாரன் வருசம் புறந்து இன்னும் நல்லாத்தவண்டு ஒழும்பல்ல அதுக்குள்ள மாவுக்கும், பானுக்கும் விலையை ஏத்திப் போட்டானுகள்.

வெளிநாடு அது இதெண்டு போய் வந்த சனங்கள் பேசாமப் பேசாமத் தங்கட தங்கட பாட்டில் கேக்குகளையும், போத்தல்களையும் வாங்கி வச்சித்து வரும் பெருநாளில் அக்கம்பக்கத்துக்கும் காட்டாம நல்லா வயிற்முட்டக் குடிச்சித் திண்டுத்து கதவப் பூட்டிப்போட்டு ரீவியில் படம்போட்டு பாக்கிறாங்க. உங்கடபாடு எப்பிடி மனியம்? சவுப்புத்தான் என்ன?

நீ சவுக்கமாட்டியே! என்ன அந்த நாளைய உன்ட உடம்ப இப்ப காணல்ல. நல்லா மெலிஞ்சி பொயித்தா? என்ன? எல்லாம் இந்த வருசங்களால வந்த வினையா? என்னடா சொல்லுறா? வருசம் வருச மெண்டு ராப்பகலாக் குழச்சதும், தொதள், பணியாரத்தில அள்ளித் திண்டதும் இப்பதான் தெரியிது; ஊட்டில் கொஞ்ச துதள் பணியாரத்தில கையவைக்க எண்டா பொஞ்சாதியே உட்ரோவில்லையா? நல்ல புதினம்தாண்டா. பேசிமுடிச்ச கலியாணம்தானே அதுக்குள்ள என்ன கச்சா? அடடே மெய்தானா சங்கதி. உனக்கும் ‘டயபற்றில்’ வியாதியா? கவனம்! கவனம்! எண்ட உடம்பும் வரவர மெலிஞ்சி சவுத்துப் பொயித்து. ஒருக்கா ஆசுபத்திரிக்குத்தான் கொண்டுபோய்க்காட்ட வேணும். நான்வாறன் மனியம்! இப்ப எந்தப் புத்துக்க என்னபாம்பு இருக்கெண்டு தெரியாததப்போல ஆருக்கு. என்ன வருத்தமெண்டு கண்டுபடிக்கோலா!

‘செங்கதீர்’ அண்டுச் சந்தர் : ரூ 1000/-க்குக் குறையாத இயன்ற அன்பளிப்பு

* “செங்கதீர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

* மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People's Bank (Town Branch) Batticaloa.

**Current account No.:113100138588996 - For bank deposit
அல்லது**

* அங்கல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

* காசோலைகள் / காசக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஸ்ணன் எனப் பெயரிடக் Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan

தாவு இல: DS/MN/C/BR/1659

ரஞ்சன்ஸ்

பியூட்டி நீட்மென்ட் சென்டர்

உங்கள் அழகு சம்பந்தமான எந்தப் பிரச்சினையானாலும்

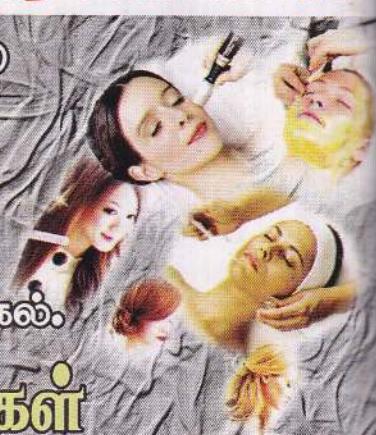
❖ பேர்சியல் (கோல்டன், பேர்ல்)

❖ முடி (ஸ்ரீய்டனிங், கலரிங்)

❖ பெடி கெயார்

❖ மினி கெயார்

❖ முகப்பரு, அணாவசிய முடி நீக்கல்.

தெப்பு கொள்ளுங்கள்

கேந்தியாவில் விசேஷ பயிற்சி பற்ற பியூட்டிசியன்

எஞ்சல் கருணா

கி.29, தன்னீர் கிணற்று வீதி,
பாலமீன்மடு,
IDட்டக்கள்டு.

தொ.பே: 065 222 3663 / 077 9761 8801 / 065 490 8000